

Gemeente Maastricht

Raadsvergadering	26 februari 2019
Volgnummer	36-2019
Onderwerp	Vaststellen besluitenlijst en verslag raadsavonden van 12 en 13 februari 2019-
Registratienummer	2019-06107
Organisatieonderdeel	Raadsgriffie
Behandelend ambtenaar	J. Goossens Telefoonnummer: 043-350 4931 Judith.Goossens@maastricht.nl

DE RAAD DER GEMEENTE MAASTRICHT,

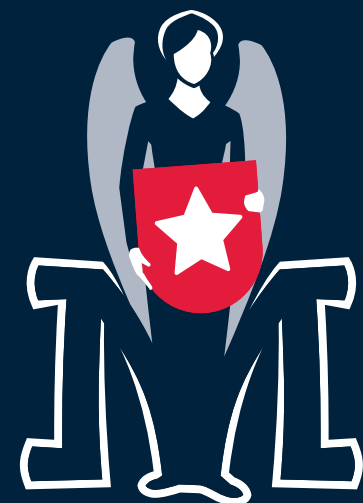
BESLUIT:

De besluitenlijst en het verslag van de raadsavonden van 12 en 13 februari 2019 vast te stellen.

Aldus besloten door de raad der gemeente Maastricht in zijn openbare vergadering van 26 februari 2019.

De Griffier,

De voorzitter,

Raadsavond

B 4

12-13 februari 2019

Gemeente Maastricht
GEMEENTERAAD

INHOUDSOPGAVE

1. Besluitenlijst raadsvergadering 12-13 februari 2019
2. Verslag raadsvergadering 12 en 13 februari 2019

Besluitenlijst van de Gemeenteraad van 12 en 13 februari 2019

Aanvang: dinsdag 12 februari om 17:00 uur
Vervolg: woensdag 13 februari om 19:00 uur

Vergaderlocatie: raadzaal Mosae Forum

Voorzitter: Mw. A. Penn – te Strake/Dhr. M. Severijns
Griffier: Mw. J. Goossens

Aanwezig raad:

Dhr. Barendse (D66), dhr. Betsch (PVV), dhr. Boelen (SPM), dhr. Brüll (CDA), mw. Demas (D66), dhr. Van Est (50PLUS), mw. Eurlings-Tonnaer (D66), mw. Fokke (PvdA), dhr. Garnier (PVM), dhr. Geurts (PVV), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), dhr. Gunther (Groep Gunther), mw. Habets (SPM), mw. Van Ham (PvdA), Mw. Van der Heijden-Schaaf (CDA), mw. Hermens (GroenLinks), dhr. Janssen (CDA), dhr. Janssen (GroenLinks), mw. Korsten (GroenLinks), dhr. Limpens (VVD), dhr. Lurvink (M:OED), mw. Maassen (M:OED), mw. Meese (PVM), dhr. Mermi (SPM), mw. Nuyts (LPM), dhr. Passenier (GroenLinks), dhr. Peeters (CDA), mw. Politsch (D66), dhr. Pulles (SP), mw. Schut (SP), dhr. Severijns (VVD), mw. Slangen (PvdA), dhr. Smeets (PVM), dhr. Steijns (SPM), dhr. Wijnands (D66), dhr. Willems (SPM), mw. Van de Wouw-Simons (VVD).

Verhinderd raad:

mw. Van Loo (CDA), dhr. Gorren (SAB).

Aanwezig college:

Wethouders Aarts, Jongen, De Graaf, Janssen, Heijnen en Krabbendam; Burgemeester Penn-te Strake

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda.

De agenda wordt vastgesteld.

2. Verslag.

De besluitenlijsten en verslagen van de raadsavonden van 22 en 29 januari 2019 worden vastgesteld.

3. Ingekomen stukken.

Kennis wordt genomen van de lijst van ingekomen stukken in de periode van 28 januari tot en met 8 februari 2019.

Burgemeester Penn-te Strake vraagt dhr. Severijns (VVD) om het voorzitterschap waar te nemen, aangezien zij een van de portefeuillehouders is in het volgende agendapunt.

4. Casus spionage ambtenaren

De vergadering wordt op dinsdag 12 februari om 23:00 uur geschorst en wordt op woensdag 13 februari om 19:00 uur met dezelfde aanwezigen voortgezet.

Motie van wantrouwen tegen wethouder Aarts van PVV, PvdA, PVM, M:OED, 50PLUS, LPM en Groep Gunther.

Voor de motie stemmen dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Est (50PLUS), mw. Fokke (PvdA), dhr. Garnier (PVM), dhr. Geurts (PVV), dhr. Gunther (Groep Gunther), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Lurvink (M:OED), mw. Maassen (M:OED), mw. Meese (PVM), mw. Nuyts (LPM), mw. Slangen (PvdA), dhr. Smeets (PVM).

Tegen de motie stemmen Dhr. Barendse (D66), dhr. Boelen (SPM), dhr. Brüll (CDA), mw. Demas (D66), mw. Eurlings-Tonnaer (D66), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Habets (SPM), Mw. Van der Heijden-Schaaf (CDA), mw. Hermens (GroenLinks), dhr. Janssen (CDA), dhr. Janssen (GroenLinks), mw. Korsten (GroenLinks), dhr. Limpens (VVD), dhr. Mermi (SPM), dhr. Passenier (GroenLinks), dhr. Peeters (CDA), mw. Politsch (D66), dhr. Pulles (SP), mw. Schut (SP), dhr. Severijns (VVD), dhr. Steijns (SPM) dhr. Wijnands (D66), dhr. Willems (SPM), mw. Van de Wouw-Simons (VVD).

De motie is verworpen met 13 stemmen voor en 24 stemmen tegen.

Motie van afkeuring tegen het college van PVV, PvdA, PVM, M:OED, 50PLUS, LPM en Groep Gunther.

Voor de motie stemmen dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Est (50PLUS), mw. Fokke (PvdA), dhr. Garnier (PVM), dhr. Geurts (PVV), dhr. Gunther (Groep Gunther), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Lurvink (M:OED), mw. Maassen (M:OED), mw. Meese (PVM), mw. Nuyts (LPM), mw. Slangen (PvdA), dhr. Smeets (PVM).

Tegen de motie stemmen Dhr. Barendse (D66), dhr. Boelen (SPM), dhr. Brüll (CDA), mw. Demas (D66), mw. Eurlings-Tonnaer (D66), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Habets (SPM), Mw. Van der Heijden-Schaaf (CDA), mw. Hermens (GroenLinks), dhr. Janssen (CDA), dhr. Janssen (GroenLinks), mw. Korsten (GroenLinks), dhr. Limpens (VVD), dhr. Mermi (SPM), dhr. Passenier (GroenLinks), dhr. Peeters (CDA), mw. Politsch (D66), dhr. Pulles (SP), mw. Schut (SP), dhr. Severijns (VVD), dhr. Steijns (SPM) dhr. Wijnands (D66), dhr. Willems (SPM), mw. Van de Wouw-Simons (VVD).

De motie is verworpen met 13 stemmen voor en 24 stemmen tegen.

Motie van genoegdoening van LPM.

Voor de motie stemt mw. Nuyts (LPM).

Tegen de motie stemmen Dhr. Barendse (D66), dhr. Betsch (PVV), dhr. Boelen (SPM), dhr. Brüll (CDA), mw. Demas (D66), dhr. Van Est (50PLUS), mw. Eurlings-Tonnaer (D66), mw. Fokke (PvdA), dhr. Garnier (PVM), dhr. Geurts (PVV), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), dhr. Gunther (Groep Gunther), mw. Habets (SPM), mw. Van Ham (PvdA), Mw. Van der Heijden-Schaaf (CDA), mw. Hermens (GroenLinks), dhr. Janssen (CDA), dhr. Janssen (GroenLinks), mw. Korsten (GroenLinks), dhr. Limpens (VVD), dhr. Lurvink (M:OED), mw. Maassen (M:OED), mw. Meese (PVM), dhr. Mermi (SPM), dhr. Passenier (GroenLinks), dhr. Peeters (CDA), mw. Politsch (D66), dhr. Pulles (SP), mw. Schut (SP), dhr. Severijns (VVD), mw. Slangen (PvdA), dhr. Smeets (PVM), dhr. Steijns (SPM) dhr. Wijnands (D66), dhr. Willems (SPM), mw. Van de Wouw-Simons (VVD).

De motie is verworpen met 1 stem voor en 36 stemmen tegen.

Motie Normalisering Verhoudingen van SP

Voor de motie stemmen Dhr. Barendse (D66), dhr. Boelen (SPM), dhr. Brüll (CDA), mw. Demas (D66), mw. Eurlings-Tonnaer (D66), dhr. Van der Gugten (GroenLinks),

mw. Habets (SPM), Mw. Van der Heijden-Schaaf (CDA), mw. Hermens (GroenLinks), dhr. Janssen (CDA), dhr. Janssen (GroenLinks), mw. Korsten (GroenLinks), dhr. Limpens (VVD), dhr. Mermi (SPM), mw. Nuyts (LPM), dhr. Passenier (GroenLinks), dhr. Peeters (CDA), mw. Politsch (D66), dhr. Pulles (SP), mw. Schut (SP), dhr. Severijns (VVD), dhr. Steijns (SPM) dhr. Wijnands (D66), dhr. Willems (SPM), mw. Van de Wouw-Simons (VVD).

Tegen de motie stemmen dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Est (50PLUS), mw. Fokke (PvdA), dhr. Garnier (PVM), dhr. Geurts (PVV), dhr. Gunther (Groep Gunther), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Lurvink (M:OED), mw. Maassen (M:OED), mw. Meese (PVM), mw. Slangen (PvdA), dhr. Smeets (PVM).

De motie is aangenomen met 25 stemmen voor en 12 stemmen tegen.

Raadsvergadering
Dinsdag 12 februari 2019, 17.00 uur
Woensdag 13 februari 2019 19.00 uur

Te behandelen zaken:

- 1. Opening, vaststellen agenda en mededelingen**
- 2. Verslagen**
- 3. Ingekomen stukken**
- 4. Casus spionage ambtenaren**

Aanwezig 12 februari: mevrouw Penn-te Strake (burgemeester), mevrouw J. Goossens (griffier) en 37 leden van de raad. Mevrouw Van Loo en de heer Gorren zijn afgemeld.

Aanwezig 13 februari: mevrouw Penn-te Strake (burgemeester), mevrouw J. Goossens (griffier) en 37 leden van de raad. Mevrouw Van Loo en de heer Gorren zijn afgemeld.

Verslaglegging: mevrouw Y.T.M. Sinsel

1. Opening, vaststellen van agenda en mededelingen

De voorzitter opent de vergadering om 17.00 uur en heet alle aanwezigen van harte welkom. Er is een bericht van verhindering van mevrouw Van Loo en de heer Gorren. De heer Mermi komt iets later. De PvdA, Partij Veilig Maastricht, M:OED, de PVV, de Sociaal Actieve Burgerpartij, 50PLUS, de Liberale Partij Maastricht en Groep Gunther hebben een extra vergadering aangevraagd.

De agenda wordt aldus vastgesteld.

2. Verslagen

De voorzitter deelt mee dat de besluitenlijsten en verslagen van de raadsavond van 22 en 29 januari 2019 voorliggen. De verslagen en besluitenlijsten van de raadsavond van 22 en 29 januari 2019 worden aldus vastgesteld.

3. Ingekomen stukken

De voorzitter deelt mee dat stelt vast dat er geen opmerkingen zijn over de lijst van ingekomen stukken van de periode 28-01-2019 tot en met 08-02-2019 en de overzichten van de openstaande en afgedane moties en toezeggingen. De lijsten worden aldus vastgesteld.

4. Casus spionage ambtenaren

De voorzitter draagt het voorzitterschap over aan de heer Severijns.

De plv. voorzitter informeert over het verloop van de vergadering en de vergaderorde. De afspraak wordt gemaakt dat de sprekers bij hun betogen in de eerste termijn niet geïnterrupteerd zullen worden.

Eerste termijn

De **PvdA** (Fokke) had gehoopt nooit meer over integriteit in de gemeenteraad van Maastricht te hoeven spreken. De PvdA vindt het ook niet meer dan vanzelfsprekend dat in deze raadzaal verantwoording wordt afgelegd over wat precies op 1 maart is gebeurd en hoe het college vervolgens heeft gehandeld. Al meer dan twee weken staat de gemeente Maastricht iedere dag in de krant. Lokaal en nationaal staat Maastricht niet fraai op de kaart. De grote vraag die de PvdA sinds de publicatie op 24 maart bezighoudt, is waarom dit zo ernstig kon en moest escaleren. Het dossier leest als een script van een ontzettend slechte film. Dit dossier kent ook alleen maar verliezers.

De heer Mermi komt binnen om 17.06 uur

De **PvdA** (Fokke) wil graag eerst ingaan op 1 maart 2018. De PvdA stelt vast dat de conceptnotulen van 1 maart bestaan. De notulist is blijkbaar ook een best goede notulist, want behalve de drie bullets werd het verslag conform vastgesteld. De PvdA vindt – ten aanzien van de drie bullets – dat zo niet moet worden gesproken over ambtenaren van Maastricht. De PvdA vindt het ook niet van belang wie dit nu precies heeft gezegd. Wethouder Aarts zat dit bestuurlijke overleg van het Shared Service Center voor en hij was blijkbaar niet verontwaardigd. In een juridisch advies is ook nog het een en ander uitgezocht. Daarnaast is het verzoek om inzage te hebben in dit advies niet gehonoreerd. Het college wil dus niet met de billen bloot. De PvdA vraagt of het college nu wil reflecteren op deze vergadering van 1 maart. De PvdA kan de lijn van het college immers niet meer geheel volgen. Wat vindt het college van deze drie bullets en waarom werd dit vervolgens teruggetrokken?

Het vervolg van deze affaire is vooral erop gericht dat Barbartje moest hangen. Er kwam een ware heksenjacht op gang en alles wordt daarvoor uit de kast gehaald. Het stadhuis leek dan ook meer op een openbaar ministerie dat aanklaagt en vervolgt. De PvdA stelt vast dat de burgemeester pas op 17 december kennisneemt van het dossier. Tot dat moment doet zij niets. Heeft de burgemeester al die tijd niets geweten? De gemeentesecretaris en de directeur van het Shared Service Center Zuid-Limburg gaan vervolgens in gesprek en besluiten dat een melding wordt gedaan bij het IMI van Maastricht. Het is ook dezelfde gemeentesecretaris die namens het college een standpunt inneemt bij een melding. Dit komt over als: 'Wij van Wc-Eend adviseren Wc-Eend'. Waarom heeft de gemeentesecretaris überhaupt deze melding in behandeling genomen? De heer Lausberg – zijn naam moest eerst geheim blijven – is helemaal niet werkzaam voor de gemeente Maastricht en hij kan dus op basis van de regeling helemaal geen melding doen. De PvdA wil graag dat de gemeente zich aan haar eigen regels houdt. Waarom blijft het college zo hardnekkig de per 1 februari 2019 – met pensioen – vertrokken gemeentesecretaris aanwijzen als

eindverantwoordelijke, terwijl het college zelf eindverantwoordelijk is en blijft voor het handelen van de gemeentesecretaris? Zijn eventuele fouten worden dus het college aangerekend. Dat is de realiteit. De melding wordt daarna door het meldpunt verder uitgezocht en men besluit dan toch tot een extern onderzoek. Men zou verwachten dat men dit dan heel concreet kan doen. Niets is echter minder waar. Er worden maar liefst 41 mailboxen veiliggesteld en vandaaruit zijn hits tot stand gekomen. Vervolgens worden ook ambtenaren verhoord door de Hoffmann-rechercheurs en al die tijd wist het college blijkbaar van niks. De PvdA vindt dat heel erg onwaarschijnlijk. Verder is het ook heel onwaarschijnlijk dat het college niet wist dat de vakbonden hierbij betrokken waren. Het college wist dat heel erg goed, vanaf het begin. Verder wist het college ook heel erg goed wat de rechten zijn van mensen die in de vakbond en in de ondernemingsraad zitten. Capra laat in het advies weinig heel van de zware verdenkingen. De second opinion van het advocatenkantoor Pels Rijcken maakt verder ook helemaal gehakt van het hele proces. De PvdA begrijpt dit heel erg goed. Wat vindt het college – met de kennis van nu – van het hele proces? Heeft het college spijt? Of zal het college dit de volgende keer weer zo doen? Verder wil de PvdA graag meer weten over de rol van de heer Roemer. Op 4 december is de raad geïnformeerd dat de heer Roemer was ingeschakeld. De raad wist echter niet dat de heer Roemer wel degelijk was ingeschakeld voor het spionageconflict. Waarom is over zijn rol niets verteld? Wie van de collegeleden heeft de heer Roemer gebeld? Het lijkt immers heel erg onwaarschijnlijk dat de gemeentesecretaris de heer Roemer zou hebben gebeld. Waarom is aan de raad niet eerder medegedeeld wat deze klus inhield? De PvdA wist immers niet meer en niet minder dan dat dit over de uitspraak van de Ondernemerskamer ging. De PvdA heeft dus nog de nodige vragen aan het college. De PvdA neemt dit dossier ook heel erg hoog op. Men mag immers van het stadsbestuur verwachten dat men tracht om conflicten op te lossen en niet om deze nog meer te laten escaleren. Het lijkt echter erop dat het college door haar handelswijze ervoor heeft gekozen om de zaak te laten escaleren. Tegen welke prijs? Het zal immers jaren duren voordat deze wonden genezen. Besturen is een kunst. Daar waar macht in het bestuur een veel te belangrijke factor wordt, komt er gedonder. De PvdA ziet dit ook in deze raad. De PvdA schrikt hoe men anno 2018-2019 met de gemeenteraad omgaat en van de wijze waarop de stukken van deze vergadering worden aangereikt. Een overheid hoort open en transparant te zijn. Daarnaast heeft de raad en het college een voorbeeldfunctie en hoort de lat daarbij net iets hoger te liggen. De PvdA hoopt dan ook dat dit geen avond wordt van coalitie versus oppositie. Dit onderwerp is daarvoor veel te ingrijpend. Dit gaat over hoe het stadsbestuur omgaat met haar eigen medewerkers. Dit gaat over het aanzien van de stad. Deze avond gaat ook over de vraag of deze raad het college in het openbaar ter verantwoording durft te roepen. Dat is een heel heftige vraag. Een raadslid moet dat durven omdat men het beste wil voor deze stad. De PvdA hoopt op een goed debat. De relatie met de ambtenaren is nu ernstig verstoord. Er is dus werk aan de winkel.

Het **CDA** (Peeters) is enorm geschrokken van de publicatie in De Limburger van 24 januari jongstleden. Uit het niets werd de raad geconfronteerd met een zeer heftige kwestie tussen het college en een gedeelte van de medewerkers. Het CDA viel vervolgens van de ene verbazing in de andere. Bijna elke dag kwam er nieuwe informatie en kwamen er nieuwe berichten in de media. Daarnaast was er ook veelal een radiostilte vanuit het college. Het CDA voelt zich hierbij absoluut niet prettig. Het is dan ook goed om vanavond het debat hierover te voeren. In de artikel 47-vragen wordt ook duidelijk dat het CDA erg veel waarde hecht aan openheid vanuit het college. Er liggen nu twee kwesties voor: enerzijds gaat het over de passages in het conceptverslag van het Shared Service Center. Twee weken lang leek het alsof de oude portefeuillehouder deze vragen had geopperd. Dat bleek echter niet het geval te zijn geweest. De vragen zijn door collega's – niet afkomstig uit Maastricht – gesteld. Wat is er gebeurd? Waarom is deze lezing nu pas gecommuniceerd? Hoe neemt men daarmee de ontstane onrust nog weg? Het zou goed zijn dat het college vandaag herhaalt dat van – een intentie tot – ontslag van medewerkers van Maastricht geen sprake was. Het is wel goed om te beseffen dat als deze vragen er staan, dit wel degelijk een grote impact heeft op werknemers, ongeacht wat daaraan voorafgaat. Die klap is voor hen enorm. Het CDA vraagt waarom niet in maart, april is ingegrepen, althans men toen niet om de tafel is gaan zitten. Verder heeft het CDA ook vragen over de verspreiding van het conceptverslag. Het college gaat over de ambtelijke integriteit en het mandaat aan de gemeentesecretaris doet hieraan niets af. Het is echter nog steeds niet helder wie van het college verantwoordelijk is inzake de ambtelijke integriteit. Indien men kijkt naar het rekenkamerrapport van 2014 zou dat liggen bij de wethouder P&O. Maar gezien de berichtgeving lijkt dat bij de burgemeester te liggen. Het CDA vraagt uitleg. Het lijkt alsof de burgemeester die rol op zich heeft genomen. Hoe heeft de burgemeester gehandeld op 12 april 2018 toen zij het conceptverslag zag? Hoe is vervolgens door het college geacteerd? Uit de brief van 11 juni blijkt dat er geen gronden waren om zich zorgen te maken. Hoe is het communicatietraject geweest? Waarom is die onrust binnen de organisatie blijven bestaan? Pas in december wordt iedereen vervolgens op de hoogte gesteld van de onderzoeken en de procedure. Heeft de burgemeester niet de behoefte gevoeld – gezien de gevoeligheid van het dossier – om een vinger aan de pols te houden gedurende die periode? Op een gegeven moment

wordt dan een extern bureau ingeschakeld en zijn 41 mailboxen veiliggesteld. Dat, maar ook de ondervragingen zijn nogal intimiderend voor de mensen op de werkvloer. Het CDA wil dan ook niet dat dit in de gemeentelijke organisatie plaatsvindt. Het CDA vraagt of het college begrijpt dat deze handelswijze het gevoel van intimidatie heeft opgeroepen. Is bij het handelen ook stilgestaan bij de impact voor de mensen die zich bezighouden met vakbonds- of ondernemingsraadwerk? Het CDA verwacht van de wethouder en de nieuwe gemeentesecretaris dat alle betrokken personen waarvan de mailbox is ingekeken, persoonlijk op de hoogte worden gesteld van wat daadwerkelijk is gebeurd. Het college moet hierin open en transparant zijn.

Het CDA maakt zich ook heel veel zorgen over de rol van de gemeente Maastricht als werkgever. Verstoorde verhoudingen zijn de rode draad in dit debat. Het gaat om zaken als: een gevoel van onveiligheid op de werkvloer, het gevoel van intimidatie en het ontbreken van vertrouwen in elkaar. Herinnert het college zich nog het debat van een paar jaar geleden waarin ook werd gesproken over intimidatie en verstoorde verhoudingen? Toen is afgesproken dat gewerkt zou worden aan betere verhoudingen. Het CDA betreurt dat deze gevoelens zijn blijven broeien. De relaties zijn dus niet genormaliseerd. Dat baart het CDA enorm veel zorgen. Intimidatie en onveiligheid mogen immers nooit en te nimmer aan de orde zijn. Hoe denkt het college deze verstoorde verhoudingen te normaliseren? Daarin moeten alle betrokken partijen hun verantwoordelijkheid nemen. Het CDA vraagt om een plan van aanpak met ook aandacht voor de controlerende positie van de raad. Het CDA vraagt om in de komende periode op de hoogte te worden gesteld van de stappen die worden gezet. Het CDA wacht verder de reactie van het college af. De randvoorwaarde is dat het college transparant moet werken, maar ook enige zelfreflectie moet betrachten.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Steijns) geeft aan dat de fractie na de eerste publicaties over het Shared Service Center Zuid-Limburg (SSC-ZL) dossier en het verzoek om een extra raadsvergadering te beleggen, zich de vraag heeft gesteld wat de rol van de raad is bij personeelsaangelegenheden. De rol van de raad is beperkt. Het werkgeverschap is immers in handen van het college. De raad is vanuit haar kaderstellende en controlerende rol hoofdzakelijk aan zet bij de behandeling van de begroting en de jaarrekening op basis van indicatoren. Raadsleden hebben echter ook een vertegenwoordigende rol als volksvertegenwoordiger. Vanuit deze positie heeft de Seniorenpartij dit complexe dossier opgepakt. Zorgvuldigheid gaat voor snelheid en op basis van een compleet dossier moet een afweging worden gemaakt.

In eerste instantie kwam druppelsgewijs nieuws over dit dossier naar buiten. De berichtgeving ontwikkelde zich echter al snel tot een eruptie. Een passage van de conceptnotulen en het integriteitsonderzoek op basis van een melding bij het interne meldpunt integriteit (IMI) staan hierin centraal. De fractie is zeer bezorgd over de beeldvorming. Deze ontwikkeling is niet goed voor het imago van de stad, het stadsbestuur en de totale ambtelijke organisatie. Dit beschadigt mensen. De fractie stelt vast dat dit een vrij ingewikkelde kwestie is die betrekking heeft op meerdere gemeenten en zelfs op een zelfstandig orgaan dat met het oog op de intergemeentelijke samenwerking in het leven is geroepen. Het feitenrelaas met de drie afzonderlijke lijnen heeft eraan bijgedragen dat de fractie zich dit weekend een compleet beeld heeft kunnen vormen.

Het opzeggen van het vertrouwen door de werknemersvertegenwoordiging binnen het Shared Service Center GO heeft op 25 oktober 2017 de afwikkeling van lopende dossiers gestagneerd. Verder zijn de conceptnotulen van 1 maart 2018 – die juridisch geen enkele status hebben – op 4 april 2018 gewijzigd vastgesteld door het bestuur van het Shared Service Center. Daarna zijn pas de conceptnotulen verspreid en zijn deze notulen een eigen leven gaan leiden, met alle gevolgen van dien. Op 31 mei 2018 heeft het bestuur van het Shared Service Center het IMI toen verzocht om een onderzoek in te stellen op basis van artikel 3 lid 4 van de betreffende regeling. Het blijven gebruiken van een passage uit de conceptnotulen heeft voor onrust gezorgd en draagt niet bij aan het wederzijdse vertrouwen. De SPM betreurt dit. De fractie is van mening dat het integriteitsonderzoek zich heeft voltrokken conform het protocol van de betreffende integriteitsregeling. De wijze waarop de externe deskundigen te werk zijn gegaan kan de Seniorenpartij niet beoordelen. De fractie gaat ervan uit dat dit is gebeurd binnen de daarvoor geldende regelgeving. De belevings sfeer van betrokkenen doet echter anders vermoeden. Met de aanvraag voor een second opinion heeft de fractie geconstateerd dat het bevoegde gezag in ieder geval heeft geprobeerd om zorgvuldig te werk te gaan alvorens tot een definitieve conclusie te komen. De Seniorenpartij vraagt het college om een reactie op deze zienswijze.

Verder vindt de Seniorenpartij de verstoorde verhoudingen zorgelijk. Dit kan alleen worden weggenomen door met elkaar in gesprek te gaan. Dit is een morele verplichting voor alle betrokkenen. Het doel is een normalisatie van verhoudingen en niet met een confrontatie als vertrekpunt. De fractie betreurt dat men pas ruim na een jaar hiermee van start is gegaan middels de bemiddelingsgesprekken met behulp van een verkenner. Zijn inmiddels vervolgstappen gezet naar aanleiding van die verkenning? Hoe nu verder?

Terugkijken zal immers niet de oplossing zijn. De Seniorenpartij ziet het als een inspanningsverplichting dat men samen gericht gaat werken aan het herstel van het wederzijdse vertrouwen op basis van wederzijds respect in het belang van de stad, maar vooral van alle medewerkers.

GroenLinks (Korsten) wil graag op vier punten ingaan: de voorbereiding van het debat, het algemeen beeld wat is ontstaan, de ondernemingsraad, de ambtelijke organisatie en op de vraag 'hoe nu verder'. GroenLinks vindt dat de voorbereiding van dit debat niet gemakkelijk is geweest. GroenLinks vindt dat de verontrustende berichtgeving in De Limburger met name door het perspectief van de ondernemingsraad en de bonden werden gevoed. Daardoor heeft het college heel gefaseerd gereageerd. Afgelopen weekend is nog een dossier van 49 pagina's aangereikt. GroenLinks heeft van die fasering en de late toezending last gehad. Het kostte veel moeite om een evenwichtig overall beeld te krijgen. Het gaat over de wederzijdse escalerende verhoudingen tussen het college en de ondernemingsraad/vakbonden ten aanzien van de uitvoering van een unaniem aangenomen raadsvoorstel uit 2014 over de oprichting van een Shared Service Center. Dat besluit staat ook nog steeds overeind en kan ook niet meer door de ondernemingsraad ter discussie worden gesteld. GroenLinks had dit standpunt in juni-juli 2017 en de fractie is nog steeds die mening toegedaan. De feitenrelazen schetsen een soort actie-reactie-beeld waaraan geen einde kon komen. Het is daarom bijna onmogelijk om over de afzonderlijke feiten een oordeel te vellen. GroenLinks heeft wel nog vragen aan het college over hun inbreng.

GroenLinks vindt de beeldvorming in de stad over de toestand van het ambtelijke apparaat, de acties van het college en de onderlinge omgangsvormen negatief voor de medewerkers, voor de raad maar ook heel schadelijk voor de stad. GroenLinks is hiervan erg geschrokken en vraagt zich af hoe men daar weer uit kan komen. GroenLinks vindt dat een veilige werkomgeving voor alle medewerkers van de gemeente de eerste voorwaarde moet zijn. Vakbond kaderleden en OR-leden moeten hun werk in alle vrijheid kunnen doen. Het moet stevig geborgd zijn dat zij in de uitvoering van hun reguliere taken geen last ondervinden van het feit dat zij kaderlid of OR-lid zijn. Het is belangrijk dat bij de inrichting van het Shared Service Center de randvoorwaarden voor het personeel qua werkgelegenheidsgarantie, reiskostenvergoedingen, ontwikkelingsmogelijkheden et cetera ruimhartig worden ingevuld en in goed overleg worden uitonderhandeld. GroenLinks vraagt het college met nadruk om dit principe van harte te onderschrijven. Sowieso moet de sfeer in het ambtelijke apparaat meer gericht zijn op samenwerking en vertrouwen met de intentie om Maastricht en haar burgers zo goed mogelijk van dienst te zijn en niet gericht zijn op een sfeer van wantrouwen, pesten en intimidatie. Het lijkt alsof men hier met een breder vraagstuk te maken heeft dan alleen de gang van zaken rondom het Shared Service Center. Wat is het beeld van het college?

Hoe nu verder? Om daarover goed te kunnen oordelen, heeft GroenLinks nog vragen over het voorafgaande traject. GroenLinks is ook benieuwd naar de beantwoording van de vragen die de andere fracties hebben gesteld. Hoe kijkt het college achteraf terug op dit hele traject? Wat zijn de conclusies en de lessen die zijn geleerd? Wat had achteraf gezien anders kunnen lopen? Heeft het college overwogen om breder te weerspreken dat gedreigd zou zijn met het ontslag van individuele personeelsleden? Is er geen enkele concrete actie ondernomen om het ontslag van individuele personeelsleden voor te bereiden? Waardoor liepen de gesprekken over de arbeidsvoorwaarden stuk? Waarom is na het opzeggen van het vertrouwen in de voorzitter van het GO besloten deze door de burgemeester te laten vervangen? Had dat niet anders gemoeten, gekund? Kan het college toelichten dat de gemeentesecretaris binnen zijn mandaat handelde toen hij een klacht van het bestuur van het Shared Service Center bij het IMI meldde en ontvankelijk verklaarde met de verschillende onderzoeken als gevolg? Is de positie van het interne meldpunt integriteit (IMI) beschadigd? Wat betekent dit voor toekomstige integriteitsmeldingen? Er is onderzoek gedaan in 41 mailboxen. Van wie precies is onduidelijk. Dat geeft een heel onveilig gevoel op de werkvloer. Hoe gaat het college deze onrust wegnemen?

GroenLinks heeft de stappen die de wethouder P&O gaat ondernemen om de zaak weer vlot te trekken toegejuicht. Het dejuridiseren en het aanzoeken van een verkenner waren positieve stappen vooruit. Welke stappen gaat het college nu zetten om richting de toekomst aan vertrouwen te werken en de gesprekken over het Shared Service Center constructief te laten verlopen? Waar wil het college aan het einde van 2019 staan? Welke stappen wil de wethouder P&O samen met de nieuwe gemeentesecretaris zetten om het algemene vertrouwen in de organisatie te herstellen? Dit gaat ook over het herstel van het vertrouwen van de burgers in de gemeentelijke overheid. Hoe gaat de wethouder de raad over beide trajecten informeren?

D66 (Eurlings) sluit aan bij de opmerkingen en vragen van de vorige fracties. D66 heeft via de krant vernomen dat dit speelt. Het zou verstandiger zijn geweest als de raad dit van het college zelf zou hebben vernomen. De artikel 47-vragen zijn pas laat beantwoord. Daarnaast was de communicatie ook rommelig. Verder is het ook moeilijk om het dossier te lezen omdat de namen in het dossier zijn weggestreept. Het lezen van het dossier heeft D66 dus erg veel tijd gekost. Men had ook ervoor kunnen kiezen om dit vertrouwelijk met de raad te delen. Daarnaast is een brief ook weer niet geanonimiseerd. Verder is een open brief vanuit het CNV nog steeds beveiligd. Waarom? D66 vindt ook dat de beantwoording erg vaag blijft. D66 heeft ook nog een aantal vragen over zaken die nog onduidelijk zijn. Wanneer zou het college de raad of de fractievoorzitters hebben geïnformeerd? Wanneer is aan de melder instemming gevraagd om zijn identiteit bekend te maken? Was de burgemeester ook de overlegpartner van het Shared Service Center op het moment dat de burgemeester werd geconfronteerd met de conceptnotulen? Volgens de

artikel 47-vragen is een melding gedaan bij de arbeidsinspectie. Er zou ook een formele melding worden opgenomen voor de inspecteur. Heeft de raad deze stukken ook ontvangen? Verder blijkt uit de artikel 47-vragen dat de e-maildata van alle mogelijke betrokkenen met uitzondering van burgerleden zijn gecontroleerd. D66 vindt dit een 'aparte' formulering. Zijn de raadsleden zelf ook gecontroleerd of onderzocht? Verder is ook een medewerker van de gemeente Heerlen geïnterviewd. Is de gemeentesecretaris van de gemeente Heerlen hierover ook geïnformeerd? Het kan immers niet zo zijn dat die gemeentesecretaris niet is gehoord.

Vanuit het rechercheonderzoek worden ook een aantal suggestieve vragen gesteld. Door het gebruik van de term 'lekken, het verspreiden van stukken' geeft lekken een duiding aan de onderzoeksvraag die in de basis eigenlijk neutraal zou moeten zijn. Verder wordt in het rechercheonderzoek gemeld dat bij het printen van privacygevoelige informatie iemand bekijkt hoeveel pagina's uit de printer komen. Printen de ambtenaren in de gemeente Maastricht wel AVG-proof? D66 verwacht immers dat men in een organisatie met een pasje of met een lock print. Verder heeft D66 in de artikel 47-vragen al gevraagd welke stappen zijn ondernomen om de relatie te verbeteren. D66 vindt het antwoord vaag en vraagt naar concrete voorbeelden/resultaten. Uit de tijdlijn blijkt dat de conceptnotulen verspreid zijn nadat de aangepaste notulen zijn vastgesteld. Is dit juist?

Verder zijn verschillende juridische adviezen gevraagd. Capra geeft aan dat disciplinaire maatregelen genomen kunnen worden en dat een medewerker zelfs voorwaardelijk ontslagen zou mogen worden. Pels Rijcken adviseert daarentegen tot geen gevolg. D66 vindt het dus een politieke keuze welke conclusie wordt uitgevoerd. D66 vraagt of het inderdaad een politieke keuze is om geen gevolg te geven aan de uitkomsten van het onderzoek. D66 wacht de beantwoording van deze belangrijkste vragen af.

De **VVD** (Van de Wouw) stelt vast dat in 2014 de drie gemeenten hebben besloten om samen een Shared Service Center te realiseren. De raad heeft het college de opdracht gegeven om dit besluit uit te voeren. Uit alle informatie van de afgelopen weken wordt duidelijk dat de realisatie geen gemakkelijke klus is en dat de verhoudingen niet goed zijn. Enerzijds loopt het proces vertraging op en anderzijds ontstaat de druk dat stappen moeten worden gezet. In dat kader komen in de bestuursvergadering vragen aan de orde en wil men inzicht hebben in de mogelijkheden die er zijn om het proces in beweging te krijgen. De VVD vindt dat zeker in een vertrouwelijke vergadering ruimte moet zijn om alle vragen op tafel te leggen. Het uitlekken en verspreiden van de conceptnotulen geeft aanleiding tot onderzoek. De VVD begrijpt dat men wil onderzoeken of dit verspreiden per abuis of met opzet is gebeurd. Is de onderzoeksmethode met onder andere het checken van mails van 41 personen door Hoffmann Bedrijfsrecherche toegestaan? Hierop is nog geen duidelijk antwoord gekomen. De VVD vraagt aan de wethouder om een toelichting. Het is duidelijk dat deze hele situatie veel impact heeft op de betrokken medewerkers en de gemeentelijke organisatie. De VVD stelt vast dat dit mensen raakt. De VVD roept het college op om met alle partijen aan tafel te gaan zitten, te werken aan het herstellen van het vertrouwen en te werken aan de inrichting van het Shared Service Center. De VVD realiseert zich echter ook dat dit niet van vandaag op morgen gaat. Het is echter wel in het belang van de gemeentelijke organisatie en in het belang van de samenwerking met de andere gemeenten om hierin stappen vooruit te zetten.

De **SP** (Pulles) vindt het goed dat zo velen vandaag meeluisteren. Dit geeft aan dat dit dossier velen in de stad en in het ambtelijke apparaat heeft geraakt. De SP hoopt ook dat er vanavond duidelijkheid komt. De SP is treurig over dit dossier. Alle gebeurtenissen spelen zich af in de context van het Shared Service Center en het besluit om samen met Heerlen en Sittard-Geleen een Shared Service Center op te starten. Maastricht neemt hieraan tot op heden echter niet actief deel. Werkgever en werknemers zijn tot op heden er niet uit hoe het een en ander moet worden vormgegeven. De relaties zijn momenteel zelfs ernstig verslechterd. De SP is zich ook terdege ervan bewust dat de afgelopen periode erg moeilijk is geweest voor de betrokken personen. De SP vindt dat de gemeente als werkgever een zorgplicht heeft ten aanzien van zijn ambtenaren. Een goed functioneert ambtenarenapparaat is in ieders belang. In Nederland hecht men ook veel aan medezeggenschap. In de ondernemingsraden wordt de beleidsvorming verrijkt en dit is een mogelijkheid om het draagvlak van besluiten te vergroten. Uit het dossier blijkt dat de uitgangspunten van medezeggenschap ten aanzien van het Shared Service Center niet gerealiseerd zijn. De raad, maar vooral de burgers moeten dit zeer betreuren.

Verder vindt de SP dat het dossier zich laat lezen als een detective à la Agatha Christie. Wie was waar, wanneer en waarom? Wie deed wat, wanneer en waarom? Aan de raad de taak om dat uit te zoeken. Inmiddels zijn veel vragen gesteld die allemaal beantwoord zijn en waardoor de gebeurtenissen van het afgelopen jaar in grote lijnen helder zijn geworden. De SP dankt het college voor het aanreiken van de drie tijdslijnen.

De SP heeft echter naar aanleiding van het dossier nog een aantal vragen. Waarom wordt pas zo laat in het proces richting alle betrokkenen helderheid gegeven over hetgeen in de conceptnotulen staat? Dat gebeurde immers pas op 7 februari 2019. Waarom wordt de context en status van de conceptnotulen niet al in april 2018 uitgelegd aan de ondernemingsraad en de vakbonden? Waarom wordt niet verteld dat de

gewraakte passage uit de definitieve notulen is geschrapt? De SP vindt dat een eerdere toelichting veel ellende had kunnen voorkomen. De SP vraagt om verheldering.

Verder vraagt de SP of er een protocol dan wel richtlijnen bestaan voor het verhoor van medewerkers door – in casu – Hoffmann Bedrijfsrecherche waaraan men zich moet houden. Heeft Hoffmann Bedrijfsrecherche zich bij aanvang van het verhoor daaraan gehouden? Is tijd gegund aan de vier medewerkers om daarover na te denken? Wat kan de portefeuillehouder zeggen over de manier van werken in dezen van Hoffmann Bedrijfsrecherche? Daarnaast is het voor de SP een kleine troost dat de gemeente uiteindelijk geen juridische stappen onderneemt tegen de betrokken werknemers. Dit blijkt immers uit de brief van januari 2019. De SP vindt dat dit dossier het imago van de gemeente ernstig heeft beschadigd. Het college moet kunnen garanderen dat het college het vertrouwen van haar werknemers – en daarmee het imago van de gemeente – niet meer op deze manier schaadt. De SP roept het college op om op transparante en op een zelf reflecterende wijze werk te maken van het herstel van vertrouwen. De SP vraagt aan het college om het vertrouwen van de 4 ondervraagde werknemers, de 41 mensen wiens e-mailboxen zijn onderzocht, de ondernemingsraad, de vakbonden en het veiligheidsgevoel van de Maastrichtse werknemers en het Shared Service Center Zuid-Limburg te herstellen. De SP vraagt de wethouder om een reactie.

Partij Veilig Maastricht (Meese) wil de onderste steen boven hebben in het belang van alle betrokkenen. Partij Veilig Maastricht wil daarom beginnen bij het begin in 2017. De heer Rompen was ooit de kartrekker van het Shared Service Center. De heer Rompen was toen ondanks een negatief advies niet van plan om zijn missie op te geven. Partij Veilig Maastricht ziet dit nergens meer terug. Partij Veilig Maastricht vindt dit een zeer vreemde zaak. De medewerkers klaagden immers al in 2017 dat zij geen kritiek mochten uiten en dat met hun baan werd gedreigd. Waarom is de wethouder achter de heer Rompen blijven staan in plaats van achter de ambtenaren? Waarom heeft de burgemeester en het college destijds niets met de klachten en meldingen gedaan?

Verder heeft Partij Veilig Maastricht nog een paar openstaande vragen. Op welke hits zijn de mails onderzocht? Zijn ook WhatsAppberichten gecontroleerd? Zijn de mails doorgespit? Verder hebben de betreffende ambtenaren ook contact gehad en gemaild met raadsleden. Zijn de e-mails van raadsleden ook bespioneerd? Men hoeft ook niet te mailen om iemand een document toe te spelen. Er zijn talloze manieren om dat te doen. Gezien de werkwijze in dezen sluit Partij Veilig Maastricht niet uit dat de e-mail eventueel bewust is gestuurd om een onderzoek te kunnen starten.

Ten aanzien van de notulen merkt de fractie op dat men op het betreffende document meteen duidelijk maakt of het openbaar, een concept of vertrouwelijk is. Dat betekent dat als men deze documenten op een printer vindt, men meteen kan zien of een overleg openbaar of besloten is en of dit document wel of niet kan worden verspreid. Waarom is dit niet gebeurd? Waarom is toen niet een bericht rondgestuurd dat dit het besprokene onjuist weergeeft? Later wordt ook geen afstand genomen van de uitspraken. Sterker nog, er wordt een integriteitsmelding gedaan voor het schenden van ambtsgeheim, in plaats van de wethouder erop aan te spreken en te vragen of hetgeen in de notulen staat wel of niet klopt. Waarom heeft de burgemeester deze zaak niet meteen aangepakt? Waarom beschuldigt de burgemeester de ambtenaren in december? Waarom stuurt de burgemeester een boze brief naar de vakbond? Partij Veilig Maastricht (Meese) heeft in het fractievoorzittersoverleg in 2017 in het bijzijn van de burgemeester reeds bij wethouder Aarts gemeld dat ambtenaren werden gedreigd met ontslag. Het kan dus nooit zo zijn dat de burgemeester zegt dat zij niet op de hoogte was van de onrust die al jaren boven de markt hangt. Als de burgemeester en de wethouder destijds goed hadden gehandeld, zou deze spionagethriller nooit hebben plaatsgevonden. Daarnaast is het ook vreemd dat de burgemeester niet op de hoogte was. Iedereen was immers in rep en roer en vreemde mensen liepen in en uit bij de voormalige kerkers onder haar kantoor. De gemeente wil een integere, betrouwbare organisatie zijn en vervolgens lapt het college alles aan zijn laars met betrekking tot mensenrechten, privacy et cetera van medewerkers, waarna men na maanden opeens alles intrekt en excuses maakt. Wat en hoe gaat het college dit rechttrekken?

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) is verbijsterd en verontwaardigd over dit dossier, en met name over de manier waarop de ambtenaren zijn behandeld en valselijk zijn beschuldigd. De fractie is ook verontwaardigd over de manier waarop het stadsbestuur in de afgelopen weken in het nieuws is gekomen. Dit is geen visitekaartje voor Maastricht. Toen de conceptnotulen bekend werden, is alles uit de kast gehaald om te achterhalen hoe dit naar buiten is gekomen, vanwege die ene passage waarin staat dat lastige ambtenaren moeten worden ontslagen. Welk belang moest hier worden gediend? Het belang van de stad of het belang van een wethouder die zijn boekje te buiten was gegaan? De fractie vindt dat de enige juiste reactie zou zijn om uit te zoeken wat – en door wie – precies is gezegd en om daarover verantwoording af te leggen. Het is volstrekt onacceptabel dat een bestuurder zich op deze wijze uitlaat over zijn ambtenaren. Het college was al in april 2018 geïnformeerd door de burgemeester en de gemeentesecretaris. Het college had toen al uitdrukkelijk afstand moeten nemen van de inhoud van deze conceptnotulen. Dat is niet gebeurd. Sterker nog, onder de noemer integriteit krijgen de ambtenaren zware beschuldigingen over lekken, plichtsverzuim, schending van de geheimhoudingsplicht naar zich toe

geslingerd. Later wordt zelf het inzetten van een privédetective niet geschuwd. M:OED meent dat het niet zo ver had hoeven komen als het college in april meteen in actie was gekomen. Heeft de burgemeester wethouder Aarts destijds hierop aangesproken? De burgemeester verwijt nu alleen de bonden dat zij vertrouwelijke informatie gebruiken. Had de burgemeester niet desondanks als portefeuillehouder integriteit in actie moeten komen? Uit de stukken blijkt ook dat de gemeentesecretaris het Shared Service Center bestuur zelf heeft gevraagd om een integriteitsmelding te doen om deze melding vervolgens weer zelf een paar dagen later gegrond te verklaren. Dit voelt als handjeklap. Een van de voorwaarden voor een integriteitsonderzoek is proportionaliteit. Duidelijke gronden voor een opschaling staan echter niet in het dossier. Hoe proportioneel was het om een recherchebureau in te schakelen? Waarom deed het college geen aangifte? Hoe kan het dat de gemeentesecretaris zo lang alleen handelde zonder het college te informeren, terwijl het een politiek zeer gevoelige zaak betrof waarin de verhoudingen al lange tijd slecht waren? Daarnaast is over deze zaak en het gesprek dat de vakbonden over de conceptnotulen hadden al op 17 april in het college een melding gemaakt en werden de ingezette middelen steeds zwaarder. Op 11 december is ook een brief met heel zware beschuldigingen naar de ambtenaren gestuurd namens het college. Daarnaast liepen ook al rechtszaken in dit dossier.

Al deze feiten in beschouwing nemende vindt M:OED het niet geloofwaardig dat het college al die tijd van niets wist. M:OED vindt daarnaast ook dat het college steeds verantwoordelijk is en bleef voor het handelen van de gemeentesecretaris, ook al wist het college dit pas in december 2018. Volgende de officiële lezing wordt het college op 18 december geïnformeerd. Was destijds niemand in deze vergadering kritisch over het Hoffmann onderzoek en de gekozen aanpak? M:OED ziet in dit dossier een werkgever die intimideert en beschuldigt en die meer dan 50.000 euro gemeenschapsgeld spendeert aan onderzoeken en vervolgens moet concluderen dat de beschuldigde ambtenaren niets kan worden verweten en dat de verhoudingen verder zijn verslechterd. M:OED vindt dan ook een integriteitsonderzoek naar de desbetreffende wethouder zeer op zijn plaats. M:OED roept de raad op om eensgezind achter deze ambtenaren te gaan staan en zich sterk te maken voor een veilige werkomgeving. De gemeenteraad moet nu unaniem en vastberaden opstaan tegen intimidatie en spionage en haar afkeuring uitspreken over wat is gebeurd.

De Partij voor de Vrijheid (Betsch) vindt het te triest voor woorden wat in Maastricht is gebeurd. De Partij voor de Vrijheid schaamt zich dan ook diep deel uit te maken van dit stadsbestuur, maar dit is een plaatsvervangende schaamte want de ware schuldigen zijn nog steeds niet bekend. Zij hullen zich nog steeds in mist en laten zelfs iemand anders hiervoor opdraaien, omdat deze persoon toch niet meer in dienst is. De Partij voor de Vrijheid laten zij ook in de mist staan, want het noemen van namen mag niet. De namen zijn immers zwartgelakt. Integer noemt men dat, maar het zijn juist zij die deze integriteit hebben geschonden door de informatie die zij niet mochten inzien te hacken en daarmee in te breken in privégegevens. De Partij voor de Vrijheid vraagt welke gegevens allemaal gehackt zijn. Indien men snuffelt, vindt men immers misschien nog meer. In hoeverre zijn er mails van burgers gelezen die in hun onschuld corresponderen met de betrokken ambtenaren? Hoe kan de fractie weten dat men niet ook de mailbox van de PVV napluist? Toen de fractie in maart aantrad in de gemeenteraad van Maastricht werd hoog opgegeven over integriteit. Nu blijkt echter dat de personen die binnen deze organisatie verantwoordelijk zijn voor de integriteit in diezelfde periode alle regels overboord gooien. De Partij voor de Vrijheid vindt dit verwerpelijk en roept de schuldenaar op om de verantwoordelijkheid voor dit debacle op zich te nemen. Ook roept de Partij voor de Vrijheid de verantwoordelijke op zich bij de slachtoffers ten stelligste te verontschuldigen en de aangedane schade te herstellen, in welke vorm dan ook. De verantwoordelijke heeft Maastricht als stad beschadigt. Verder verdient ook de burger een rectificatie, oftewel een integer bestuur. De burger wenst immers niet dat Maastricht als een Palermo aan de Maas voortbestaat.

50PLUS (Van Est) had bij de verkiezingen de doelstelling om de afstand tussen de politiek en de burger te verkleinen en om het vertrouwen in de politiek te herstellen. Dat was geen geringe opdracht en toch gaat 50PLUS opnieuw een poging doen. Daarnaast heeft 50PLUS (Van Est) ook al eerder gepleit voor meer dualisme in de raad. Allereerst dankt 50PLUS de wethouder voor het zo goed als mogelijk trachten te beantwoorden van de vragen. Soms had de fractie echter wel meer transparantie verwacht. Soms was het vertrouwelijk en daarna ook weer niet.

Ten aanzien van de betwiste uitspraak over het op een zijspoor zetten van ambtenaren merkt de fractie op dat het niet geloofwaardig is dat er onduidelijkheid is over wie, wat heeft gezegd. Het lijkt vanwege de professionaliteit van de notulen onwaarschijnlijk dat deze conceptnotulen geen weergave waren van deze vergadering. Daarnaast is het ook verbazend dat in de definitieve notulen die passage is verwijderd op verzoek van iemand. Uit de brief van 7 februari blijkt dat er wel degelijk een juridisch advies is ingewonnen. Er waren echter geen mogelijkheden en dan hoeft men het ook niet meer in de notulen te laten staan. Het feit dat de bestuurders de suggestie wekten om de werknemersvertegenwoordigers op een zijspoor te zetten doet ook denken aan een citaat uit de bekende roman van Max Dendermonde.

Verder is het proces inderdaad net een Agatha Christie-thriller met de gemeenteraad in de rol van Hercule Poirot. Men weet dat op 11 april de uitgelekte notitie is voorgelegd aan B en W en zoals Pels Rijcken zegt:

‘de vertegenwoordigers hebben hun werk op dat punt netjes en professioneel gedaan’. Op 12 april zijn B en W en de gemeentesecretaris geconfronteerd met het stuk op de iPad. De reactie van B en W was dat men ontstemt was dat men deze notulen had en dat dit niet meer in de definitieve notulen stond en dat alles was afgehandeld. Er wordt echter niet meteen een actie opgestart naar het zogenaamde lek. Dit gebeurt pas anderhalve maand later op 4 juni als een melding komt. Waarom pas na anderhalve maand? Of was de brief van het CNV van 25 mei misschien hiervoor de aanleiding? Want de beslissing om aangifte te doen dateert van een extra vergadering op 31 mei. In juni 2018 is het college geïnformeerd. Dus niemand kan zeggen: ‘ik wist het niet’. Waarom zijn toen geen kritische vragen gesteld? Het gaat immers ook om bestuurders met een SP, GroenLinks achtergrond die vaak hart hebben voor de vakbond. Heeft men een juridisch advies ingewonnen? Was het juridische advies wel onafhankelijk genoeg? Nee, niets van dit alles. Men ging gewoon door om de werknemers die lid waren van de vakbond koste wat koste op een zijspoor te zetten. Verder wordt ook aangegeven dat er geen terugkoppeling is geweest naar het college of naar de portefeuillehouder integriteit. Welke situaties worden dan wel teruggekoppeld naar de portefeuillehouder? Het is heel erg als de portefeuillehouder dit wist, maar als zij het niet wist, is dat nog erger. Vervolgens is op 11 juni een brief vanuit B en W geschreven naar de CNV, dat de leden een veilige omgeving hadden, terwijl op dat moment wel bekend was dat er melding was gedaan en dat men een onderzoek ging starten. 50PLUS vindt dit echt ongeloofwaardig. Verder geeft Pels Rijcken aan dat het onderzoek buitenproportioneel was. 50PLUS heeft daarover nog een aantal vragen. Hoeveel mensen heeft men gezien door de screening van deze 41 mailboxen? Is het mailverkeer tussen raadsleden en ambtenaren onderzocht? Is die omgeving afgeschermd? Zijn de raadsleden wel veilig? Heeft men uitsluitend de mails met hits gezien? Waarom is ervoor gekozen om de huisadvocaat toezicht te laten houden? Hebben zij de skills in huis om dit te doen? Was het niet beter om dit door een accountant of een notaris te laten doen? Zelfs toen op 21 november 2018 de Ondernemingskamer de gemeente Maastricht een ferme tik op de vingers heeft gegeven, vroeg niemand zich af of in de onderhavige casus geen risico’s worden gelopen. 50PLUS heeft ook geprobeerd om een van zijn kiezers uit te leggen wat er nu is gebeurd aan de hand van een grappige invulling van de weggestreepte teksten. Dat begreep deze kiezer.

Gelach

Verder geeft 50PLUS een compliment aan de gemeentesecretaris die op 21 december een second opinion aan een gerenommeerd advocatenkantoor heeft gevraagd. Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald. 50PLUS onderschrijft ook de conclusies van Pels Rijcken. Het college heeft een disproportioneel onderzoek laten doen en in het onderzoek was ook sprake van een vooringenomenheid. Het lichten van de e-mailboxen staat ook op een gespannen voet met de uitspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens. Het algemene belang heeft geen schade gehad door het openbaar maken van deze conceptnotulen. De vakbondsvertegenwoordigers hebben hun werk netjes en professioneel gedaan. Het is ook onzeker dat de drie heren zich hebben schuldig gemaakt aan de schending van de ambtelijke geheimhoudingsplicht. Mede gezien deze constatering verzoekt 50PLUS het college om haar mening te herzien dat de ambtenaren zich schuldig hebben gemaakt aan het overtreden van de ambtelijke geheimhoudingsplicht. 50PLUS verzoekt het college om proportionele maatregelen te nemen in het belang van de stad, in het belang van de ambtenaren zodat de burgers weer vertrouwen kunnen hebben in het bestuur van Maastricht. Een bloemetje en een belofte dat men dit nooit meer zal doen, zijn niet genoeg. Ook is het triest dat niet alle kosten inzichtelijk zijn. Deze kosten waren ook volstrekt onnodig en hiermee had men vele goede sociale dingen kunnen doen. Tot slot vindt de fractie dat dit alles eigenlijk te voorzien was, want het spreekwoord zegt: ‘wie een kuil graaft voor een ander, die ‘buitelt’ er zelf in’.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat iedereen al langer op de hoogte was van het gerommel en de verstoorde verhoudingen die ontstonden naar aanleiding van het raadsbesluit over het Shared Service Center, namelijk dat de cijfers niet klopten. Ondertussen was ook de ondernemingsraad naar de Ondernemingskamer gegaan en had de ondernemingsraad het vertrouwen in de wethouder opgezegd. Het is dus vandaag een Shared Service Center met een staartje. Het klinkt als een novelle, maar het is een thriller geworden: het Shared Service Center en de bestuurscultuur binnen de gemeente Maastricht die nog altijd niet op orde is. Inmiddels zijn er ook meerdere verloren rechtszaken achter de rug. Het loopt dus niet goed met de vorming van het Shared Service Center Zuid-Limburg. Het bestuur stelt ook vast dat er te veel weerstand is. De voorzitter van het bestuur – een van de wethouders van de gemeente Maastricht – wordt verzocht om te onderzoeken of het GO juridisch aangepakt kan worden en of ambtenaren ontslagen kunnen worden. En de voorzitter – de wethouder – doet dat gewoon. In de krant staat dat het niet het idee van de wethouder was, maar de wethouder voert het idee wel uit. Hoe dit in de conceptnotulen verwoord staat, zet je ook aan het denken. De wethouder had ook kunnen zeggen dat de ondernemingsraad en de vakbonden opkomen voor de rechten van het personeel en dat dit voor vertraging zorgt. Dat hoort immers bij het spel, maar dat doet de wethouder niet. Het lot zit de wethouder ook niet mee, want de

conceptnotulen komen per ongeluk naar buiten. Zou als dit al heel vroeg bekend werd, de jacht op de ambtenaren voorbij zijn? Pels Rijcken haalt dit terecht aan. Waarom heeft het college niet eerst gesprekken met de betrokken GO-leden gevoerd in plaats van 42 ambtenaren aan dit onderzoek te onderwerpen? Dat is dus niet de meest logische aanpak.

Toen volgde de confrontatie in mei 2018 over de immuniteit van de zeggenschap, maar het college wilde op dat moment geen afstand doen van de betreffende passage in de conceptnotulen. Dat is zeer wonderbaarlijk. Dit gebeurt pas na het advies van Pels Rijcken als wethouder Janssen op 1 februari 2019 aan de raad mededeelt dat het bestuur van het SSC zich distantieert van de vertrouwelijke conceptnotulen. Waarom niet meteen? Ook laat de burgemeester – als portefeuillehouder integriteit – weten dat er geen enkele grond is dat de wettelijke arbeidsvoorwaardelijke bescherming van de kaderleden onvoldoende zou zijn gewaarborgd. Tegelijkertijd stelt de burgemeester wel dat de gelekte notulen onrechtmatig zijn verkregen en dat deze niet straffeloos mogen worden gebruikt. Dat is een schending van de geheimhoudingsplicht. Het onderzoek wordt dan ook gestart. Kortom, de onveilige situatie voor de ambtenaren/kaderleden wordt in stand gehouden.

Verder staat in de conceptnotulen een fraai staaltje bestuurscultuur. Had de casus daar kunnen stranden als de portefeuillehouder integriteit de wethouder meteen zou hebben gewezen op de gedragscode voor wethouders? De Liberale Partij Maastricht denkt van wel. De trein rijdt echter verder en kan niet meer gestopt worden. Er wordt een integriteitsmelding gedaan door het bestuur van het Shared Service Center en dat volgens artikel 1 lid 1 sub d van het reglement alleen een ambtenaar een melding kan doen, boeit blijkbaar niet. Deze melding had gewoon niet ontvankelijk verklaard moeten worden. De casus had hier dus ook gewoon moeten stranden, maar het college is creatief met zijn beantwoording en geeft aan dat iedereen in feite kan melden.

Verder is het ook vreemd dat het college zich niet wilde distantiëren van de inhoud van het conceptverslag. Vreemd is echter ook dat die passage niet terugkomt in het definitieve verslag. Zo ver kan een notulist toch niet ernaast zitten? Daarnaast is het nog vreemder dat een duur onderzoek wordt ingezet naar de verspreider van die conceptnotulen. De LPM vraagt uitleg. Waarom geeft het college meer dan 45.000 euro uit voor iets dat niet meer relevant is? Waarom zet men daarvoor het leven van deze ambtenaren op de kop?

Vervolgens worden Capra en het recherchebureau ingeschakeld. Het beste deel van het advies van Capra was waarschijnlijk dat voortaan op notulen duidelijk moet staan 'concept of vertrouwelijk'. Voor de rest wordt door Pels Rijcken gehakt gemaakt van dit advies van Capra. De uitspraak van Capra dat de geheimhouding van vertrouwelijke c.q. gevoelige informatie van groot belang is voor het goed functioneren van het openbaar bestuur wordt bijna hilarisch, als men dat in de context plaatst dat die gevoelige informatie nu juist de snode plannen van het college betreft om kaderleden buiten de deur te zetten. Wie wordt nu eigenlijk tegen wie beschermd? Wordt het niet eens hoog tijd om een einde te maken aan deze bestuurscultuur? Daarom is een integriteitsonderzoek naar het betrokken stadsbestuur heel erg nodig. Gelukkig wordt Pels Rijcken ingeschakeld en is de conclusie dat men onmiddellijk moet stoppen met dit circus. De ambtenaren hebben niet verwijtbaar gehandeld. Dat advies werd overigens ook door de advocaat van het bestuur van het Shared Service Center gegeven. Iedereen weet eigenlijk ook dat OR- en GO-leden ontslagbescherming genieten. Waarom zou de wethouder van personeel dit niet weten? Wat was de drijfveer om toch door te gaan? Pels Rijcken geeft verder ook aan dat Hoffmann zaken neutraal en puur feitelijk in kaart had moeten brengen en geen suggestieve vragen had moeten stellen. Pels Rijcken geeft verder ook aan dat Hoffmann de persoonlijke opmerkingen van de burgemeester en de gemeentesecretaris bij de conclusies heeft opgenomen. Pels Rijcken maakt gehakt van het advies van Capra. Zet dit het college niet aan het denken? Had men die ellende niet kunnen voorkomen? Heeft het college niet ietwat doorgedraafd?

Verder is het hoeden van de integriteit een belangrijke taak. De hoeder is iemand die waakt. Men schept daarmee ook verwachtingen. Hoe heeft het dan zo fout kunnen lopen met die hoeder? De portefeuillehouder integriteit was overal bij betrokken en was ook op de hoogte van het conceptverslag. Zij had ook van de ontslagbescherming behoren te weten. Pels Rijcken merkt op dat deze GO- en OR-leden hun werk netjes en proportioneel hebben gedaan door in eerste instantie het bevoegde gezag ernaar te bevragen. Op 11 april zijn de conceptnotulen door twee OR-leden getoond aan de gemeentesecretaris. De gemeentesecretaris weigerde echter het stuk in ontvangst te nemen omdat hij de status niet kent en de dag erna wordt dit document door de regiobestuurders van CNV en FNV ook aan de burgemeester getoond met behulp van een iPad in aanwezigheid van de gemeentesecretaris. Toen had de portefeuillehouder integriteit ook een einde kunnen maken aan de jacht op de ambtenaren. Waarom heeft men het zo ver laten komen? Waarom is wethouder Aarts niet aangesproken op zijn voornemen om kaderleden te ontslaan? Blijkbaar is de focus op het einddoel zo gefixeerd dat de schade uit het oog wordt verloren. Waren de gemeentesecretaris, de wethouder en de burgemeester op de hoogte dat Capra haar partner Hoffmann inschakelde? Waren de gemeentesecretaris, de wethouder en de burgemeester op de hoogte van welke methodes Hoffmann gebruikte?

Verder is het ook onaannemelijk dat de gemeentesecretaris op eigen houtje Hoffmann Bedrijfsrecherche heeft ingeschakeld zonder dat de burgemeester en de wethouder dit wisten. De gemeentesecretaris is

immers de rechterhand van het college en hij staat erom bekend dat hij zulke zware besluiten niet op eigen houtje neemt. Van de burgemeester mag ook verwacht worden dat zij dit behoorde te weten als portefeuillehouder integriteit en dat zij een vinger aan de pols bleef houden gedurende dit hele proces. De LPM vraagt om een reactie.

De Liberale Partij Maastricht constateert dat het college en de organisatie fout op fout hebben gestapeld. Dit heeft de stad Maastricht zeer in opspraak gebracht. Geen van de betrokken bestuurders heeft ook de ruggengraat gehad om uit eigen beweging de verantwoordelijkheid voor dit meervoudige debacle op zich te nemen. Daardoor is de schade voor de stad alleen maar groter geworden en is het vertrouwen in het college alleen maar minder geworden. Maastricht komt andermaal weer negatief in het nieuws en de LPM betreurt deze gang van zaken zeer. Het vertrouwen in de politiek neemt dus nog meer af door dit soort incidenten. Daarnaast is men dan verbaasd dat mensen niet meer de gang naar de stembus maken. Het kan dus niet bij het oude blijven. Dit heeft immers ook complicaties die ver boven de Maastrichtse politiek uitstijgen. Het college dient zich dit te realiseren als zij haar handen in onschuld wast. Nu tracht het college zelfs om de schuld in de schoenen van iemand te schuiven die al afscheid heeft genomen. Dit is politiek op zijn beroerdst. De LPM vindt dat men de schuld op zich moet nemen en men ervoor moet zorgen dat de ambtenaren nu en de toekomst verzekerd zijn van een veilige werkplek. Dit soort praktijken moeten voorgoed tot het verleden behoren. Zo wordt het vertrouwen hersteld en niet door allerlei omtrekkende bewegingen te maken. Blijkbaar moet deze veilige werkomgeving nu echter ook voor de raadsleden worden gevraagd. De Liberale Partij Maastricht vraagt om een reactie.

Ambtenaren werken vaak hun hele leven voor deze gemeentelijke organisatie. Deze mensen zijn ook trots dat zij ambtenaren van de gemeente Maastricht zijn. Hoe ontluisterend is het voor hen als zij geconfronteerd worden met dit soort praktijken? De LPM vindt dat deze bestuurscultuur verwijderd moet worden, zodat dit weer een gezonde organisatie wordt. De LPM leest vervolgens het dictum van de motie voor.

Motie van genoegdoening LPM

Besluit:

Verzoekt het college ter genoegdoening aan betrokken ambtenaren een passende en voor hen, acceptabele compensatie en een publiekelijk excuus aan te bieden, om daarmee een eerste stap te zetten in het herstel van het vertrouwen.

Groep Gunther (Gunther) heeft met ontzetting in de media gelezen wat in de volksmond genoemd wordt 'spionageaffaire bij ambtenaren'. Verder zet ook de wijze waarop de raadsleden aan informatie moeten komen kwaad bloed bij de Groep Gunther. Zelfs aan de vooravond van dit debat kwam nog wat uit de hoge hoed van het college: het rapport Hoffmann. Ambtenaren worden onder valse voorwendselen in een achterkamertje gelokt door rechercheurs om informatie los te peuteren over eventuele gelekte notulen. Groep Gunther stelt vast dat de ambtenaren het grootste kapitaal van de gemeente zijn. Groep Gunther vindt deze behandeling onacceptabel. Daarnaast is het onbehoorlijk bestuur om opdracht te geven om mailboxen van de ambtenaren na te pluizen. Zijn er ook telefoons getapt of WhatsAppberichten nagekeken? Dit staat immers ook in het rapport Hoffmann.

De heer Gunther is ook jarenlang zelf voorzitter en lid van een centrale ondernemingsraad geweest en een kaderlid van een vakbond. De heer Gunther heeft als kaderlid vele discussies uitgevochten met de directie van zijn bedrijf. Daar is dit nooit zo geëscaleerd als wat nu hier op tafel ligt. Door met elkaar te praten en de discussie open te houden, is men er altijd uitgekomen. Stakingen zijn daarvoor soms ook ingezet, maar de directie was nooit dreigend. Ook tijdens die stakingen was immers ruimte voor dialoog. Ambtenaren worden nu echter gedreigd met ontslag en als oud vuil behandeld. Hoe verzint men dat? Verder was en is bekend dat een overgang naar het Shared Service Center Zuid-Limburg niet gemakkelijk zou zijn. Wat bezielde wethouder Aarts toen hij deze opdracht gaf aan Hoffmann Bedrijfsrecherche? Is dat vanwege de onvrede dat het beoogde resultaat niet werd behaald? Was dit soms 'gif' van wethouder Aarts omdat hij de ondernemingsraad niet op zijn hand krijgt? De fractie vraagt uitleg over deze rigoureuze ingreep.

Verder heeft de gemeentesecretaris – de heer Buijtsels – namens het college mandaat, maar de wethouder en de burgemeester blijven wel verantwoordelijk voor zijn handelen. Groep Gunther vraagt om een reactie. Het is ook veel te gemakkelijk om dit nu op de gepensioneerde heer Buijtsels af te schuiven.

Vervolgens wordt op 20 maart een brief verstuurd met de boodschap: dit is het sociaal plan en stemmen in een ledenvergadering heeft geen zin. Daarna duiken de conceptnotulen op. Waar staat echter dat deze notulen vertrouwelijk zijn? Groep Gunther vraagt om een reactie. Op 4 april werden de notulen goedgekeurd zonder de betreffende passage. Het grote kwaad is echter al geschied. De feiten liegen er niet om en er zijn dan ook veel vragen ingediend. De wettelijke en arbeidsvoorwaardelijke bescherming van kaderleden en OR-leden is wel degelijk beschadigd en heeft een flinke knauw opgelopen. Groep Gunther vindt dat wethouder Aarts en de burgemeester onzorgvuldig hebben gehandeld. Ook de second opinion laat zien dat wethouder Aarts en de burgemeester het mis hebben. Het is ook feitelijk onjuist dat de melding die

aan het IMI is gedaan door een buitenstaander van de gemeente in behandeling wordt genomen. Een externe kan immers geen melding maken in het IMI. Gemakshalve wordt ook even de ondernemingsraad gepasseerd. Groep Gunther zou als lid van de ondernemingsraad meteen teruggaan naar de Ondernemingskamer.

Groep Gunther vindt vooruitkijken een must, maar hier heeft men echter wel op de ziel van mensen getrapt. Er is geen vertrouwen meer tussen het bestuur en de medewerkers. Dat is een slechte zaak. Men zal hard moeten ingrijpen in het bestuur van de stad, wil men nog het vertrouwen krijgen van deze hardwerkende ambtenaren. Zachte heelmeeesters maken stinkende wonden. De raad is nu verantwoordelijk voor het nemen van de juiste beslissing.

De plv. voorzitter schorst de vergadering voor de dinerpauze. Er zijn nog twee documenten aan het dossier toegevoegd in het raadsinformatiesysteem. Enerzijds zijn dat de antwoorden op de vragen van de Liberale Partij Maastricht. Daarnaast is op verzoek van een aantal fracties een extern advies gevraagd. Dat advies gaat over het beschikbaar stellen aan de raad door het college van namen van bestuurders in de verschillende dossiers.

Schorsing 18.51 – 19.39 uur

De plv. voorzitter heropent de vergadering. Wethouder Janssen start met de beantwoording.

Wethouder Janssen vindt het goed dat men hier nu staat. Dit is namelijk de eerste keer dat het college haar verhaal kan vertellen en de context kan uitleggen. Het was een bewuste keuze om hierover eerst met de raad in debat te gaan en niet met derden. De wethouder vraagt om zijn eerste termijn te mogen voltooien zonder interrupties. Het college denkt namelijk dat de raad daarmee gediend is. De wethouder denkt hiervoor tien minuten nodig te hebben.

De plv. voorzitter legt dit verzoek aan de raad voor.

De **PvdA** (Fokke) vindt dit heel erg ver gaan. De raad moet immers tussentijds vragen aan de wethouder kunnen stellen.

De plv. voorzitter stelt vast dat de raad niet ingaat op het verzoek van de wethouder.

Wethouder Janssen begrijpt de opmerkingen over de fragmentarische en late informatievoorziening. Dat komt echter omdat naar aanleiding van de publicaties erg veel vragen zijn gesteld. Volgens het reglement van orde staat voor de beantwoording van artikel 47-vragen een termijn van 4 weken. Het college heeft in dit geval alles op alles gezet om de beantwoording sneller dan gebruikelijk te doen. Met de AVG, de Wet openbaarheid van bestuur (Wob), de Gemeentewet en de interne regelingen in de hand moest bekeken worden of informatie vrijgegeven kon worden, of toestemming daarvoor moest worden gegeven door de melder, het Shared Service Center of door andere gemeentebesturen. Er moesten namen worden weggelakt enzovoorts. De wethouder vond ook – net zoals de PvdA – dat het dossier open en transparant moest worden vrijgegeven aan de raad, maar dat lag helaas anders. Daarnaast zijn vanwege de gevoeligheid ook helaas maar een beperkt aantal ambtenaren bevoegd om 'namen weg te lakken'. De wethouder excuseert zich voor het veroorzaakte ongemak.

Verder wil het college uiteraard alle vragen graag beantwoorden. De wethouder is vanuit zijn portefeuille verantwoordelijk voor de opdracht van de raad inzake het Shared Service Center Zuid-Limburg. Daarnaast is de wethouder als portefeuille P&O ook verantwoordelijk voor de ambtelijke integriteit en dus voor meldingen, procedures en onderzoeken daaromtrent. Daarnaast is de burgemeester verantwoordelijk voor de bestuurlijke integriteit, lees de integriteit van de raad en het college. Dit is ook in het rekenkamerrapport van 2014 duidelijk uitgewerkt.

De **PvdA** (Fokke) merkt per interruptie op dat in dat rekenkamerrapport geen link staat. De PvdA vraagt om de betreffende gemeentelijke regeling aan te reiken, want anders gaat de Gemeentewet voor. In de Gemeentewet staat immers dat de burgemeester over de integriteit gaat. De PvdA vindt dat het rekenkamerrapport dus onvoldoende basis biedt voor deze conclusie. Bovendien gaat dit rekenkamerrapport over de vorige coalitie.

Wethouder Janssen zal dit laten uitzoeken en in de tweede termijn hierop terugkomen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt per interruptie op dat de burgemeester de portefeuillehouder integriteit is. Er wordt geen onderscheid gemaakt. Dat is dus voor de gehele organisatie. Wie was wethouder P&O in de vorige periode?

Wethouder Janssen legt nogmaals uit dat de burgemeester verantwoordelijk is voor de bestuurlijke integriteit en de wethouder P&O (wethouder Janssen) voor de ambtelijke integriteit. Wethouder Aarts was dat in de vorige periode.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt op dat wethouder Aarts dus eigenlijk oordeelde over zichzelf. Wethouder Aarts was immers ook voorzitter van het bestuur van het Shared Service Center Zuid-Limburg. Wethouder Aarts heeft ook geen afstand genomen van de conceptnotulen. Wie controleert deze wethouder?

Wethouder Janssen legt nogmaals uit dat de burgemeester verantwoordelijk is voor de integriteit van de wethouder.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt per interruptie op dat de ambtenaren lijdend voorwerp worden bij het integriteitsonderzoek, terwijl de wethouder bovenop dat dossier zou moeten zitten. In dit dossier is dus geen sprake van een scheiding van bevoegdheden. De betreffende ambtenaren staan immers op de ontslaglijst en de wethouder moet tevens de integriteit van de ambtenaren hoeden. Waar kunnen deze ambtenaren dan terecht met hun vragen?

Wethouder Janssen legt uit dat ambtenaren een integriteitsmelding kunnen doen bij het interne meldpunt integriteit (IMI).

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt bij wie deze ambtenaren dan uitkomen.

Wethouder Janssen legt uit dat op basis van de intake van IMI met de gemeentesecretaris wordt overlegd of deze melding ontvankelijk is. Zo ja, moet de gemeentesecretaris dit melden bij de burgemeester indien dit over een wethouder gaat.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dit een heel vreemde constructie. Wethouder Aarts moet immers de integriteit beoordelen.

De **PvdA** (Fokke) vraagt per interruptie wat hiervan de bedoeling is. Het oude rekenkamerrapport kan immers niet de onderlegger zijn van de integriteit van de wethouder en de burgemeester. Deze vraag is al voor de schorsing gesteld en het college weet heel goed dat het oude rekenkamerrapport niet de grondslag kan zijn. De PvdA vraagt of de burgemeester deze vraag nu even mag beantwoorden.

Burgemeester Penn-te Strake legt uit dat artikel 170 lid 2 van de Gemeentewet van toepassing is. Daarin staat dat de burgemeester de bestuurlijke integriteit bevordert. Dit is bij haar aantreden ook zo aan de burgemeester medegedeeld. De gemeentesecretaris heeft toen ook aangegeven dat voor de integriteit van ambtenaren de wethouder P&O verantwoordelijk is en dat de gemeentesecretaris daarin het mandaat heeft. Daarnaast weet de burgemeester niet waar de link is met het rekenkamerrapport. Verder heeft de burgemeester in al die jaren ook nog nooit enige bemoeienis gehad met deze kwestie. De burgemeester handelt dus op basis van de Gemeentewet en zo is dat ook afgesproken in de gemeente Maastricht.

De **PvdA** (Fokke) vraagt nogmaals naar de betreffende regeling. Het rekenkamerrapport kan nooit als onderlegger dienen op basis waarvan nu de discussie wordt aangegaan dat het de wethouder P&O zou zijn. Wie moet de PvdA nu aanspreken?

Wethouder Janssen stelt voor dat de raad hem hierop aanspreekt.

De **PvdA** (Fokke) vindt dit geen goed voorstel. Zolang er geen regeling is, is immers de Gemeentewet van toepassing waarin heel expliciet staat dat de burgemeester voor het geheel verantwoordelijk is. De PvdA vraagt om een schorsing om dit uit te zoeken. Dit is immers heel onduidelijk.

Burgemeester Penn-te Strake legt uit dat in Gemeentewet artikel 170 lid 2 staat dat de burgemeester de bestuurlijke integriteit bevordert. Daaruit kan men afleiden dat dit dus niet over ambtenaren gaat. De Gemeentewet beperkt het dus tot de bestuurlijke integriteit.

De **PvdA** (Fokke) vraagt om opheldering. De PvdA zal – zolang dit niet is opgehelderd – beide personen aanspreken op de integriteit.

De plv. voorzitter gaat hiermee akkoord.

Wethouder Janssen geeft vervolgens aan dat in de raadsinformatiebrief van 7 februari staat dat het college de impact van alle gebeurtenissen inzake het dossier Shared Service Center voor alle betrokkenen en voor de organisatie als zodanig zeer betreurt. De wethouder heeft dit al samen met de gemeentesecretaris op 23 januari namens het college aan de 3 betrokken ambtenaren uitgesproken. Hen is toen ook een brief overhandigd. Op 7 februari is dit ook aan de raad geschreven. De wethouder hecht eraan om dit nu weer te herhalen. Als wethouder P&O staat de wethouder hier ook met een dubbel gevoel.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vindt per interruptie het zeer spijtig om wethouder Janssen aan te spreken op iets wat bij zijn voorganger verkeerd is gegaan. Waarom heeft de wethouder niet eerder excuses aangeboden?

Wethouder Janssen legt uit dat het college iets wordt verweten dat geen recht doet aan de werkelijkheid. Anderzijds wil de wethouder heel graag verder met de medezeggenschap en de bonden.

De wethouder wil nu teruggaan naar de feiten. In het najaar van 2015 hebben de colleges van Maastricht, Sittard-Geleen en Heerlen de gemeenschappelijke regeling SSC Z-L opgericht op basis van goedkeuring van de 3 gemeenteraden in 2014 om zo kosten te besparen en de samenwerking te bevorderen, naast een kwetsbaarheidsreductie en een gezamenlijke professionalisering. Gaandeweg groeide echter de weerstand

hiertegen vanuit het GO Maastricht. De irritatie hierover nam toe omdat het GO daarover niet gaat. De wethouder citeert vervolgens uit de collectieve arbeidsvoorwaarden van de Nederlandse Gemeenten over de primaire taak van het GO. Dat houdt in dat de ondernemingsraad meepraat over de vorming van het Shared Service Center en over de arbeidsvoorwaarden. De andere gemeentebesturen voeren de druk op Maastricht op om over te kunnen gaan tot de definitieve vorming van het Shared Service Center. Dit is ook de teneur van die bewuste vergadering van het GR-bestuur van het SSC Z-L op 1 maart. Dat leidt tot de vraag vanuit het bestuur van het SSC Z-L of de ervaren tegenwerking juridisch aangepakt kan worden. Die vraag wordt snel en voortvarend middels het juridische advies uitgezocht en het antwoord is negatief. Daarmee is de kous af. De hamvraag is of die veelbesproken vraag gesteld had mogen worden vanuit het bestuur van SSC Z-L aan de heer Aarts als voorzitter van dat bestuur. Het antwoord is dat deze vraag gesteld mag worden. Zowel Capra als Pels Rijcken constateren dat een dergelijke vraag zelfs gesteld moet worden.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) stelt per interruptie vast dat dit een juridisch antwoord is. De raad vraagt echter om een politiek, moreel en ethisch antwoord. Is het op zijn plaats dat een wethouder dergelijke vragen stelt over het ontslaan van eigen ambtenaren, alleen omdat zij niet doen wat hem uitkomt?

Wethouder Janssen legt uit dat het helaas niet te voorkomen valt dat een dergelijke vraag over een sanctionering aan een wethouder P&O moet worden gesteld bij misdragingen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie of de burgemeester ook vindt dat een wethouder zo te werk kan gaan. Wat vindt de burgemeester van de conceptnotulen?

De plv. voorzitter geeft aan dat de burgemeester deze vraag in haar termijn zal beantwoorden.

De **PvdA** (Fokke) wil per interruptie ook graag weten of dergelijke vragen gesteld mogen worden. Wat is de opvatting van het college? In de brief staat immers ook dat wethouder Janssen zich hiervan distantieert. Is het ja? Is het nee? Had dit in het verslag mogen staan?

Wethouder Janssen geeft aan dat het huidige bestuur van het SSC Z-L zich distantieert van de conceptnotulen. Die notulen zijn ook niet zo vastgesteld. Derhalve mogen die conceptnotulen ook niet gebruikt worden. Verder vindt de wethouder – en zeker als wethouder P&O – ook dat een bestuurder niet eraan ontkomt om een dergelijke vraag af en toe te moeten stellen.

De **PvdA** (Fokke) vindt dat het erop lijkt dat die vergadering dus zo is gelopen. De PvdA vindt dat pijnlijk. De PvdA wordt ook ongelukkig van het antwoord van de wethouder. De wethouder vindt namelijk dat dit soort vragen gewoon gesteld mogen worden. De PvdA neemt hiervan met enige verbijstering kennis aangezien in dit college toch ook heel wat linkse partijen zitten.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie of de wethouder kan bevestigen dat het bestuur die passage niet in het verslag opgenomen wilde zien. Het bestuur stond dus niet achter die betreffende passage.

Wethouder Janssen legt uit dat het huidige bestuur zich distantieert van de betreffende passage in die zin dat dit niet de vastgestelde notulen zijn.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat wethouder Aarts lid was van het bestuur. Wethouder Aarts was ook lid van het college. Het bestuur wil niet dat die passage wordt opgenomen, maar het college wil zich niet distantiëren van die passage in de conceptnotulen. De fractie vraagt uitleg.

Wethouder Janssen geeft aan dat deze vraag ook al aan de burgemeester is gesteld. De wethouder stelt voor dat de burgemeester deze vraag beantwoordt.

Partij Veilig Maastricht (Meese) is – per interruptie – erg verbaasd dat de wethouder blindelings luistert naar twee rapporten. Waarom heeft de wethouder destijds het rapport van Twynstra genegeerd? Daarmee is immers alles begonnen. Waarom gebruikt de wethouder uitspraken van ongepast gedrag van deze ambtenaren? De wethouder is het helemaal eens met deze gang van zaken. Partij Veilig Maastricht vindt dat heel erg.

Wethouder Janssen legt uit dat het rapport van Twynstra ergens anders over ging. Verder heeft de wethouder alleen in het algemeen gezegd dat een wethouder soms moet sanctioneren, daar waar misdragingen zijn aangetoond. Deze opmerking had geen betrekking op deze casus.

50PLUS (Van Est) is verbaasd. Indien dit gesteld had mogen worden, had men ook in de notulen moeten aangeven dat dit is onderzocht en dat er geen juridische mogelijkheden zijn. De fractie vraagt man en paard te benoemen. Waarom heeft men dit niet in de notulen laten staan?

Wethouder Janssen kan deze vraag niet beantwoorden omdat hij geen lid was van het toenmalige bestuur.

Verder geeft de wethouder ten aanzien van het verspreiden van de conceptnotulen aan dat dit een vertrouwelijk document is dat niet vrijelijk verspreid mag worden. De burgemeester koppelde dit terug naar de beide bonden op 17 en 18 april per e-mail en telefonisch. De burgemeester heeft toen ook aangegeven dat er geen grond is om aan te nemen dat de wettelijke en arbeidsvoorwaardelijke bescherming van de positie van kaderleden onvoldoende zou zijn gewaarborgd. Dat heeft de burgemeester ook herhaald in haar brief van 11 juni. Daarna blijft het stil voor het college totdat op 23 mei de betreffende passage uit de conceptnotulen door de bonden wordt gepubliceerd in een nieuwsbrief zonder daarbij te vermelden dat het om conceptnotulen zou gaan. Dat is iets wat de bonden wel al wisten. De vraag is hoe die verspreiding van de conceptnotulen heeft kunnen plaatsvinden. Dit is uiterst relevant omdat het Shared Service Center Zuid-Limburg zeker de vertrouwelijkheid van documenten moet kunnen garanderen. De intentie van SSC Z-L is in eerste instantie om aan waarheidsvinding te doen en om dat klein te houden, maar ook dat komt in een ander daglicht te staan zodra de passage gepubliceerd is. Op dat moment vraagt het bestuur van het Shared Service Center de gemeentesecretaris om de mensen te horen die de bewuste conceptnotulen toonden aan de burgemeester en de gemeentesecretaris. Vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid en procedurele waarborging adviseert de gemeentesecretaris om het IMI in te schakelen. Dat is het geijkte orgaan bij mogelijke integriteitsschendingen. Daarvoor is een melding nodig die gedaan wordt door het bestuur van SSC Z-L in de persoon van de secretaris. Op dat moment moet het IMI volgens de geldende wet- en regelgeving een onderzoek starten. Dat is de gebruikelijke werkwijze. De wethouder benadrukt namens het college dat in die hele procedure in lijn met eerdere meldingen is gehandeld.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt per interruptie op dat 'de melder' in de definitielijst van het reglement staat omschreven. De fractie heeft nog nooit zo'n creativiteit meegemaakt indien men niet tot een melder behoort. Juridisch gezien klopt dit dus niet.

Wethouder Janssen legt uit dat dit de gebruikelijke werkwijze is. Integriteitsmeldingen moeten immers onderzocht worden, of ze nu intern of extern zijn. De regeling is in 2015 opgesteld voor interne meldingen. Voor externe meldingen is geen regeling vastgesteld en dat is ook niet verplicht. Wel zijn in de voorbije jaren externe meldingen regelmatig conform het proces van de interne regeling opgepakt. Deze werkwijze is in het verleden tot aan de rechter toe overeind gebleven.

Groep Gunther (Gunther) stelt per interruptie vast dat een externe een melding kan maken in het IMI. Waarom is het reglement van het IMI dan na die melding aangepast zonder de ondernemingsraad in te lichten?

Wethouder Janssen antwoordt dat de betreffende regeling integriteit sinds 2015 bestaat. Die regeling is ongewijzigd.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie vast dat men een artikel moet kunnen aanwijzen om als melder een melding te kunnen doen. De wethouder legt het reglement nu op een eigen wijze uit. Die melding had dus nooit mogen gebeuren. De wethouder is dus erg creatief in zijn oplossingen.

Wethouder Janssen legt nogmaals uit dat deze werkwijze in het verleden tot aan de rechter stand heeft gehouden. De wethouder doet dus niets 'creatiefs' in die zin.

De **PvdA** (Fokke) vindt per interruptie dat de overheid wel een voorbeeldfunctie heeft. De PvdA verwacht dan ook dat regelingen gewoon kloppen. Er is nu een regeling op basis waarvan alleen interne meldingen mogelijk zijn. De PvdA vindt dat de wethouder die regeling had moeten aanpassen. Deze melding had dus gewoon niet ontvankelijk verklaard moeten worden. De wethouder verschuilt zich nu echter achter de rechter. Waar staat het bestuur van Maastricht? Vindt de wethouder dat de regelingen moeten kloppen? Maar alles kan, alles mag kennelijk. 'Er zijn regels, maar als we de regels anders willen uitleggen, doen we dat toch gewoon.'

Wethouder Janssen antwoordt dat externe meldingen toch opgepakt moeten worden. De wethouder wil graag een handreiking doen en hij zal de externe meldingen opnemen in die regeling (toezegging). Mensen zijn in het verleden vrijgesproken voor vermeende integriteitsschendingen, maar ook gestraft voor wel aangetoonde integriteitsmeldingen. De wethouder kan er nu niet meer van maken.

D66 (Eurlings) stelt per interruptie vast dat iedereen een zo integer mogelijk bestuur wil. D66 vraagt of de wethouder ook vindt dat zo open mogelijk omgegaan moet worden met integriteitsmeldingen.

Wethouder Janssen antwoordt dat hij moeite heeft met 'open'. Hiermee zijn immers altijd mensen gemoeid en daarom moet men ook enige voorzichtigheid betrachten. Meldingen moeten dus zo goed mogelijk worden opgepakt en dat geldt ook voor externe meldingen.

De **PvdA** (Fokke) vindt dat de overheid betrouwbaar moet zijn. De wethouder wist heel erg goed dat die regeling niet klopte. Waarom heeft de wethouder niets gedaan? Het bestuur doet dus blijkbaar pas iets als het kalf al verdrongen is.

Wethouder Janssen antwoordt dat hij sinds kort – naar aanleiding van deze casus – hierachter is gekomen. Waarom dit in het verleden niet is gebeurd, weet de wethouder niet. De wethouder vindt dat de PvdA een punt heeft, maar de wethouder kan zich ook niet voorstellen dat de PvdA vindt dat niets met externe meldingen moet worden gedaan.
De **PvdA** (Fokke) begrijpt nog steeds niet dat hieraan niets werd gedaan. De PvdA deelt de mening van D66 en stelt vast dat de overheid buiten de regeltjes kleurt. Dat is niet goed, gezien de voorbeeldfunctie van de overheid.

50PLUS (Van Est) vindt het heel moeilijk als de wethouder argumenten ten aanzien van rechtszaken gebruikt waarvan de raad geen weet heeft. 50PLUS vraagt vanwege de zuiverheid van het debat om goede argumenten te gebruiken. De wethouder heeft in casu de regels gewoon niet goed toegepast.

De plv. voorzitter vraagt om geen statements af te geven bij interrupties.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt per interruptie dat wethouder Aarts deze kwestie ook had kunnen melden. Hij is immers ook een ambtenaar van de gemeente Maastricht. Had dit niet voor de hand gelegen?

Wethouder Janssen geeft aan dat de melding is gedaan namens het bestuur van het Shared Service Center. Wethouder Aarts zit daarin vanuit zijn portefeuille, maar niet als wethouder. Hij is een bestuurslid van het SSC Z-L en in die hoedanigheid heeft hij evenveel recht om die melding te doen als de secretaris van het bestuur.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt waarom wethouder Aarts die melding niet heeft gedaan.

De plv. voorzitter stelt voor om dit later aan wethouder Aarts te vragen. De LPM moet deze vraag wel zelf onthouden.

Partij Veilig Maastricht (Meese) is per interruptie wel blij met de uitspraak van de wethouder. De wethouder is het dus eens met Partij Veilig Maastricht dat men die mensen moet waarschuwen om in hoger beroep te gaan. Waarschijnlijk zijn zij immers verkeerd berecht. Is de wethouder het hiermee eens?

Wethouder Janssen kan hierover geen heeft gehouden.

Partij Veilig Maastricht (Meese) stelt vast dat de wethouder aangeeft dat mensen zijn berecht en vrijgesproken door verkeerde integriteitsmeldingen.

Wethouder Janssen legt uit dat hij niet heeft gesproken over verkeerde regels. De wethouder heeft aangegeven dat op basis van externe meldingen mensen zijn vrijgesproken en veroordeeld. Verder moet men ook aan de slag met een externe melding. Daarom is ervoor gekozen om daarvoor ook de interne regeling te hanteren. De wethouder spreekt ook tegen dat mensen hierdoor geschaad zijn. Verder geeft wethouder Janssen aan dat integriteitsonderzoeken volledig ambtelijk worden afgehandeld. Dan staat het college dus buiten spel en wordt het college niet meer geïnformeerd over het verloop van het onderzoek. Dat is ook juist omdat het niet wenselijk is dat een bestuurder kan sturen op het verloop van een onderzoek. Vervolgens blijkt dat het IMI niet verder komt, ook omdat het lijkt alsof de verklaringen op elkaar zijn afgestemd.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie wie verantwoordelijk blijft bij een mandaat.

Wethouder Janssen legt uit dat het college verantwoordelijk blijft.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat het college de kwestie dus in de gaten moet blijven houden. Het college blijft immers verantwoordelijk.

Wethouder Janssen legt uit dat het in Maastricht gebruikelijk is dat achteraf verantwoording wordt afgelegd over het hele proces, de uitkomsten van het onderzoek en een eventueel advies over sanctionering. Dat gebeurt niet tussentijds, juist omdat men daarmee zou kunnen sturen op het onderzoek. Het college blijft dus inderdaad verantwoordelijk.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat dit dus een bewuste keuze is.

Wethouder Janssen bevestigt nogmaals dat het college verantwoordelijk blijft.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) stelt per interruptie vast dat op 28 augustus het advies kwam dat het IMI-onderzoek moest worden opgeschaald en aan een extern bureau moest worden uitbesteed. Was dat niet het moment – met de wijsheid van nu – geweest waarop de gemeentesecretaris het college daarover had moeten informeren? Betreurt de wethouder dat de zaken zo zijn gelopen en dat het college niet was geïnformeerd over het inschakelen van een bedrijfsrecherchebureau?

Wethouder Janssen legt uit dat met de wijsheid van nu een 'wat als'-vraag is. In het verleden is ook al vaker opgeschaald. De wethouder blijft bij zijn standpunt dat de gemeentesecretaris heeft gehandeld conform zijn mandaat en conform de wetenschap die hij had. De wethouder betreurt echter dat mensen hiervan schade hebben ondervonden. De wethouder ziet echter niet in waarom hij het inschakelen van een recherchebureau zou moeten betreuren.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt per interruptie of de mensen van het IMI beschermd zijn geweest in dezen.

Wethouder Janssen legt uit dat zij beschermd zijn, net zoals iedereen.

De **Liberaal Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie of de gemeentesecretaris het bedrijfsrecherchebureau heeft ingeschakeld zonder het college in te lichten. Is hierover niet met het college vooraf gecommuniceerd?

Wethouder Janssen antwoordt dat de gemeentesecretaris dit eigenstandig, conform mandaat heeft gedaan op advies van het IMI. Vanaf de aanvang van het onderzoek tot de oplevering van de eindresultaten staat het college op afstand. Dat is gebruikelijk.

De **PvdA** (Fokke) begrijpt – per interruptie – dat de wethouder hiermee dus eigenlijk geen problemen had. In de mandaatregeling van de gemeente Maastricht staat in artikel 3 lid 2 sub b dat indien er rekening mee moet worden gehouden dat de betrokken portefeuillehouder en/of college op zijn/haar verantwoordelijkheid voor het te nemen besluit zal worden aangesproken, het mandaat ophoudt te bestaan. Het college van B en W is dan verantwoordelijk. Gezien deze mandaatregeling is het antwoord op vraag 7 dan wel integrerend. Dan moet men concluderen – gelet op het antwoord – dat het mandaat dus helemaal niet zo ver strekte. De wethouder moet dus helemaal niet zo blij zijn dat de gemeentesecretaris dit op eigen houtje heeft gedaan. Dit is immers in strijd met de mandaatregeling.

Wethouder Janssen legt uit dat de PvdA gelijk heeft als dit zo in de mandaatregeling staat.

De **PvdA** (Fokke) verwacht dat het college wel enigszins de juiste antwoorden op vragen geeft. Het antwoord van de wethouder van daarnet is dus niet geheel juist. De mandaatregeling zegt immers iets geheel anders.

Wethouder Janssen antwoordt bevestigend.

Vervolgens geeft de wethouder aan dat het IMI de gemeentesecretaris adviseert om een forensisch vervolgonderzoek te doen omdat daarvoor genoeg aanleiding bestaat. Het IMI heeft daarvoor zelf niet de juiste middelen en daarop wordt Hoffmann door de gemeentesecretaris ingeschakeld. Capra wordt gevraagd om al die tijd over de juistheid van het proces te waken. Op 12 december wordt de wethouder geïnformeerd, gezien het gewicht van de voorlopige conclusies en op 18 december wordt het college geïnformeerd. Het college is nooit erop uit geweest om ambtenaren te ontslaan. Dit blijkt niet alleen uit het gegeven dat geen gevolg is gegeven aan de vraag vanuit het bestuur van het SSC Z-L op 1 maart, maar ook uit de aangevraagde second opinion op de juridische adviezen die er in eerste instantie lagen. Het college heeft constant geprobeerd om de maximale zorgvuldigheid te betrachten. Het college heeft uiteindelijk het advies om te berispen naast zich neergelegd.

De wethouder wil daarnaast ook graag als portefeuillehouder P&O verder met de medezeggenschap en met de bonden in het dossier SSC Z-L, maar ook in andere belangrijke aanstaande dossiers, zoals bijvoorbeeld de Wet normalisatie rechtspositie ambtenaren. De wethouder wil zo snel mogelijk het onderlinge vertrouwen herstellen. Het college hecht daaraan veel waarde. Wethouder Janssen is hiermee ook al een half jaar aan de slag.

De **PvdA** (Fokke) vraagt – per interruptie – wanneer de wethouder op de hoogte was van het onderzoek.

Wethouder Janssen wist eind augustus van het onderzoek toen hij zijn eerste informele kennismakingsgesprek had met het GO. Vanaf 12 december was de wethouder op de hoogte van de inschakeling van Hoffmann.

De **PvdA** (Fokke) verwijst naar de tijdslijnen en de bijlagen. De wethouder moet hiervan al op 7 december op de hoogte zijn geweest, want anders kon hij in het verkennersoverleg met de heer Roemer daarover geen antwoord geven. De vertrouwelijkheid daarover is inmiddels ook opgeheven. De naam van de verkenner is toen niet genoemd. Toen de vertrouwelijkheid werd opgeheven, bleek dit de heer Roemer te zijn. Waarom heeft de wethouder de raad op 4 december niet geïnformeerd?

Wethouder Janssen antwoordt dat in het verkennersoverleg is gesproken over het onderzoek naar aanleiding van de melding bij het IMI. De wethouder legt uit dat de verkenning van de heer Roemer is gedaan naar aanleiding van de gebroken relatie, onder andere vanwege de rechtsgang naar de Ondernemingskamer van de Rechtbank Limburg. Er was op dat moment niet direct een link naar het betreffende onderzoek. Tijdens het onderzoek hebben de beide regiobestuurders van de bonden aangegeven dat zij niet verder wilden praten zolang er onderzoek werd gedaan. Op 4 december kon de wethouder dus niet weten dat dit een onderwerp van gesprek was.

De **PvdA** (Fokke) denkt dat de bonden op 7 december heel goed wisten dat er verhoren hadden plaatsgevonden.

Wethouder Janssen weet dit niet. De wethouder heeft dit de twee heren niet gevraagd.

De **PvdA** (Fokke) begrijpt niet hoe de wethouder op 7 december kon zeggen 'wat de status op dat moment is'. De wethouder moet dit dan heel goed hebben geweten.

Wethouder Janssen antwoordt dat de status 'in afronding' was. De wethouder legt nogmaals uit dat hij niet wist dat Hoffmann of Capra waren ingeschakeld. De wethouder wist van de melding en dat er een onderzoek liep. De wethouder is in de eerste kennismaking met het GO in augustus geconfronteerd met het feit dat er een onderzoek liep. Uiteraard heeft de wethouder daarna navraag gedaan bij de gemeentesecretaris en deze gaf toen aan dat er naar aanleiding van de melding bij het IMI een onderzoek was opgestart. Dat was in december in een afrondende fase. Dat heeft de wethouder ook gedeeld met de beide regiobestuurders van de bonden. Op dat moment wist de wethouder niet van de betrokkenheid van een extern bureau.

De **PvdA** (Fokke) vraagt of de bonden dit toen ook niet hebben verteld. De wethouder wilde dit immers ook graag oplossen en de wethouder was ook goed aan de slag om die relatie te herstellen.

Wethouder Janssen herinnert zich dit niet. De wethouder denkt ook dat dit hem zeker opgevallen zou zijn.

50PLUS (Van Est) vraagt per interruptie of de opdracht voor een second opinion, los van het college of naar aanleiding van het college is gegeven.

Wethouder Janssen antwoordt dat de gemeentesecretaris de opdracht voor een second opinion heeft gegeven los van het college, want de conclusies uit het rapport waren nog niet ter weging aan het college voorgelegd. Dat kan ook niet, want de hele zaak was nog niet afgerond. Er werd gewacht op de reactie van de vier personen die ook gehoord zijn in relatie tot hun gespreksverslag.

50PLUS (Van Est) concludeert dat de heer Buijtsels een helder moment had en dat hij dus niet uit was op het ontslag van de ambtenaren, in plaats van het college.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt – per interruptie – op dat uit het rapport van de arbeidsinspectie blijkt dat een op de zes ambtenaren geïntimideerd of gepest wordt. Was de wethouder niet bang dat de arbeidsinspectie vanwege de geschiedenis hierbij weer zou worden betrokken? Wilde de wethouder het onderzoek daarom niet toch nader bekijken en volgen?

Wethouder Janssen antwoordt dat een onderzoek niet per definitie leidt tot een melding bij de arbeidsinspectie. De wethouder is wel op de hoogte dat er een bepaalde problematiek speelde – bij het Shared Service Center en in het algemeen – daar waar het gaat over intimidatie en pesten. De wethouder is hiermee ook aan de slag. Er ligt ook een plan van aanpak dat ook samen met de nieuwe gemeentesecretaris wordt opgepakt. Verder bewaart het college altijd afstand zo lang als een onderzoek loopt. De wethouder heeft dit ook gedaan op advies van de gemeentesecretaris. Daarnaast stond de gemeentesecretaris ook gedurende het onderzoek op afstand, behalve op momenten waar sprake was van 'hobbels'.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt wat de wethouder had gedaan als hij dit opnieuw had mogen doen. Was dit wel de juiste weg? De wethouder komt nu tamelijk formeel over.

Wethouder Janssen antwoordt dat het proces ook een formeel verhaal is. De wethouder heeft echter ook al aangegeven dat daar waar de betrokken personen geraakt zijn, het college dit zeer betreurd. Achteraf kijken is het ook altijd gemakkelijk. De wethouder heeft ook samen met de gemeentesecretaris afgesproken dat de regeling nog een keer bekeken wordt. Mensen met een medezeggenschapsfunctie moeten in ieder geval eerder opgeschakeld worden naar de portefeuillehouder P&O.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt per interruptie waarom waarnemend burgemeester Roemer uit Heerlen is aangesteld als verkenner terwijl ook de mail van vier ambtenaren uit Heerlen is doorzocht.

Wethouder Janssen antwoordt dat een mailbox van één medewerker van de gemeente Heerlen is doorzocht op hits en niet vier. Dat is gebeurd met toestemming van de gemeentesecretaris van Heerlen. Dit bewijs zit ook bij de stukken. De wethouder wist dat pas na 12 december. De wethouder wist immers niet dat er mailboxen werden gescand. Burgemeester Penn-te Strake heeft tijdens een bijeenkomst met burgemeester Roemer gesproken en toen werd onder andere gesproken over een mogelijke verkennende rol om tot een normalisatie van die relaties te komen. Op 3 december was een Tripool bijeenkomst met Maastricht, Sittard-Geleen en Heerlen en toen heeft de heer Roemer dit aanbod gedaan. Naar aanleiding van dat aanbod is op 5 december een gesprek geweest met de wethouder, de heer Lausberg (directeur SSC Z-L), de heer Buijtsels en de heer Roemer om nogmaals te vragen of de heer Roemer bereid was om die verkenning te doen. De heer Roemer heeft toen ja gezegd.

Partij Veilig Maastricht (Meese) legt uit dat wel degelijk vier mailboxen zijn onderzocht. Wel is maar bij één medewerker iets gevonden. Het komt allemaal erg onwezenlijk over. De waarnemend burgemeester waarvan de ambtenaren bespioneerd worden, moet in Maastricht een zaak recht komen breien voor de bespioneerde ambtenaren en iemand die niet weet dat dit loopt, vraagt de heer Roemer om te komen bemiddelen. Partij Veilig Maastricht heeft soms best een beetje met de wethouder te doen.

Wethouder Janssen legt uit dat de heer Roemer en hijzelf niet op de hoogte waren van het feit dat Hoffmann onderzoek deed naar de ambtenaren.

Partij voor de Vrijheid (Betsch) vraagt per interruptie of ook onderzoek is gedaan naar ambtenaren van de gemeente Sittard-Geleen.

Wethouder Janssen antwoordt ontkennend. Er is geen onderzoek gedaan in mailboxen van ambtenaren van Sittard-Geleen. Er is wel een ambtenaar van Sittard-Geleen naar boven gekomen in het onderzoek als zijnde iemand die de conceptnotulen heeft ontvangen van de betreffende medewerker van Maastricht, helemaal aan het begin van de verspreiding. Er is echter geen noodzaak geweest om vervolgens die mailbox te gaan bekijken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie of ook e-mails van raadsleden onderzocht zijn.

Wethouder Janssen antwoordt ontkennend. De e-mails van de raadsleden bevinden zich in een andere omgeving. Dit is ooit zo afgesproken met de griffie en met de raad.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt waarom die vraag dan wordt gesteld.

De **plv. voorzitter** antwoordt dat die vraag aan de vraagsteller moet worden gesteld.

D66 (Eurlings) vraagt om een korte schorsing.

De **plv. voorzitter** schorst de vergadering.

Schorsing 21.00 – 21.05 uur

De **plv. voorzitter** heropent de vergadering.

D66 (Eurlings) wilde graag weten waar die informatie over de vier Heerlense ambtenaren vandaan kwam.

PVM (Meese) gaf aan dat dit in De Limburger stond en dat dit openbare informatie is. D66 wenst dat iedereen beschikt over dezelfde informatie. D66 dankt PVM (Meese) hiervoor.

Wethouder Janssen geeft aan dat er wel vier ambtenaren zijn. Wel is maar in één mailbox gezocht.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) begrijpt dat de raad pas sinds 2018 in een aparte mailbox zit. Het is ook niet duidelijk of dit goed wordt uitgevoerd. De gang naar de Ondernemerskamer was echter in 2017.

Zijn de mailboxen van de raadsleden wel eerder gecontroleerd? Het gaat immers om een veilige werkplek.

Wethouder Janssen antwoordt ontkennend. De gang naar de rechtbank staat ook los van de huidige casus. De wethouder geeft desgevraagd nogmaals aan dat in dit onderzoek niet is gekeken in de mailboxen van de gemeenteraadsleden.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat dit daarvoor dus misschien wel is gebeurd.

De **plv. voorzitter** geeft aan dat de LPM geen suggestieve vragen mag stellen. De wethouder heeft dit ontkennend beantwoord.

50PLUS (Van Est) vraagt per interruptie of dit bij mailverkeer tussen de 41 ambtenaren en een raadslid mogelijk is. Zou de wethouder dit kunnen navragen? Het is immers belangrijk dat raadsleden veilig kunnen mailen.

Wethouder Janssen antwoordt dat het inderdaad mogelijk is dat de naam Van Est – bijvoorbeeld – als geadresseerde oppopt als dit aan de betreffende zoekcriteria voldoet. Daarmee kan men echter niet in de inhoud van de mailbox van het raadslid kijken.

50PLUS (Van Est) vindt dit een slechte zaak. De fractie vraagt aan de wethouder om dit heel snel aan te pakken.

Partij Veilig Maastricht (Meese) merkt op dat als gezocht wordt op hits, men wel degelijk kan zien wat raadsleden mailen. Dat is zeer verontrustend. Men heeft dus wel degelijk ook deze mailboxen bespioneerd.

Wethouder Janssen legt uit dat volgens de integriteitsregels en de regels voor mail- en internetgebruik, de gemeente wel degelijk gerechtigd is – om indien daar reden toe is – de mailboxen van ambtenaren te bekijken. Dat is gebeurd op hits en in die zin kan het zijn dat een dergelijke mail oppopt als een raadslid mailt naar een ambtenaar of omgekeerd.

Partij Veilig Maastricht (Meese) voelt zich zwaar gepakt in deze corrupte zaak.

De **PvdA** (Fokke) vraagt per interruptie wanneer dit besluit over mail- en internetgebruik is genomen. De PvdA vindt namelijk nergens terug wanneer dit besluit is genomen. De PvdA vraagt uitleg. Men zou ook denken dat de gemeente Maastricht als werkgever een beetje afstand neemt van het onderzoek van Hoffmann. De PvdA wordt daarom niet blij van het antwoord op vraag 24. De PvdA had gedacht dat de gemeente als werkgever niet alle ins en outs aangaande de e-mails zou willen weten. Het college weet nu echter ook dat mensen naar de arbeidsinspectie zijn gestapt.

Wethouder Janssen antwoordt dat in het verslag van Hoffmann melding is gemaakt van deze mail. De wethouder leest echter zeker niet alle mails.

De **PvdA** (Fokke) wil ervan uitgaan dat de mails binnen Hoffmann blijven en niet met de wethouder zijn gedeeld. De PvdA blijft moeite hiermee houden omdat sprake is van een ongelijkwaardige positie tussen werkgever en werknemer. De PvdA weet nu niet of dit daadwerkelijk is gebeurd.

Wethouder Janssen antwoordt dat de e-mails in de bijlages wel degelijk zijn meegestuurd.

De **PvdA** (Fokke) vindt dit ongemakkelijk. De PvdA stelt vast dat de raad deze bijlages niet heeft ontvangen. Telkens popt weer iets nieuws op. De PvdA was echt in de veronderstelling dat de e-mails binnen Hoffmann waren gebleven.

Wethouder Janssen antwoordt dat Hoffmann dit meelevert als bewijs bij de rapportage. De wethouder vervolgt zijn betoog met de acties met betrekking tot de medezeggenschap.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) wil nu graag tot de kern van de zaak komen. De wethouder spreekt defensief en hij veegt het eigen straatje telkens schoon. Het doel is om het handelen van de wethouder en het college te rechtvaardigen. De LPM vindt dat in dit debat elk besef om ethisch, bestuurlijk en moreel verantwoordelijkheid te nemen volstrekt ontbreekt. Daarom maakt het college zich volstrekt ongeloofwaardig bij de burgers. Wanneer komt de ethische, bestuurlijke verantwoordelijkheid van de wethouder naar voren?

Wethouder Janssen vindt dit geen juiste voorstelling van zaken. Het college is in de afgelopen twee weken in de media gigantisch geframed. De wethouder probeert vandaag de context de schetsen waarin het college heeft geacteerd. Het is ook aan de raad om daarover te oordelen. De wethouder vindt het echter een beetje gemeen om dit op deze manier neer te zetten.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat het college niet door de raad is geframed. De LPM vindt ook dat het college verantwoording moet afleggen. Het college lapt ook een aantal regelingen aan haar laars. De fractie wil graag weten hoe het college ethisch, bestuurlijk en moreel verantwoordelijkheid neemt voor wat er is gebeurd.

Wethouder Janssen antwoordt dat hij de context schetst en de raad moet daarover een oordeel vormen. De wethouder probeert dat zo duidelijk mogelijk te doen en dat is ook hetgeen de raad van het college mag verwachten.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) constateert dat de wethouder geen echte reactie geeft. De wethouder blijft in zijn defensieve positie.

De plv. voorzitter vindt dat de LPM geen suggestieve vragen meer mag stellen over het ethische besef van de wethouder.

Wethouder Janssen legt uit dat hij heel open op alle vragen heeft geantwoord. De wethouder is dus minder defensief dan nu wordt geschetst.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) stelt per interruptie vast dat de wethouder blijft volhouden dat hij tot december 2018 niets wist over dit belangrijke dossier. Hoe is het mogelijk dat het college – als collega's van de gemeentesecretaris – niet wist dat Hoffmann een onderzoek verrichtte naar ambtenaren? M:OED neemt aan dat dit immers geen dagelijkse praktijk is. Heeft de gemeentesecretaris niet op een gegeven moment gedacht dat dit zijn mandaat te buiten ging? In november is de gemeente Maastricht in een rechtszaak in het ongelijk gesteld. Was dit niet een moment waarop het college moest worden geïnformeerd over de verhoren? Op 11 december wordt een brief gestuurd naar de betrokken ambtenaren die is ondertekend door het college onder mandaat van de gemeentesecretaris. Het college wist echter van niks. Het college moet begrijpen dat de gemeenteraad nu echt de onderste steen boven wil krijgen. Hoe is het toch mogelijk dat het college dit allemaal niet wist?

Wethouder Janssen antwoordt dat het college toch pas op 18 december wist van het onderzoek. De wethouder wist hiervan op 12 december en de burgemeester op 17 december. Dat is ook in de tijdlijn medegedeeld. De wethouder vertelt echt de waarheid, tenzij de raad het hiermee niet eens is en zegt dat de wethouder liegt. De wethouder deelt nadrukkelijk mee dat hij niet liegt. Verder staan die twee rechtszaken los van deze casus. Dit moet en mag de raad niet met elkaar verbinden.

De **PvdA** (Fokke) wijst per interruptie op het verschil tussen wat de krant schrijft en wat de wethouder aangeeft. De PvdA vindt dat de wethouder ook een beetje doet zoals het hem goed uitkomt. Afgelopen donderdagavond kwam er opeens een raadsinformatiebrief met informatie over de bullets in de conceptnotulen. Dit was helemaal verkeerd. Vandaag vindt het college echter dat dit een vraag is die men gewoon moet kunnen stellen als werkgever. Dat is weer iets anders dan in de raadsinformatiebrief stond. Wat klopt niet aan de framing in de krant?

Wethouder Janssen antwoordt dat in de krant feiten zijn genoemd die niet kloppen. De wethouder wil echter verder niet ingaan op hetgeen de krant schrijft. De wethouder legt nu verantwoording af aan de raad.

De **PvdA** (Fokke) heeft toch vandaag het gevoel dat wat in de krant staat een beetje waar is. Het mandaat betekent niet dat de bevoegdheid naar de gemeentesecretaris is gegaan. Het college blijft verantwoordelijk. Wat vindt het college van alles wat heeft plaatsgevonden?

Wethouder Janssen antwoordt dat het college dit geen gemakkelijk dossier vindt. Het college is echter niet onbedachtzaam te werk gegaan. Het college heeft hierover wel degelijk goed nagedacht. Dit valt ook te verdedigen en het is ook niet zo dat het college maar iets gedaan heeft. De wethouder bestrijdt dit.

De **PvdA** (Fokke) heeft nooit gezegd dat het college 'maar iets gedaan heeft'. De PvdA vraagt met wat in het proces het college, de wethouder niet gelukkig is.

Wethouder Janssen is niet gelukkig met de handelswijze in het onderzoek, dus de wijze waarop mensen zijn behandeld. Dit is gedaan uit naam van de gemeente en valt onder de verantwoordelijkheid van het college. De wethouder vindt dit heel ernstig. Daarnaast is de wethouder ook niet gelukkig met het feit dat een onderdeel naar het college geëscaleerd had moeten worden. De wethouder zal alles in het werk stellen om te voorkomen dat dit nog een keer gebeurt.

De **PvdA** (Fokke) vindt dat het wel een optelsom is van heel veel kleine dingetjes wat uiteindelijk best heel veel is. De PvdA vraagt waarom meteen zulke kwalificaties zoals 'lekken' moeten worden getrokken. Pels Rijcken maakt immers gehakt van het hele onderzoek. Dit advies zal overigens wel veel geld hebben gekost. Deze vraag is ook nog niet beantwoord. Vindt de wethouder of dit wel of niet op deze manier had mogen plaatsvinden?

Wethouder Janssen antwoordt dat op basis van hetgeen Pels Rijcken stelt dit niet op deze manier had mogen plaatsvinden. De wethouder is ook heel blij dat de gemeentesecretaris heeft gekozen voor een second opinion. Dit doet de gemeentesecretaris ook niet zomaar. De wethouder heeft op een later moment tegen de gemeentesecretaris gezegd dat de wethouder het ook niet goed vindt voelen. De second opinion is gezien het resultaat dus goed geïnvesteerd geld geweest.

De **PvdA** (Fokke) is ook buitengewoon blij met het rapport van Pels Rijcken. De PvdA ziet echter dat heel veel kleine zaken misgaan. Ook het internet- en e-mailreglement moet bijvoorbeeld op de schop, gezien de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Het is dus nog maar de vraag of het internet- en e-mailreglement voldoet aan de meest recente jurisprudentie. De PvdA vindt dat het college niet doortastend optreedt. Had het recherchebureau nu wel of niet ingeschakeld moeten worden?

Wethouder Janssen geeft aan dat het recherchebureau met de kennis van toen ingeschakeld had moeten worden.

De **PvdA** (Fokke) vraagt wat de wethouder werkelijk hiervan vindt. Schakelt de wethouder morgen weer Hoffmann in bij een vergelijkbare casus?

Wethouder Janssen geeft geen antwoord op een 'wat als'-vraag.

De **PvdA** (Fokke) stelt vast dat men zo wel rondjes blijft draaien. Het college vindt dat het wel gezegd mag worden, maar daarnaast wordt dit punt wel uit de notulen gehaald. Waar staat de wethouder nu?

Wethouder Janssen maakt bezwaar. Dit is uit het verslag gehaald omdat het niet de context weergaf van die vergadering. Wethouder Aarts zal hierop nog terugkomen. Verder voldoet het internet- en e-mailreglement wel degelijk aan de recente Europese wetgeving. Dit is ook getoetst. De Europese wetgeving zegt niet dat niet mag gekeken worden in mailboxen zonder dat te vermelden. Er staat dat dit niet mag zonder melding vooraf. Het opnemen van die regel in een regeling waarin staat dat je dat als werkgever mag geldt als zodanig.

De **PvdA** (Fokke) vraagt om die uitspraak netjes te vermelden. Dat zou heel zuiver zijn.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie vast dat de wethouder dus heel erg ongelukkig is met heel veel zaken die zijn gebeurd. De wethouder zou echter anderzijds toch weer het recherchebureau inschakelen. De fractie vindt dit onbegrijpelijk. De LPM acht het ook niet aannemelijk dat de wethouder niet op de hoogte was. Wanneer en op welke wijze neemt de wethouder zijn verantwoordelijkheid voor alle zaken die in dit dossier fout zijn gegaan? Waarom duikt de wethouder steeds weg?

De plv. voorzitter vindt dat de LPM steeds dezelfde vragen stelt en ook meningen ventileert.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) antwoordt ontkennend. De fractie herhaalt de vragen.

Wethouder Janssen neemt de verantwoordelijkheid door naar de betreffende regelingen te kijken om te bezien wat gewijzigd moet worden. De wethouder zal samen met de nieuwe gemeentesecretaris wijzigingen doorvoeren.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt of de wethouder kan garanderen dat de WhatsAppberichten van niemand zijn gecheckt.

Wethouder Janssen antwoordt dat in het onderzoek alleen naar e-mails is gekeken. Er is niet gekeken naar WhatsAppberichten.

Vervolgens geeft de wethouder aan dat het college ook dejuridiseert. Het college vecht namelijk niet langer de uitspraken van de Ondernemingskamer van de Rechtbank Limburg aan. De wethouder loopt uiteraard niet weg voor zijn verantwoordelijkheid en hij staat voor de aanpak van het college in dit dossier. Een integriteitsmelding kent immers eigen procedure. De wethouder heeft echter ook een missie te vervullen.

Het wederzijdse vertrouwen en de veiligheid moeten in alle verschillende lagen terugkomen en de wethouder zal zich hiervoor tot het uiterste blijven inzetten. Het college betreurt de impact die dit heeft gehad op de mensen. Hiervan is ook geleerd. Een les is nu ook al helder. Het college neemt de geactualiseerde versie van de integriteitsregeling die sinds 2018 voor advies voorligt bij de ondernemingsraad terug. Het college gaat de verbeterpunten – vanuit deze casus – hierin verwerken, zoals een heldere positie voor externe melders. De zaak is echter breder dan alleen die procedure. Het college beseft dit terdege. Het college heeft daaruit ook lessen getrokken. Het college heeft zich in de afgelopen weken met man en macht geconcentreerd op de vragen van de raad en de feiten om met volle openheid en transparantie vanavond verantwoording af te leggen. Dit was een complex en arbeidsintensief proces omdat het vertrouwelijke en persoonlijke stukken betrof, die bovendien ook vaak niet van de gemeente Maastricht waren. Het college wil ook maatregelen treffen om het in toekomst beter te doen. Dit moet samen met de raad en ook samen met de medezeggenschap worden opgepakt.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) merkt – per interruptie – op dat op pagina 14 van het Hoffmann rapport geciteerd wordt uit een WhatsAppbericht. De fractie vraagt uitleg. Kan de wethouder garanderen dat het checken van WhatsAppberichten geen onderdeel heeft uitgemaakt van het onderzoek? **Wethouder Janssen** antwoordt dat dit WhatsAppbericht aan Hoffmann ter beschikking is gesteld. Dat is niet in het onderzoek naar boven gekomen. Er zijn dus geen WhatsAppberichten gecheckt. Verder excuseert de wethouder zich dat de vraag van de PvdA in het voortraject wellicht over het hoofd is gezien. Dit advies is uitgebracht aan het SSC Z-L door hun juridische adviseur. Het college beschikt daar echter niet over. Indien gewenst kan het bestuur van het Shared Service Center verzocht worden om dit ter beschikking te stellen. Dit zal dan worden nagezonden.

De **PvdA** (Fokke) is blij met dit antwoord. Als men iets schrappt, bestaat echter nog wel de onderlegger. De PvdA vraagt om de onderlegger aan te reiken. De PvdA krijgt ook telkens verschillende antwoorden.

Wethouder Janssen zegt dit bij dezen toe (toezegging). De wethouder excuseert zich ook mocht hij arrogant zijn overgekomen.

Verder geeft de wethouder aan dat er nog niet is gesproken met de 41 mensen wiens mailbox is gecontroleerd. Dit is wel een van de eerste activiteiten die worden ondernomen na dit debat. Deze mensen krijgen in het gesprek te horen dat hun mailbox onderdeel heeft uitgemaakt van het onderzoek. De wethouder zegt dit bij dezen toe (toezegging).

In antwoord op D66 geeft de wethouder vervolgens aan dat een raadsinformatiebrief nagenoeg klaarlag om op 24 januari verzonden te worden. Op 23 januari zijn de betrokken kaderleden geïnformeerd en toen hebben zij ook een gesprek gehad met de gemeentesecretaris en de wethouder. Zij hebben toen ook de brief gekregen waarin zij gerehabiliteerd worden en waarin excuses worden gemaakt. De volgende stap was om de bondsbestuurders daarvan op de hoogte te stellen en de gemeenteraad middels een raadsinformatiebrief. Helaas is het college toen door de persberichtgeving ingehaald.

In antwoord op Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch geeft de wethouder aan dat de aanpak van Hoffmann uiteraard plaatsvindt binnen de code die voor deze beroepsgroep geldt. Hoffmann houdt ook eraan vast dat dit het geval is geweest. Capra is door het college daarnaast gezet om de juridische toets te blijven voeren. De gemeentesecretaris heeft naar aanleiding van het rapport en het advies van Capra ervoor gekozen om een second opinion aan te vragen. De wethouder vond dit ook een goed plan, toen hij hiervan hoorde.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) stelt per interruptie vast dat binnen de gemeente Maastricht blijkbaar gebruik wordt gemaakt van recherchebureaus. Dit gaat dus buiten de wethouder om.

Wethouder Janssen legt nogmaals uit dat dit niet ongebruikelijk is. De gemeente Maastricht heeft in het verleden ook al vaker gebruik gemaakt van een recherchebureau.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) vindt dat een goed werkgever eigenlijk eerst alle andere opties zou moeten benutten voordat men naar een dergelijk zwaar middel grijpt. Het gaat hier om het 'lekken' van conceptnotulen. Later wordt dan gezegd dat het college achter deze conceptnotulen staat. Is het inzetten van dit bureau werkelijk proportioneel gebruikt?

Wethouder Janssen legt uit dat het college dit niet zelf heeft beoordeeld. Het college heeft dit immers laten toetsen door Capra en dit gespecialiseerde bureau heeft gezegd dat dit proportioneel is.

De **Liberalen Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie vast dat Pels Rijcken aangeeft dat dit niet het geval was. De wethouder is eindverantwoordelijk voor een fout besluit. De conclusie van Capra was dus niet juist. Het zou fijn zijn als de wethouder toegeeft dat daar een fout is gemaakt.

De plv. voorzitter deelt mee dat de LPM deze vraag al vier keer heeft gesteld. De wethouder heeft dit ook al vier keer beantwoord.

De **PvdA** (Fokke) vraagt per interruptie wie 'nattigheid' voelde, zodat een second opinion werd gevraagd. Heeft de gemeentesecretaris dit eigenstandig gedaan?

Wethouder Janssen is op 12 december op de hoogte gebracht van het conceptrapport. Op 17 december hebben de burgemeester, de gemeentesecretaris en de wethouder een gesprek gehad met Capra en Hoffmann waarin zij een eerste terugkoppeling gaven, naast het concept van het definitieve rapport van Hoffmann en een eerste reactie daarop van Capra. De dag erna is het college op de hoogte gebracht van het onderzoek en dat er inmiddels ook een eindrapport van Hoffmann lag en dat Capra nog bezig was met de advisering. In die zin is in het college niet gesproken over de eindconclusie van Capra en een eventuele sanctiëring.

De **PvdA** (Fokke) vraagt of de wethouder toen evenveel informatie had als de gemeentesecretaris.

Wethouder Janssen antwoordt bevestigend. Het college had echter niet de kennis van het rapport.

De **PvdA** (Fokke) vraagt of de wethouder bij de gemeentesecretaris heeft aangedrongen.

Wethouder Janssen antwoordt ontkennend. De wethouder legt nogmaals uit dat de gemeentesecretaris eigenstandig een second opinion heeft aangevraagd. De wethouder was daarover wel blij, toen hij hiervan hoorde. De wethouder heeft dus na 12 december over het onderzoek van Hoffmann met de gemeentesecretaris gesproken en na 17 december over de mogelijke interpretatie daarvan en de advisering van Capra.

50PLUS (Van Est) vraagt per interruptie of de wethouder ook de conclusie van Pels Rijcken deelt dat er disproportioneel is gehandeld.

Wethouder Janssen legt uit dat de gemeentesecretaris heeft geacteerd op het oordeel van Capra en dat oordeel was op dat moment (in augustus-september) proportioneel. Pels Rijcken zei inderdaad iets anders. Verder volgt het college Pels Rijcken in de beoordeling van het dossier.

De plv. voorzitter geeft het woord aan wethouder Aarts voor de beantwoording in eerste termijn.

Wethouder Aarts begrijpt goed dat de PvdA vragen over de notulen stelt. De wethouder zou zelf ook met grote verantwoordelijkheid gereageerd hebben als gezegd was dat lastige vakbondsmensen in het GO aangepakt moesten worden. Dat is echter niet gebeurd. Op dat moment was er een discussie tussen de drie wethouders van de drie gemeenten over het gegeven dat al jarenlang het proces van de Shared Service Center niet op gang kwam ondanks dat men heel ruimhartig was in de arbeidsvoorwaarden. De twee gemeenten – niet zijnde Maastricht – keken toen naar Maastricht en wilden weten wat er aan de hand is in het GO. Waarom wordt de besluitvorming op deze manier bestreden? Er werd aan wethouder Aarts gevraagd of Maastricht wel alles heeft gedaan. De wethouder heeft daarop gereageerd en aangegeven dat men in hetzelfde bootje zat. Het zijn gemeenschappelijke problemen ook al is het een GO Maastricht. Er zijn ook geen middelen om daaraan iets te doen. Het kader van die discussie was of men zijn bevoegdheid gebruikt buiten de grenzen. Het GO gaat immers over de arbeidsvoorwaarden en niet over het primaat van de raad en of het besluit zelf bestreden moet worden. De indruk aan werkgeverszijde was in het algemeen en vrij breed, dat het niet om de arbeidsvoorwaarden ging. De vraag was of het GO haar bevoegdheid zodanig mag gebruiken dat de democratische besluitvorming van drie steden/gemeenteraden – terecht of onterecht – op een oneigenlijke manier wordt gefrustreerd. Deze discussie staat dus niet in het verslag. Dit was echter de achtergrond. Toen werd gevraagd 'waar de bevoegdheid ophoudt en welke gevolgen dat heeft'. De wethouder deelt mee dat deze vraag gesteld mag worden. Toen wethouder Aarts antwoordde dat men niets kon, is aan wethouder Aarts gevraagd om dit eens uit te zoeken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) leest de betreffende passage uit het verslag voor. Het gaat hierbij duidelijk om Maastricht. De heer Aarts heeft als voorzitter geen bezwaar gemaakt dat dit in de notulen staat. Kan de wethouder van 'smaad en laster' een voorbeeld geven? Wat is in die vergadering besproken?

Wethouder Aarts antwoordt dat in het verslag een aantal voorbeelden worden genoemd van een 'range van zaken' die men kan ondernemen. Die vraag is gerechtvaardigd in het licht van de bevoegdheden die er waren. De wethouder wil zich beperken tot die vergadering. De twee betreffende steden gingen Maastricht in die discussie fel aan het lijf en gaven aan dat de ontstane situatie de schuld is van Maastricht. Het is immers het GO van Maastricht. Moeten de twee steden niet verdergaan zonder Maastricht? Moet Maastricht niet eventueel de schade betalen? Dat was de sfeer van die vergadering. Wethouder Aarts reageerde daarop met 'wij kunnen niks doen'. Toen is gevraagd of dit waar is. Er zat dus geen rancuneuze wethouder die mensen wilde ontslaan, zoals in de media werd geschreven. Het feitenrelaas was andersom en dit kunnen de twee andere wethouders ook bevestigen. Wethouder Aarts heeft de stad Maastricht dus verdedigd. Bovendien lopen de zinnen van het verslag ook niet goed.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of wethouder Aarts de secretaresse heeft gemaïld dat de notulen moeten worden aangepast omdat dit niet zo is gezegd.

Wethouder Aarts legt uit dat de andere wethouders de vraag hebben gesteld: 'wat kan Maastricht doen?'. Bovendien kreeg de wethouder de conceptnotulen pas in de volgende vergadering, circa een maand later.

De hele context ontbreekt in die notulen. Het is echter ingewikkeld om dat later toe te voegen. Verder noteert men ook geen persoon gerelateerde zaken in notulen. Daarnaast lopen de zinnen ook niet goed. De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of de wethouder toen geen actie heeft ondernomen. **Wethouder Aarts** heeft toen gezegd dat dit niet in de notulen moet staan. De intentie was ook niet om mensen te ontslaan. De intentie van wethouder Aarts was om de andere steden te laten zien dat Maastricht alles in het werk heeft gesteld. Die vraag is ook gerechtvaardigd. Pels Rijcken en Capra geven ook aan dat die vraag gesteld mag worden. Men moet die vraag zelfs stellen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt het onbegrijpelijk dat de wethouder het gerechtvaardigd vindt om het ontslag van GO-leden te onderzoeken. De wethouder wist immers van de ontslagbescherming. Zo gaat men ook niet om met ambtenaren om die zich verzetten tegen het plan en die opkomen voor de rechtsbescherming van de ambtenaren.

Wethouder Aarts vindt dat de LPM gelijk heeft als het gaat om vakbondsmensen. Het GO heeft als taak – uitgaande van de democratische besluitvorming over een Shared Service Center – om te spreken over de arbeidsvoorwaarden. Het GO moet echter dat besluit als uitgangspunt nemen. Waarom is de LPM niet verantwoordigd dat het raadsbesluit niet wordt uitgevoerd? Dat zou ook een insteek kunnen zijn.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) heeft in 2017 daarover ook al de nodige vragen gesteld. Ondertussen is onder andere de rechtsgang naar de Ondernemingskamer gebeurd. Het feit blijft echter dat in de conceptnotulen staat dat gevraagd wordt om te onderzoeken of men de ambtenaren kan ontslaan omdat zij het niet eens zijn met de gang van zaken.

Wethouder Aarts antwoordt ontkennend. Het ging erom dat het gevoelen was dat de ambtenaren buiten hun boekje om gingen. Dit is een gerechtvaardigde vraag, omdat het Shared Service Center gefrustreerd zou worden en dat is oneigenlijk. De wethouder moet dit dan ook vragen.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt per interruptie wanneer wethouder Aarts op de barricade zou zijn geklommen.

Wethouder Aarts legt uit dat de vraag van de PvdA over de betreffende bestuursvergadering van het Shared Service Center ging. Als daar iets onoorbaars voorgesteld zou zijn – namelijk om mensen die gewoon hun vakbondswerk doen aan te pakken – zou de wethouder op de tafel zijn gesprongen.

Partij Veilig Maastricht (Meese) heeft in 2017 wethouder Aarts persoonlijk gewezen op de meerdere petten van de heer Rompen in dezen. De fractie vraagt waarom de wethouder in 2017 niet met de ambtenaren heeft gesproken om dit uit de wereld te helpen. Sommige ambtenaren werden toen ook bedreigd met ontslag.

Wethouder Aarts legt uit dat Partij Veilig Maastricht dit ook heeft gezegd tijdens de raadsbehandeling over het Shared Service Center. Het gaat daarbij om de veiligheid van het personeel aan werkgeverszijde en aan werknemerszijde. In die tijd werden heel veel beschuldigingen geuit richting de werkgeverszijde en toen is ook met de bonden gesproken. Daar is gezegd dat daarvoor procedures zijn en is een feitelijke melding afgesproken. Het is ook niet goed dat Partij Veilig Maastricht de namen van ambtenaren noemt en hen beschuldigt.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vindt het ook niet goed om ambtenaren te bespioneren. Wethouder Aarts was ook op de hoogte van de dreiging met ontslag.

Wethouder Aarts legt uit dat Partij Veilig Maastricht nu spreekt over een jaar ervoor. Dit is ook nooit vastgesteld.

GroenLinks (Korsten) vraagt om een korte schorsing voor overleg met de fractievoorzitters. Het is namelijk heel schokkend wat hier gebeurt.

De plv. voorzitter schorst de vergadering.

Schorsing 22.12 – 22.27 uur

De plv. voorzitter heropent de vergadering.

GroenLinks (Korsten) heeft met alle dertien fractievoorzitters gesproken en iedereen vindt het beter om geen namen te noemen. Iedereen heeft zich daaraan ook gecommitteerd.

De plv. voorzitter vraagt welke fractie door wil gaan na 23.00 uur. De afspraak is dat vergaderingen maar tot 23.00 uur mogen duren. De plv. voorzitter stelt vast dat een minderheid door wil gaan. De vergadering stopt dus om 23.00 uur – ongeacht wie het woord voert – en de vergadering wordt morgenavond om 19.00 uur voortgezet. Aldus wordt afgesproken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) geeft per interruptie aan dat de gewezen voorzitter van de ondernemingsraad zojuist heeft aangegeven dat een WhatsApp tussen hem en de gemeentesecretaris zonder zijn toestemming is ingekeken. Dit is een vraag waarop wethouder Janssen morgen moet terugkomen, want hier wordt niet de waarheid gesproken.

De plv. voorzitter antwoordt dat de LPM morgen deze vraag aan wethouder Janssen kan stellen.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) begrijpt het antwoord van wethouder Aarts niet helemaal. De wethouder heeft dus niet de vraag gesteld om lastige ambtenaren te laten ontslaan. Welke vraag is dan wel aan de orde geweest? Dat is relevant, want deze vraag heeft tot een juridisch advies geleid. Is het woord ontslag daarbij wel of niet gevallen?

Wethouder Aarts heeft de setting al beschreven. De vragen moeten in dat kader worden gelezen. De secretaris van de gemeenschappelijke regeling heeft de vragen die in de conceptnotulen staan aan de advocatuur voorgelegd. Daarop kwam snel het antwoord: 'dit kan niet'. De collega-bestuursleden waren hiermee toen tevreden. Hiermee was voor wethouder Aarts ook de kous af. De wens was namelijk om enige duidelijkheid te verkrijgen. Dit moet men in deze setting zien.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) stelt vast dat deze vraag dus in een bepaalde context is gesteld. Het is wel belangrijk voor de raad om te weten of deze vraag is gesteld en of hierop ook actie is ondernomen.

Wethouder Aarts voegt toe dat de vragen ook niet goed zijn opgeschreven. De vraag is in de context van het GO gesteld en daarover is juridisch advies gevraagd.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) dankt voor het duidelijke antwoord. De fractie herinnert de wethouder eraan dat hij eerder aangaf dat hij niet heeft gevraagd om lastige ambtenaren te ontslaan.

Wethouder Aarts antwoordt bevestigend. Er is niet gevraagd om lastige ambtenaren te ontslaan. De vraag was of het GO de democratische besluitvormingen van drie raden mag frustreren. Dat was immers het gevoel van iedereen. Er waren twee overwegingen: enerzijds de verdediging of Maastricht alles heeft gedaan en anderzijds de vraag in de geschilderde context.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) stelt vast dat de vraag over de juridische mogelijkheden om ambtenaren te ontslaan dus wel degelijk aan de orde is geweest. Daarop is een juridisch advies gevolgd.

Wethouder Aarts antwoordt bevestigend. Dit was in de context zoals beschreven.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt het ongemakkelijk als andere gemeenten zich inmengen in zaken die de Maastrichtse ambtenaren betreffen. Daarom heeft de fractie ook bezwaar tegen de externe melder.

Wethouder Aarts legt uit dat het op dat moment niet om een melding ging. Het ging over een vraag aan de eigen advocaat van het Shared Service Center. Toen was dus nog helemaal geen sprake van een melding. Pas na het vaststellen van de definitieve notulen is die melding gedaan. Dat is een totaal afzonderlijk traject.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat met het juridische advies niets is gedaan. Vervolgens heeft het bestuur toestemming gegeven, want die melding is namens het bestuur gedaan.

Wethouder Aarts legt uit dat de LPM twee zaken op een hoop gooit. De vraag uit de conceptnotulen was afgedaan na het juridische advies omdat dit niet kon. Punt. Dit behoorde echter ook niet in de conceptnotulen te staan. Daarna gebeurde iets anders en lagen diezelfde conceptnotulen opeens op straat. Op dat moment is het bestuur van het Shared Service Center wettelijk verplicht om dit te onderzoeken. In die conceptnotulen stond immers privacygevoelige informatie.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dat de wethouder vooringenomen is omdat hij spreekt over een frustratie van het proces. Wie bepaalt wat een frustratie van het proces is? Kan de wethouder met zijn accumulatie van functies – wethouder en voorzitter van het samenwerkingsverband – voorkomen dat een rollenconflict ontstaat? Kan de wethouder de noodzakelijke neutraliteit betrachten? Is de wethouder geen onderdeel van dat hele gebeuren geworden?

Wethouder Aarts antwoordt dat de LPM veel vragen op een hoop gooit. De wethouder wil de vragen graag zorgvuldig kunnen beantwoorden. De wethouder heeft de feiten geschilderd en die moet men tot zich nemen als men hieraan een oordeel verbindt. Er is ook al heel veel geoordeeld in de media. De wethouder deelt mee dat ontdekt is dat de conceptnotulen zijn verspreid. Het bestuur neemt daarvan kennis. Wethouder Aarts is de voorzitter van dat bestuur. Iedereen heeft ook rollen in gemeenschappelijke regelingen. Dat is op zich niet merkwaardig. De eerste vraag is dan hoe dit is gebeurd. Dit moet het bestuur nagaan. Het gaat immers om de veiligheid van vertrouwelijke stukken. Dat is een groot belang voor het bestuur.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie vast dat het belang niet zo groot is omdat dit niet in het verslag terugkomt. De wethouder is ook onderdeel van het college en het college deed geen afstand van de inhoud van de conceptnotulen. De fractie vraagt uitleg.

Wethouder Aarts legt uit dat niets mis is met de vraagstelling in die setting. De rijksadvocaat geeft ook aan dat men die vraag moet stellen en twee advocatenkantoren geven dit ook aan. Het bestuur moet volgens de Wob dit ook onderzoeken en neemt ook unaniem deze verantwoordelijkheid. Er werd toen gekozen voor de minst zware variant; een vraag aan de gemeentesecretaris van Maastricht. Die gemeentesecretaris meldt dit terug en hij geeft aan dat een zorgvuldige procedure gevolgd moet worden. Dat wordt vervolgens aan het bestuur teruggekoppeld. Daarop wordt gevraagd om die procedure te volgen. Dit is wat er is gebeurd, niet meer en niet minder.

De **PvdA** (Fokke) stelt per interruptie vast dat wethouder Aarts welbespraakt is. Pels Rijcken geeft aan dat 'een dergelijke vraag op zich valide is'. Dat is toch net iets minder hard dan wat de wethouder zei. 'Maar door de wijze van notuleren is dit een eigen leven gaan leiden. Dat dit een aanleiding is geweest voor ongerustheid is voorstelbaar.' De PvdA heeft niet het gevoel dat Pels Rijcken heeft gezegd: 'chapeau wethouder, ga zo door.'

Wethouder Aarts legt uit dat op het moment van de notulen Pels Rijcken niet was betrokken. Pels Rijcken zegt dat iets voorspelbaar is, maar niet dat die vraag niet gesteld mag worden. Die vraag mag dus wel gesteld worden. De wethouder deelt dan ook de mening van Pels Rijcken. Dat was ook mede een reden dat de wethouder vond – in de eerstvolgende bestuursvergadering – dat dit niet in het verslag zelf moest worden opgenomen. Het is heel erg belangrijk dat deze overleggen vertrouwelijk blijven en daarom is het ook heel belangrijk om te weten hoe dit op straat kwam te liggen.

De **PvdA** (Fokke) vindt de vraag hoe ver men daarin gaat. Bovendien was het IMI al ver daarmee gevorderd. De PvdA stelt vast dat wethouder Aarts destijds ook wethouder P&O was van de gemeente Maastricht. Het was dan normaal geweest als dit soort vragen niet in het verslag hadden gestaan. De wethouder had immers voor de ambtenaren van Maastricht moeten staan. Het is een moreel oordeel van de Partij van de Arbeid dat een wethouder P&O dergelijke uitspraken niet zou mogen doen. Waarom staat in het verslag niet opgenomen wat er wel is gezegd? De wethouder doet de hele tijd schimmig over deze bullets.

Wethouder Aarts heeft niet gezegd dat die vragen niet zijn gesteld. Het gaat echter om de beschreven setting.

De **PvdA** (Fokke) vindt het nog steeds gek wat in die vergadering is gebeurd. Het beeld is dat het college een beetje zwabbert.

Wethouder Aarts legt uit dat het bij het Shared Service Center om een andere verantwoordelijkheid gaat. Dit gaat niet over het college. In het kader van het Shared Service Center zijn toen bepaalde dingen gezegd.

De **PvdA** (Fokke) vindt dat de gemeenteraad wel vragen hierover mag stellen. Dat is volkomen gerechtvaardigd.

Wethouder Aarts staat ook al langer te popelen om antwoorden te geven en de wethouder is blij dat hij nu daarvoor toestemming heeft. In het Shared Service Center is immers sprake van een vertrouwelijke setting.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie of de wethouder van tevoren van plan was om een onderzoek te gaan doen. Waarom wordt zo veel ophef gemaakt over die uitgelekte notulen?

Wethouder Aarts legt uit dat het gesprek zo liep. Verder heeft de wethouder de vraag over de notulen al beantwoord. Daarnaast staan in die notulen ook veel vertrouwelijke zaken, zoals de hele strategie van het Shared Service Center. De ambtenaren weten ook heel goed dat deze notulen vertrouwelijk zijn. Als er een lek is, moet dat worden onderzocht door het bestuur van het Shared Service Center.

De plv. voorzitter stelt vast dat het inmiddels 23.00 uur is.

Partij Veilig Maastricht (Meese) stelt vast dat eerste termijn nog niet af is. Partij Veilig Maastricht verzoekt daarom om morgen om 17.00 uur de vergadering te hervatten.

De plv. voorzitter stelt voor om toch om 19.00 uur te starten.

Partij Veilig Maastricht (Smeets) vraagt om daarover te stemmen.

De plv. voorzitter legt dit verzoek aan de raad voor en stelt vast dat de meerderheid akkoord gaat om met de vergadering om 19.00 uur te hervatten. Aldus wordt afgesproken.

De plv. voorzitter schorst onder dankzegging de vergadering om 22.59 uur.

De plv. voorzitter heropent de vergadering op woensdag 13 februari om 19.00 uur en heet alle aanwezigen van harte welkom. Er is een bericht van verhindering van mevrouw Van Loo en de heer Gorren. Wethouder Krabbendam, de heer Van Est en de heer Van der Gugten komen wat later. Mevrouw Eurlings is onderweg.

De plv. voorzitter stelt voor om het debat vanavond in ieder geval af te maken en hij wil hierover graag stemmen. De plv. voorzitter stelt vast dat dit voorstel is aangenomen. De plv. voorzitter geeft allereerst het woord aan wethouder Aarts die zijn eerste termijn vervolgt.

Wethouder Aarts was zeer verbaasd over de opmerkingen van Capra. Dit zijn immers bestuurlijke afwegingen. Men weet altijd dat iets publiek kan worden. Daarvoor moet men niet bang zijn. Men moet een besluit nemen niet omdat men bang is dat iets in de publiciteit komt, maar op grond van de bestuurlijke belangen die spelen. De wethouder vond de overwegingen dus raar. Daarna is het proces in gang gezet en is gevraagd of men met die mensen wilde praten. De gemeentesecretaris gaf aan dat dit weinig zin had. De gemeentesecretaris had ook een betere procedure. De wethouder gelooft dus niet dat dit gevolgen heeft voor het mandaat van de gemeentesecretaris. Dit is de toelichting op de vraag van de PvdA van gisteren.

De **PvdA** (Fokke) vindt dit interessant. Deze vraag heeft de PvdA gisteren echter aan de andere wethouder gesteld. De PvdA vindt ook dat de wethouder blij had moeten zijn met het wat mindere juridische advies van Capra. De PvdA vraagt of de wethouder het wel integer vindt om de drie bullets uit het verslag te halen. De PvdA had gisteren de indruk dat de notulist een beetje de schuld kreeg. Dat is dan niet fraai.

Wethouder Aarts legt uit dat de PvdA de vraag aan de andere portefeuillehouder heeft gesteld. Die wethouder begreep toen echter niet precies waarop dit betrekking had. Wethouder Aarts legt dit nu vervolgens uit omdat hij daarbij betrokken was. Het tweede punt heeft betrekking op de notulen. Wethouder Aarts heeft nooit ontkend dat dit gevraagd is. De wethouder heeft echter wel de context beschreven. De directeur van het Shared Service Center heeft een paar dagen later aan Capra hierover advies gevraagd. Wethouder Aarts was daarover verbaasd want de wethouder dacht dat dit eerst goed intern zou worden besproken. Wethouder Aarts denkt ook dat dit bij Capra tot verwarring heeft geleid. De wethouder vond het echter niet nodig om daaraan nog een gevolg te geven omdat de andere bestuursleden al tevreden waren over het antwoord. Uit deze feiten blijkt dus dat wethouder Aarts geheel niet wraakzuchtig was.

De **PvdA** (Fokke) merkt op dat wethouder Aarts gisteren leek op de engel van Maastricht. De PvdA vindt het nog steeds een beetje raar dat de bullets uit het vastgestelde verslag moesten verdwijnen. De PvdA vergelijkt dit met hetgeen de wethouder zojuist aangaf over niet bang zijn dat iets in de publiciteit komt. Dit verhaal is niet geheel consistent.

Wethouder Aarts vindt niet goed wat de PvdA nu doet. De wethouder heeft geantwoord waarom dit zo is en dat past ook bij de vraag van de LPM. Dit soort zaken moeten niet in de notulen worden opgenomen en dat heeft niets ermee te maken of dit gezegd is. De wethouder begrijpt de reactie van de PvdA niet.

De **PvdA** (Fokke) begrijpt dat de wethouder dit vervelend vindt. Het mag dus wel gezegd worden, maar kennelijk niet genotuleerd worden. Misschien gingen die drie bullets wel heel erg ver? Misschien had de wethouder dit dus niet over zijn kant moeten laten gaan als wethouder van Maastricht? De PvdA gelooft dus niet dat de wethouder de ambtenaren van Maastricht in bescherming nam.

Wethouder Aarts vindt dat de PvdA niet ingaat op zijn antwoorden. De wethouder kan alleen maar de feiten mededelen en het is volstrekt niet ongebruikelijk om te zeggen dat persoonsgevoelige zaken zelfs niet in vertrouwelijke notulen komen te staan. Bovendien ontbrak de context en zijn de zinnen ook nog eens ongelukkig geformuleerd. De wethouder vindt dat dit op een apart vel had moeten staan. Iedereen in bestuurlijk Nederland weet dit en begrijpt dit.

De **SP** (Pulles) heeft een punt van orde. De SP merkt op dat het gebruikelijk is in raadsvergaderingen om via de voorzitter te spreken.

De plv. voorzitter antwoordt dat dit in het algemeen ook lukt.

De **PvdA** (Fokke) dankt de SP. De fractie denkt dat wethouder Aarts en de PvdA het gewoon niet eens worden over de feiten die men op verschillende manieren kan uitleggen. De PvdA vindt dit een buitengewoon ongebruikelijke gang van zaken. Dit soort zaken behoort men niet in een vergadering over de eigen ambtenaren van Maastricht te zeggen en indien men het toch zegt, moet men ook het lef hebben om dit in de notulen te laten staan. Verder kan een zin die niet loopt, ook gewoon aangepast worden.

Wethouder Aarts vindt dit heel merkwaardig. In een normale procedure in bestuurlijk Nederland worden heel vertrouwelijke dingen vertrouwelijk genotuleerd. Daarnaast werd de discussie aangebracht door de andere twee steden. Het is een buitengewoon raar standpunt als men daarover niet zou mogen spreken.

De **PvdA** (Fokke) verwacht van een wethouder van de gemeente Maastricht dat hij zijn ambtenaren verdedigt. Dit is ook al eerder gebeurd in een ander dossier. Toen was de wethouder ook niet even charmant over de ambtenaren. De PvdA verwacht van de wethouder dat hij tegen de andere steden had

gezegd: 'je kunt me de pot op'. De wethouder heeft dat echter niet gedaan en de PvdA neemt dat de wethouder kwalijk.

Wethouder Aarts vindt dat de PvdA het ook moet doen met hetgeen de wethouder gisteren heeft verteld. De wethouder kent ook het feitenrelaas want de wethouder was erbij. Daarnaast heeft de wethouder al uitvoerig uitgelegd wat de achtergrond van de vraagstelling was. Dit alles ook tegen de achtergrond van een raadsbesluit dat in drie gemeenten is genomen en die de belangen van honderdduizenden mensen vertegenwoordigen. De wethouder vindt het dan ook zeer ongelofelijk dat de PvdA dit alles nu beperkt dat men iets niet mag vragen over ambtenaren. Dat is de mening van wethouder Aarts en daarmee moet de PvdA het doen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) schaaft zich achter de woorden van de PvdA. De wethouder had inderdaad achter de ambtenaren moeten staan. De wethouder zegt dat hij integer is en dat je zorgvuldig om moet gaan met vertrouwelijke stukken. De fractie vindt dit een goede constatering. In een rechtszaak van de gemeente tegen de ondernemingsraad zijn de notulen van een besloten vakbondsvergadering van 21 maart 2017 door de gemeente gebruikt en de rechter heeft de gemeente daarvoor op de vingers getikt. Dat was de aanleiding om het vertrouwen in wethouder Aarts op te zeggen. De wethouder was toen portefeuillehouder P&O en die taak heeft de burgemeester overgenomen totdat wethouder Janssen portefeuillehouder P&O werd. Vanavond wordt gesproken over integriteit. De LPM vraagt uitleg.

Wethouder Aarts antwoordt dat het niet waar is dat notulen van een besloten vergadering zijn gebruikt. De stukken zijn bij de rechter overlegd en de wethouder heeft daarvoor niet specifiek toestemming gegeven. De wethouder heeft gehoord dat men zich daaraan geërgerd heeft. Het was een verklaring van een persoon achteraf, die bij de vergadering is geweest en die een reconstructie heeft gemaakt van wat volgens haar daar is besproken. Daarvoor is het vertrouwen echter niet opgezegd. Er was een vergadering van het GO waarin werd gezegd dat als zijn secretariële ondersteuning niet zou verdwijnen – omdat dat de persoon was die dat verslag had gemaakt – men niet wilde vergaderen. De wethouder vond dat heel raar, want daarmee verlangde men eigenlijk van wethouder Aarts een schorsing van zijn ondersteuner. De wethouder vond dat niet juist en niet netjes. Er was ook afgesproken dat als er weer eens een melding komt en dat men vindt dat iemand verkeerd heeft gehandeld, dat dan een integriteitsmelding moet worden gedaan, want dan kan die persoon zich ook verdedigen en dit uitleggen. Dat was het geval en toen is de vergadering geschorst. De wethouder heeft toen tegen de vakbond gezegd dat men niet moet willen dat van wethouder Aarts ter plaatse wordt verlangd om zijn ondersteuning op straat te zetten. Toen de wethouder na de schorsing terugkwam, wilde men eigenlijk niet meer praten. De reden daarvan werd niet duidelijk. In heel algemene zin werd gezegd dat men het vertrouwen in de werkgever opgeeft. De wethouder heeft toen nog uitleg gevraagd, ook nog in een brief. Dat is een hele tijd vaag gebleven. Er is dus geen concrete reden gegeven en dan kan de wethouder zich ook niet verdedigen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat de rechter dit niet in behandeling wilde nemen. Het is dus duidelijk dat het stuk niet mocht worden opgenomen.

Wethouder Aarts heeft dit pas achteraf gehoord. De wethouder weet ook niet wat de rechter daarover heeft gezegd. De wethouder heeft in het GO gezegd dat als men vindt dat iemand van de gemeente grenzen heeft overschreden, dat dan zoals is afgesproken een klacht/melding ingediend moet worden. Dat is een zorgvuldige werkwijze. De wethouder vindt dat hij ook gewoon recht heeft op zijn secretariële ondersteuning.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat de wethouder de stukken heeft bekeken die naar de rechtbank gingen. De wethouder had dus moeten zien dat dit stuk niet gebruikt had mogen worden. Is het niet waar wat de GO-leden vertellen?

Wethouder Aarts antwoordt dat dit een stuk is in de procedure van de ondernemingsraad. Het primaat voor die procedures ligt bij de gemeentesecretaris. De wethouder heeft de pleitnota of de memo waarschijnlijk vluchtig gelezen. Deze bijlage is de wethouder echter niet in het bijzonder opgevallen. De wethouder begreep toen ook niet de felheid waarmee men op dat stuk reageerde. De wethouder begrijpt in de afgelopen weken nu pas veel meer. In dat stuk staan namelijk een aantal dingen en de wethouder ziet nu pas waarom men zich daarover toen zo druk heeft gemaakt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of het mogelijk is dat de wethouder pas over drie jaar begrijpt wat nu aan de hand is.

Gelach

De **plv. voorzitter** vindt dit een suggestieve vraag.

Wethouder Aarts vindt dit erg flauw en treurig. Het is ook treurig als daarover gelachen wordt. Er wordt veel gesproken over wederzijds respect.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vindt het fijn dat de SP de vergaderorde uitlegt, maar een voorzitter moet men ook niet met zijn voornaam noemen. Verder heeft Partij Veilig Maastricht gehoord dat Hoffmann en Capra partners zijn en dat zij vaker all-in-oplossingen aanbieden. Dan kan men dus niet meer spreken over een onafhankelijk advies. Partij Veilig Maastricht vraagt uitleg.

Wethouder Aarts heeft op het einde gehoord van de procedure die na de melding is gebeurd. De wethouder heeft zich hierin niet verdiept, want dat was na de melding en de wethouder was toen portefeuillehouder af. Verder is het juridische advies aanbesteed en dan moeten men de aanbestedingsregels volgen. Het is ook niet onlogisch als partners samenwerken. De wethouder denkt dat men aan het zoeken is om hiervan een belastend dossier te maken.

Partij Veilig Maastricht (Meese) wil gewoon de onderste steen boven krijgen.

Wethouder Aarts vraagt wat er mis is met een samenwerking.

Partij Veilig Maastricht (Meese) stelt vast dat dit bijna 50.000 euro kost. Moet men niet naar de raad komen voor zo'n groot bedrag?

Wethouder Aarts geeft aan dat die procedure niet aan hem is voorgelegd. Dit ligt binnen de aanbestedingsgrenzen en daarbij is ook sprake van kaderovereenkomsten waarbinnen het juridische werk wordt uitbesteed. Daarbinnen kan men dus voor allerlei bedragen opdrachten geven.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vindt ook dat de wethouder achter zijn ambtenaren moet staan. De fractie heeft vandaag in een stuk gelezen dat de gemeente Heerlen erg kwaad is op wethouder Aarts. Er is namelijk niet gesproken over de oplevering van een rapport. Bovendien is niet gecommuniceerd. De gemeente Heerlen dacht dat de wethouder zich aan de spelregels zou houden. Dus niet alleen de ambtenaren, de Maastrichtse gemeenteraad, de Maastrichtse burgers, maar ook de gemeente Heerlen is geschoffeerd.

Wethouder Aarts was vanaf 18 juni geen portefeuillehouder meer. De wethouder was dus niet actief betrokken bij dat hele proces. Deze vraag moet dus aan wethouder Janssen worden gesteld. De wethouder weet wel dat de werknemersvertegenwoordigingen van Heerlen en Sittard eerder boos waren op de Maastrichtse vertegenwoordiging. Daarbij was wethouder Aarts wel nog betrokken.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vindt dat het wel lekker makkelijk is dat het nu bij wethouder Janssen ligt. De fractie heeft nog een vraag voor wethouder Janssen.

De plv. voorzitter geeft aan dat deze vraag in de tweede termijn gesteld moet worden.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) geeft aan dat wethouder Aarts gisteren heeft gesteld dat hij precies weer hetzelfde zou doen en dat de wethouder integer heeft gehandeld. Hoe denkt de wethouder dan het vertrouwen bij de kaderleden te herstellen?

Wethouder Aarts antwoordt dat deze vraag gisteren niet zo aan hem is voorgelegd. Dit is ook een onmogelijke vraag, want dit is een hypothetische vraag. De wethouder zou die vraag dan ook nooit beantwoorden. Verder is de vraag over hoe het vertrouwen moet worden hersteld moeilijk. De wethouder heeft immers twee jaar geacteerd in dit dossier en iedere keer ontplofte het aan een bepaalde kant en iedere keer werd iets geëist. De wethouder heeft hiermee dus een heel lange voorgeschiedenis en het zal van twee kanten moeten komen. Dat dossier is een moeilijke opgave voor de nieuwe wethouder en dit wordt nog een stevige klus.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) geeft aan dat wethouder Aarts gisteren intensief over dit proces is bevraagd. In antwoord op de vraag hoe de wethouder dit nu zou doen, heeft de wethouder aangegeven dat hij het nu ook weer zo zou doen.

Wethouder Aarts antwoordt dat dit een hypothetische vraag is die de wethouder niet zal beantwoorden.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) geeft aan dat wethouder Aarts deze vraag gisteren heeft beantwoord.

Wethouder Aarts denkt van niet.

Desgevraagd geeft de **plv. voorzitter** aan dat de LPM deze vraag gisteren al vier keer heeft gesteld.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) geeft aan dat het antwoord toen ja was. De fractie vraagt hoe de wethouder het vertrouwen kan herstellen als hij weer hetzelfde zou doen.

De plv. voorzitter legt uit dat de wethouder heeft geantwoord dat hij dit op dit ogenblik niet weet.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt of de wethouder in het kort geding van november 2018 heeft geprobeerd om aan te tonen dat de vakbonden het proces hebben gefrustreerd en misbruik van hun rechten hebben gemaakt. De rechter heeft hiermee echter korte metten gemaakt en Maastricht heeft die rechtszaak verloren. Waarom blijft de wethouder nog geloven in zijn ongelijk? Geeft dat vertrouwen in de organisatie als er geen zelfreinigend vermogen is? De wethouder gaf aan dat hij iets moest doen omdat de vakbonden en de kaderleden het proces van het Shared Service Center hebben gefrustreerd.

Wethouder Aarts legt uit dat de LPM drie zaken door elkaar gooit. De wethouder vraagt om de vragen per onderwerp te stellen en om ook geen statement af te leggen. De LPM spreekt over een uitspraak die kennelijk in november 2018 is gedaan. Dat is vrij recent. De wethouder zat toen niet op het dossier en de wethouder heeft die stukken ook niet bestudeerd. De wethouder heeft alleen de uitslag gehoord. De wethouder weet ook niet of hij het vonnis gelezen heeft. Dit valt in de periode van wethouder Janssen. De LPM spreekt ook over de vergadering van maart 2018 waar twee steden zeiden dat zij de indruk hadden dat op een oneigenlijke manier gebruik wordt gemaakt van rechten. Dan moet men daarover praten en dat is het onderzoek wat de LPM bedoelt, namelijk de vraag aan Capra. Het antwoord van Capra was toen ontkennend. Dat heeft dus niets met die rechtszaak te maken.

De plv. voorzitter geeft aan dat de LPM dit in de tweede termijn aan wethouder Janssen kan vragen. De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dat dit toch in het verlengde ligt van die vergadering met die conceptnotulen. De wethouder beweert dat zijn collega's geïrriteerd zijn. De wethouder geeft echter ook aan dat hij het niet meer weet.

De plv. voorzitter stelt vast dat de discussie door elkaar loopt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) legt uit dat de wethouder zich laat overhalen door zijn collega's omdat Maastricht dwarsligt. De wethouder vond ook dat dit onderzoek moest gebeuren omdat het proces werd gefrustreerd en omdat zij misbruik van hun rechten hebben gemaakt. Er werd dus een kort geding door de gemeente aangespannen. Gisteren heeft de wethouder ook nog gezegd dat hij precies hetzelfde weer zou doen en dat hij nog steeds vindt dat zij misbruik van hun rechten hebben gemaakt.

Wethouder Aarts antwoordt dat de LPM nu voor de tiende keer in herhaling valt. De wethouder herhaalt nogmaals wat op die bestuursvergadering is gebeurd. Het onderzoek van Capra heeft ook niets te maken met het kort geding. De wethouder denkt ook dat het kort geding van een latere datum is en toen was de wethouder geen portefeuillehouder meer. De LPM noemt echter geen datum.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat dit in november 2018 was.

Wethouder Aarts antwoordt nogmaals dat hij in november geen portefeuillehouder meer was.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt dat wethouder Aarts bestuurslid was van het Shared Service Center.

D66 (Eurlings) maakt een punt van orde. D66 vindt dat men de mogelijkheid moet hebben om alle vragen te beantwoorden, maar deze vraag is nu al heel erg vaak opnieuw gesteld. D66 vraagt om to the point te komen en niet steeds in herhaling te vallen. Er komt ook geen ander antwoord.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) sluit af met de conclusie dat de wethouder gisteren heel andere dingen heeft gezegd als vandaag.

Wethouder Aarts hoopt dat men later de notulen hierop zal nalezen.

De plv. voorzitter stelt vast dat het raadslid gewoon niet tevreden is met het antwoord van de wethouder. De plv. voorzitter kan dit echter niet veranderen.

50PLUS (Van Est) vraagt per interruptie of de stukken (opdracht en antwoord) van Capra zijn aangereikt. De fractie heeft deze namelijk niet gevonden.

Wethouder Aarts antwoordt dat Capra bij de antwoorden op de vragen is geciteerd. Dit staat dus bij een van de antwoorden, maar is niet als een apart stuk toegevoegd. De PvdA (Fokke) heeft daaruit ook geput. De raad heeft dus het advies van Capra als antwoord op een vraag ontvangen.

50PLUS (Van Est) vraagt om deze stukken te mogen zien.

Wethouder Aarts legt het nogmaals uit. De wethouder heeft de conceptnotulen een maand later gezien, maar misschien waren die wel eerder beschikbaar. De secretaris van het Shared Service Center heeft die notulen een paar dagen later naar de advocaat gebracht en de vraag van het bestuur aan hem voorgelegd.

D66 (Eurlings) maakt een punt van orde. Dit verhaal is geen antwoord op de vraag.

Wethouder Aarts legt uit dat gevraagd wordt of dit bij de advocaat is geweest.

50PLUS (Van Est) antwoordt ontkennend. De fractie vraagt naar de opdrachtverstrekking van de opdracht die op 1 maart is besloten.

Wethouder Aarts legt uit dat dit is wat hij zegt.

50PLUS (Van Est) vraagt ook om het antwoord van de advocaat, dus de stukken zoals die zijn verzonden.

Wethouder Aarts legt uit dat dit aan het Shared Service Center gevraagd moet worden. Dat zijn immers de stukken van het Shared Service Center. De wethouder is hiervan ook geen voorzitter meer. Dat moet dus via de huidige voorzitter daar ingebracht worden. De wethouder geeft aan dat het is gegaan zoals hij zei. Er is geen aparte vraagstelling en de directeur heeft dat stuk bij de advocaat neergelegd. Toen ontstond ook nog verwarring omdat de advocaat de vraag niet goed begreep. De wethouder heeft dit later gehoord.

50PLUS (Van Est) vraagt naar de feiten. Een feit is dat 50PLUS de stukken wil zien om te checken of het verhaal van de wethouder juist is. Het is jammer dat de wethouder nu verwijst naar het Shared Service Center. Men weet immers hoe gevoelig dit ligt. De fractie wil graag de directeur vragen of hij in het belang van de zaak die stukken wil vrijgeven.

De plv. voorzitter legt uit dat die vraag aan het college gesteld moet worden.

50PLUS (Van Est) stelt bij dezen de vraag aan het college.

Wethouder Aarts weet niet of er meer stukken zijn. Is dat het geval, moet men dit aan het Shared Service Center vragen. Wethouder Aarts gaat daar niet meer over.

De plv. voorzitter legt uit dat het college ervoor moet zorgen dat die stukken worden aangereikt.

De **PvdA** (Fokke) vraagt of de raad daarop mag rekenen, want er staat: 'het advocatenkantoor stelt onder andere'. Dan zal het advocatenkantoor dus wel meer hebben gesteld. Dit gebeurt dus iedere keer in dit dossier als de raad doorvraagt. De raad heeft gewoon niets gekregen en de antwoorden op de vragen zijn gewoon flutantwoorden. En telkens wordt op de tijdsdruk gewezen. In Den Haag wordt dit allemaal binnen 24 uur geregeld. Wel heeft men in Den Haag beschikking over meer ambtenaren. Maar in 2 weken tijd? Feitelijk heeft het college gewoon niet voldaan aan de informatieplicht richting de gemeenteraad, want een aantal vragen zijn nog steeds niet beantwoord. De PvdA moet dus oordelen op basis van ongeveer de helft van de stukken. Dat wordt dus heel erg ingewikkeld. De PvdA vindt het ook een beetje vervelend dat wethouder Aarts sommige vragen over het Shared Service Center doorverwijst naar wethouder Janssen. In het kader van collegiaal bestuur zou de wethouder deze vragen gewoon moeten kunnen beantwoorden. Dit is dus een beetje een zwaktebod van wethouder Aarts.

Wethouder Aarts legt uit dat de PvdA dit kan vinden, maar de gemaakte afspraak is dat de wethouder geen portefeuillehouder meer is op geen enkel onderdeel van het dossier. De reden dat wethouder Aarts überhaupt hier staat is omdat de wethouder iets over het verleden weet en dat het goed is dat de raad dit uit eerste hand verneemt. De andere dingen liggen elders en het is een normale werkverdeling dat de huidige portefeuillehouder daarover de regie voert. Het college heeft echter natuurlijk ook overleg gevoerd en daar is gezegd dat wethouder Aarts zal ingaan op het onderdeel wat in zijn tijd heeft gespeeld. Daarnaast is de vergadering gisteren wel degelijk geëindigd met het stuk van de vraagstelling. Dat zal men echter in de notulen moeten zien.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) merkt per interruptie op dat gesproken is over integriteit. Een onderdeel daarvan is ook zorgvuldigheid. Uit de gestelde vragen blijkt dat geen sprake is van zorgvuldigheid. De Partij voor de Vrijheid vraagt wat de wethouder vindt van de zorgvuldigheid waarmee dit behandeld is. De fractie vraagt eventueel om een korte schorsing als dit niet zorgvuldig genoeg behandeld is, zodat men hierover overleg kan voeren.

Wethouder Aarts weet niet op welk onderdeel de zorgvuldigheid slaat. De wethouder wil graag weten waarop dit slaat, zodat hij die vraag concreet kan beantwoorden. Er wordt nu gevraagd naar stukken. Er zijn echter enorm veel stukken. De wethouder heeft in de voorbereiding ook gevraagd welke stukken de raad wilde hebben. Indien de raad meer wil hebben, moet de raad meer kunnen krijgen als daarvoor toestemming wordt gegeven. De raad wil het hele verhaal van Capra en de wethouder legt nogmaals uit dat het Shared Service Center daarover gaat. De wethouder denkt ook niet dat er nog geheimzinnige stukken bij zitten. De twee gemeenten hebben steeds gevraagd: waar liggen de grenzen van de ondernemingsraad en van het GO Maastricht en zijn er regelingen en dergelijke die daarin nog relevant zijn? De wethouder vindt daar niets spannends aan. De wethouder maakt ook geen bezwaar als dit hele dossier wordt opgevraagd.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) bedoelt met de zorgvuldigheid dat bij integriteit alles wel helder moet zijn. De wethouder heeft waarschijnlijk zelf ook gemerkt dat het qua helderheid wel lastig is omdat de raad elke dag geconfronteerd wordt met verschillende mediaberichten. De Partij voor de Vrijheid moet daaruit opmaken dat daarmee niet heel erg helder en zorgvuldig wordt omgegaan. Ziet de wethouder zelf in dat deze helderheid werkelijk zo is? En zo niet, of de raad dan op zijn minst een helder verslag kan krijgen van hoe de zaken gelopen zijn? En als de wethouder dat wel inziet, kan de raad dan het antwoord krijgen dat ook genoegdoening biedt aan het publiek? De gemoederen spelen immers op.

Wethouder Aarts ziet dit laatste ook. De wethouder stelt vast dat dit spoeddebatten zijn en dit debat gaat over jaren. De vraag is dan welke stukken men ter beschikking stelt. Het dossier is dusdanig uitgebreid dat de vraag is hoe ver men daarin teruggaat. Tot 2017? De wethouder heeft alle oude stukken opnieuw gelezen in zoverre hij die stukken überhaupt nog had. De wethouder heeft wel op een gegeven moment gezegd dat als men dit echt goed wil doen, men maanden de tijd zou moeten nemen. Dat kan niet in weken. Men moet dan immers zorgvuldig zijn en dan moet men alle partijen erbij betrekken. Daarvoor is echter niet gekozen want de raad heeft gekozen voor een debat op korte termijn. Dan ontstaan dus altijd dit soort problemen; wat wel en wat niet? En dan komt altijd wel weer een vraag naar voren over een stuk dat ontbreekt. De wethouder vindt dit een nadeel van dit soort debatten. De wethouder gelooft ook dat men uitermate goed de best heeft gedaan om de raad op zo'n korte termijn zelfs stukken te verstrekken die allemaal vertrouwelijk zijn. De wethouder deelt echter ook de mening van de PVV dat het altijd meer kan zijn. De wethouder kan dit zeker niet uitsluiten.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie ten aanzien van het overdrachtdossier vast dat eerst de burgemeester waarnemend P&O portefeuillehouder is geworden. Daarna heeft wethouder Aarts de casus overgedragen aan wethouder Janssen. De LPM vraagt om dit overdrachtdossier aan te reiken.

Wethouder Aarts legt uit dat de burgemeester vanaf december 2017 de contacten met het GO had overgenomen omdat het GO niet meer met wethouder Aarts wilde praten, nadat zij het vertrouwen in de werkgever hadden opgezegd. Dit duurde tot aan de portefeuille-overdracht, toen wethouder Janssen aantrad. Wethouder Aarts is betrokken bij het dossier tot aan de melding bij de gemeente Maastricht in juni. De portefeuillevisseling was heel laat. Het college wist echter wel ongeveer wat de portefeuillevisseling zou worden. Op 18 juni heeft wethouder Janssen het dossier overgenomen en vanaf dat moment was wethouder Janssen volledig portefeuillehouder. Het GO wilde wel met wethouder Janssen praten. Daarna was wethouder Aarts niet meer betrokken bij het dossier. Wel was wethouder Aarts natuurlijk bereid om – indien nodig – informatie aan te reiken. De wethouder heeft echter geen overdracht stuk in die zin gemaakt. Verder weet de wethouder ook niet of ambtelijk wel een overdracht stuk is gemaakt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of wethouder Aarts de nieuwe portefeuillehouder niet op bepaalde punten heeft gewezen.

Wethouder Aarts heeft gezegd dat het best een moeilijk en gevoelig dossier is. De wethouder heeft ook gezegd dat hij graag bereid is om wethouder Janssen bij te praten indien hij daaraan behoefte heeft. Daarvan is echter geen gebruik gemaakt en de wethouder neemt aan dat wethouder Janssen ambtelijk volledig is bijgepraat.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of wethouder Aarts geen adviezen heeft gegeven over dit gevoelige dossier. Moest niet een vinger aan de pols worden gehouden?

Wethouder Aarts heeft zich na de portefeuille-overdracht hiermee niet meer beziggehouden. December 2018, januari 2019 hoorde de wethouder hierover pas weer voor het eerst. De wethouder denkt dat daarvoor niet meer specifiek is gesproken over de inhoud van dit dossier.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of de wethouder tussentijds niets meer heeft gevraagd. Het is immers een heel gevoelig dossier. De wethouder zou toch een vinger aan de pols moeten houden.

Wethouder Aarts vindt dit een rare vraag omdat hij geen portefeuillehouder meer was. De wethouder heeft ook zijn eigen werk en zijn eigen verantwoordelijkheden. De wethouder heeft niets meer hierover gehoord.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dat betreurenswaardig.

Groep Gunther (Gunther) heeft gehoord dat de wethouder zich met hand en tand heeft verzet tegen de uitspraken van de twee andere gemeenten over de Maastrichtse ambtenaren. De fractie vraagt waarom de GO, de OR, de vakbonden, veel ambtenaren en veel mensen in de stad het vertrouwen in wethouder Aarts opzeggen. Waarom willen zij niet meer met wethouder Aarts om de tafel zitten?

Wethouder Aarts heeft dit net uit de doeken gedaan. De wethouder heeft verteld wat in het GO is gebeurd. Men verlangde dat de secretariële ondersteuning er niet meer bij zou zijn. De wethouder heeft dit al verteld en gaat dit niet meer herhalen. Na een schorsing zei men toen het vertrouwen op. De wethouder heeft toen gezegd dat hij vond dat de bonden niet zo met de medewerkers van Maastricht konden omgaan. Het GO zei toen het vertrouwen op in de werkgever en de wethouder heeft op dat moment om een concretisering gevraagd, want dit was wel heel erg vaag. Dat werd echter niet ingevuld. Dit staat ook in de brieven. Een van de vakbondsvertegenwoordigers heeft toen ook gezegd dat hij het ook niet wist en dat het een heel vage reden was.

Groep Gunther (Gunther) vindt dit een heel vaag verhaal, want men zegt niet zomaar het vertrouwen in het bestuur op.

Wethouder Aarts vond het ook heel vaag. Later heeft men wel dingen aangevoerd.

De plv. voorzitter stelt voor dat de wethouder doorgaat met zijn betoog.

De **PvdA** (Fokke) mist – per interruptie – af en toe wel een beetje zelfreflectie bij wethouder Aarts. De PvdA denkt dat het GO niet zomaar uit elkaar knalt. Ten aanzien van de stukken neemt de wethouder ook de raad de maat. De wethouder zei immers letterlijk dat hij als raad zijnde de tijd zou hebben genomen. De raad heeft echter heel zuiver de stukken opgevraagd en die worden vervolgens niet aangereikt. Wel komt er een raadsinformatiebrief nadat Een Vandaag de hele dag in Maastricht was met een bus. Daar had de raad ook niet om gevraagd. De PvdA begrijpt dus niet waar de zelfreflectie van wethouder Aarts blijft. Heeft de wethouder niet toch enigszins het gevoel dat de wethouder ook een aandeel heeft in die hele discussie met de bonden? Dat is toch niet iets kleins wat er is gebeurd? Verder staat ook in de stukken dat er ook woorden zijn gevallen over ambtenaren in een discussie met de raad. Doet de wethouder ook aan zelfreflectie? Wat is de rol van de wethouder daarin?

Wethouder Aarts geeft antwoord op feitelijkheden. De wethouder vindt het logisch om op het einde zelfreflectie te betrachten, maar om dat bij de feitelijke antwoorden te vragen is niet fair. De wethouder probeert de raad nu zoveel als mogelijk van de feiten te voorzien. Daarnaast heeft de wethouder natuurlijk

zelfreflectie en dat doet men in een gesprek waarin men allemaal zelfreflectie pleegt. Dat is het meest verstandige. De wethouder wil daarom graag dat alle partijen aan tafel gaan om met elkaar die zelfreflectie te doen. De wethouder wil daarin ook best een rol hebben.

De **PvdA** (Fokke) vindt dat wethouder Aarts om de vraag heen draait. De PvdA vindt het ook heel goed dat men nu met wethouder Janssen in gesprek is om een begin te maken. De PvdA stelt deze vraag echter aan wethouder Aarts omdat de wethouder op de vraag van Groep Gunther een heel nietszeggend antwoord heeft gegeven. De PvdA vindt ook dat de wethouder vanavond een beetje stil is voor zijn doen.

Wethouder Aarts antwoordt dat sommigen daarmee heel blij zullen zijn, want dan is de vergadering wat korter. De wethouder is op zeer veel momenten heel erg getroffen door deze affaire. De wethouder vraagt zich af of het nodig is dat men elkaar pijn doet. Ten aanzien van het proces en de motieven gebeuren er dingen waarbij het een leidt tot een reactie op het ander. Dat doet mensen pijn. De wethouder vindt dit allemaal heel jammer en vreselijk. Niemand schiet echter iets op met een reflectie achteraf in de zin van of men misschien iets anders had moeten doen. De wethouder zou echt willen dat mensen met hem praten om elkaar in de ogen te kijken en te bespreken hoe men dit beleefd heeft. De wethouder staat hiervoor ook helemaal open. Verder wil de wethouder ook graag hierover eventueel apart met de raad reflecteren.

De **PvdA** (Fokke) vindt dit al een begin. Gisteren was de wethouder echter nogal fel over de conceptnotulen. De PvdA hoort de wethouder op geen enkel moment iets aan reflectie doen over wat de bonden ook hadden kunnen doen. De mensen van de OR en het GO hebben misschien ook precies gedaan wat men zou willen dat ze doen. Ze gaan namelijk naar de gemeentesecretaris en naar de burgemeester om aan te geven dat zij schrikken van de stukken die ze misschien niet behoren te hebben. De wethouder deed gisteren echter geheel iets anders. De wethouder blijft heel fel over wat er is gebeurd, maar de wethouder mag toch ook heel blij zijn met de OR en het GO die niet naar de pers stappen? De PvdA begrijpt dit niet. Waarom is de wethouder zo fel op het lekken en geeft hij geen chapeau dat dit netjes wordt gemeld?

Wethouder Aarts heeft gisteren uitgelegd hoe de feiten waren. De wethouder heeft dit proberen te schilderen. Het is niet fair dat de PvdA aangeeft dat de wethouder fel is. De wethouder probeert namelijk uit te leggen wat er is gebeurd. Dat is de vraag die men op dat moment stelde. Er werd echter niet gesteld dat de wethouder bij ieder antwoord een reflectie moet geven. Wel is het prima om dit op het einde te vragen. De wethouder deelt mee dat men vanuit het Shared Service Center ook constant probeerde om het rustig aan te doen met de bonden en dat was ook de reden waarom is gevraagd voor een gesprek met de bonden. Aan de andere kant werd echter wel gewoon 'doorgegaan', ondanks dat men zei dat het conceptnotulen zijn en ondanks de brief van de burgemeester waarin stond dat men dit niet mag verspreiden. De wethouder vraagt om het totale verhaal te bekijken en niet slechts een kant van het verhaal. Volgens de regels moet men ook eerst uitleg vragen aan de mensen die de notulen hebben opgesteld. Dat zou de wethouder de meest logische reactie hebben gevonden. Ofwel had men een integriteitsmelding moeten doen. Dit laatste was ook de afspraak. Men zou de geijkte procedures moeten volgen. Dat deed men echter niet. De wethouder betreurt dat men zo in een keten van voorvallen terecht is gekomen die leiden tot iets wat niemand heeft gewild. Dat is bijzonder triest, maar dit begint al in 2017 door de interactie die daar is gebeurd. De wethouder wil daarop ook graag reflecteren.

De **PvdA** (Fokke) vindt dat men ook terug zou kunnen gaan naar Adam en Eva. Pels Rijcken zegt over de nieuwsflits dat het netjes intern is gebleven. De wethouder heeft daarover kennelijk een andere mening. De PvdA heeft ook met ambtenaren gesproken vanwege hoor en wederhoor. De PvdA stelt vast dat het geëscaleerd is omdat de wethouder kennelijk al heel erg boos was. De PvdA begrijpt ook best dat de ambtenaren niet naar wethouder Aarts zijn gestapt, gelet op de verhoudingen en gelet op het feit dat op de website stond dat de burgemeester over de integriteit gaat. De PvdA begrijpt dat die mensen misschien een bepaalde veiligheid hebben gezocht door naar de gemeentesecretaris te stappen. Dit is een waardeoordeel van de PvdA, maar gezien de oude stukken begrijpt de PvdA wel deze gang van zaken. Verder is het inderdaad ook spijtig dat notulen van een vergadering naar buiten gaan. De PvdA begrijpt echter niet waarom de wethouder zo fel blijft.

Wethouder Aarts vindt dit een onjuiste beschrijving. De wethouder heeft immers gewoon de feiten geschilderd. Door dit als fel te bestempelen, doet de PvdA geen recht aan deze beschrijving. De wethouder heeft immers laten zien dat het bestuur het een ernstig feit vindt als vertrouwelijke informatie naar buiten wordt gebracht. Daarop wordt terecht een advies ingewonnen en het advies luidt om rustig een feitenonderzoek te doen. Dit is ook allemaal des bestuurs, en niet van de wethouder. Er wordt daarop ook heel rustig gezegd om te gaan spreken met die mensen, over hoe dit gegaan is, en daarna komt er een advies om het anders te doen. De wethouder weet dus niet waar die felheid inzit. De wethouder vindt juist dat er geen felheid inzit. In de kranten was echter het beeld dat wethouder Aarts heel boos en rancuneus zou zijn en dat hij die ambtenaren wilde ontslaan. Dat is echter niet zo en dat blijkt ook uit de feiten. Waarom zegt de PvdA dat niet?

De plv. voorzitter heeft de indruk dat de PvdA en de wethouder op twee verschillende niveaus met elkaar spreken.

De **PvdA** (Fokke) heeft geen kranten geciteerd.

De plv. voorzitter stelt vast dat de PvdA en de wethouder niet nader tot elkaar komen. De plv. voorzitter vraagt om de vragen zo te stellen dat daarop een antwoord kan worden gegeven.

De **PvdA** (Fokke) deelt de mening dat er geen antwoord wordt gegeven.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie waarom de wethouder de opgegeven motieven niet in het definitieve verslag heeft laten opnemen.

Wethouder Aarts antwoordt dat men verschillende dingen had kunnen doen. Men had dit inderdaad kunnen doen en dan had men de hele tekst moeten reconstrueren. Het advies was echter al gegeven en de zaak was afgeconcludeerd. Daarnaast behoort men dit soort zaken ook niet in notulen op te nemen. De kous was af en waarom zou men het nog moeilijk moeten maken? Maar alles kan. Het is echter zo gedaan.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt waarom dit bij het vaststellen van het verslag niet is gedaan.

De plv. voorzitter stelt vast dat dit dezelfde vraag is.

Wethouder Aarts wil niet in herhaling vallen. De vragen op zich zijn wel gesteld, los van hoe het staat weergegeven. Die vragen zijn ook aan de advocatuur gesteld.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt per interruptie op dat op pagina 4 van het chronologische onderzoek van 31 januari staat dat het advocatenkantoor erop wijst dat alle personen die mogelijk verdacht zijn bij het digitale onderzoek in beeld moeten komen. In bijlage 6 van het onderzoek staat: 'uit onderstaande lijsten wordt duidelijk dat er naar een beperkte groep mensen digitaal onderzoek is verricht. Dit betreft in totaal 41 individuen waaronder wethouders, managers en medewerkers.' Dit zou dan toch moeten betekenen dat de gemeentesecretaris zijn mandaat had moeten teruggeven omdat wethouders niet onder zijn mandaat vielen. Wie was hiervoor verantwoordelijk?

Wethouder Aarts antwoordt dat de vraag gaat over het proces na de melding, dus na 18 juni. De wethouder denkt dat wethouder Janssen die vraag gisteren al heeft beantwoord. Wethouder Janssen heeft immers duidelijk gezegd dat de wethouder P&O verantwoordelijk is voor de integriteit van ambtenaren en de burgemeester voor de bestuurders.

De plv. voorzitter stelt voor dat de LPM deze vraag in de tweede termijn stelt aan wethouder Janssen.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) merkt per interruptie op dat hij 28 keer het woord feiten heeft gehoord. Dat is een beetje raar. De wethouder sprak gisteren over een bepaalde context en dan kan de wethouder zich misschien ook voorstellen dat het niet helemaal duidelijk is wat feiten zijn en wat niet. Gaat de discussie nu over de context waarin iets is gezegd of puur over feiten? Hoe moet men dan de mediaberichten interpreteren? Er liggen nu twee verschillende verhalen voor en die zijn heel moeilijk om bij elkaar te brengen. De fractie vraagt uitleg.

Wethouder Aarts antwoordt dat het raadslid het verhaal van de media aan de media moet vragen. De wethouder heeft alleen gezegd dat daarin een teneur zat van een rancuneuze wethouder die van het begin tot einde sturing geeft aan het hele proces. Dat is echter geen waar beeld en dat ziet men ook terug in de stukken. De wethouder vertelt zijn verhaal nu voor het eerst omdat de wethouder hiervoor ook toestemming moest hebben van het Shared Service Center, want het waren vertrouwelijke vergaderingen. De wethouder heeft ook netjes op die toestemming gewacht en dit gekregen een paar dagen voor dit debat. De wethouder weet de exacte datum echter niet precies. Daarom was de wethouder ook blij om de raad in ieder geval over de feiten te kunnen vertellen, ook vanwege de beelden die in de buitenwereld bestonden. Verder is de wethouder ook blij dat hij die onrust weg kan nemen door nu eindelijk eens over de feiten te kunnen vertellen en door het perspectief te schilderen. De wethouder begrijpt nu ook achteraf wat men vermoedelijk allemaal gedacht heeft. Wethouder Aarts zet dit nu graag en met liefde recht. De wethouder vindt het ook vreselijk als mensen pijn hebben. De wethouder heeft aan beide zijden pijn gezien en dat is treurig. De wethouder wil graag op zijn rol reflecteren als mensen daardoor pijn hebben gehad. Het is jammer dat het zo is gelopen.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) vraagt of dit een feit is wat de wethouder nu vertelt. Dit komt namelijk niet overeen met de gevoelens die leven in de stad en de gevoelens van de ambtenaren. Wat moet de fractie doen als later blijkt dat dit niet zo is?

Wethouder Aarts antwoordt dat dit aan het raadslid is. De wethouder heeft naar beste eer en geweten de feiten geschilderd. Dit wordt ook deels gedocumenteerd in de stukken. Verder was de wethouder ook blij dat hij eindelijk dit antwoord kon geven. Daarnaast weet ook iedereen die de wethouder kent, dat de wethouder het erg vindt als iemand pijn heeft geleden door welke oorzaak dan ook.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) heeft nooit beweerd dat de wethouder liegt. De fractie probeert alleen om de waarheid te doorgronden.

De plv. voorzitter legt uit dat de wethouder hierop niet hoeft te reageren.

Partij Veilig Maastricht (Meese) wil ook niet dat iemand pijn heeft, ook de wethouder niet. Partij Veilig Maastricht vindt dat de wethouder nu net doet alsof dit allemaal zomaar uit de lucht is komen vallen. Of dit

iets is van de laatste paar weken. Partij Veilig Maastricht heeft wethouder Aarts in november 2017 geadviseerd om met die ambtenaren te spreken. De wethouder is namelijk in iedere portefeuille afhankelijk van hen. Vervolgens heeft wethouder Aarts daarmee niets gedaan. Er moet dus niet worden gesproken over de integriteit van ambtenaren, maar over de integriteit van wethouder Aarts. Want de wethouder heeft niets gedaan met de melding van een raadslid. Partij Veilig Maastricht vraagt uitleg.

Wethouder Aarts antwoordt dat Partij Veilig Maastricht spreekt over een specifiek voorval. Daarover waren al afspraken gemaakt met de bonden; als men iemand van iets beschuldigde, zou men de geijkte procedures volgen. Over dit specifieke voorval is ook wel degelijk gesproken, ook met de voorzitter van de OR.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt of de wethouder ook vindt dat die angstcultuur destijds is begonnen, want een ambtenaar durfde niet meer een ander mening/advies te geven. Er is ook niet met hen gesproken. Dit hangt al lang boven de markt. Vindt de wethouder niet – met de kennis van nu – dat hij dit anders had moeten aanpakken?

Wethouder Aarts antwoordt dat hij dit niet ongedaan kan maken. De vraag is ook te vaag. Volgens de wethouder is immers ambtelijk wel degelijk de hele casus besproken. Dit is zelfs aan de gemeenteraad voorgelegd aan het begin van 2017, toen de businesscase heel uitgebreid is besproken. De wethouder had ook de hoop dat men zich daarmee kon concentreren op de arbeidsvoorwaarden. Dit is heel uitgebreid besproken. Het uitgangspunt is wat de raad heeft besloten. Men moet dus over de arbeidsvoorwaarden spreken en niet over de beslissing van de raad.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt of de wethouder ook vindt dat ambtenaren zich vrij moeten voelen om hun mening te vertellen, vooral in dit bestuurlijk ambtelijke samenspel. Is de wethouder blij met de situatie die gecreëerd is?

Wethouder Aarts antwoordt dat ambtenaren zich natuurlijk vrij moeten voelen in het kader van de beslissing van de raad om te komen tot een Shared Service Center. Ambtenaren in de lijn moeten dit besluit uitvoeren. Verder spreekt PVM over een casus waarbij met de bonden en de OR gesprekken zijn gevoerd en dan moet iedereen binnen zijn rol kunnen zeggen wat hij wil. Dat is ook gebeurd. Men heeft dit ook aan de raad voorgelegd en de wethouder vond dit ook prima. De wethouder had ook de hoop dat er daarmee voortgang zou komen. Verder was en is de wethouder niet blij met wat allemaal is gebeurd.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) heeft gehoord dat de wethouder erg betrokken was. Indien men echter de antwoorden bekijkt, ziet men dat de wethouder zijn straatje schoonveegt. Toch waren er ook heel veel momenten waarbij de wethouder dit had kunnen voorkomen. De wethouder had tegen Heerlen en Sittard kunnen zeggen dat hij zijn ambtenaren niet gaat onderzoeken.

De plv. voorzitter vraagt om niet weer dezelfde vraag te stellen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat het gaat om het herstel van het vertrouwen. Dat moment is in deze discussie echter nog niet aangebroken. De fractie ziet alleen maar een wethouder die zichzelf verdedigt. Waarom heeft de wethouder dit niet allemaal voorkomen?

Wethouder Aarts heeft de feiten geschilderd. Ieder feit heeft ook zijn beslissingsmoment. Welk moment was dan verkeerd? Er is ook constant geprobeerd om tot elkaar te komen en hierin is heel veel geïnvesteerd. Men heeft ook steeds alle vragen beantwoord en ook steeds de hand gereikt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat het al verkeerd gaat bij het conceptverslag. Dat is echt geen handreiking en het creëren van een veilige omgeving, ook gezien de geschiedenis van intimidatie en pesten. De arbeidsinspectie komt ook regelmatig bij de gemeente Maastricht over de vloer. Men gooit dus eigenlijk olie op het vuur door dat onderzoek te gaan doen.

Wethouder Aarts antwoordt dat de LPM telkens dezelfde vragen stelt over die vergadering.

De plv. voorzitter sluit bij dezen de discussie.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) vindt het opvallend dat wethouder Aarts aangeeft dat hij meevoelt met de pijn van de ambtenaren. Dat is mooi om te horen, maar wat heeft de wethouder met die pijn gedaan toen die mensen lazen dat zij met ontslag werden bedreigd en dat een integriteitsonderzoek wordt gestart? Ook werden zij van lekken en plichtsverzuim beschuldigd. Op 11 december ontvingen zij ook een brief waarin eigenlijk al de beschuldiging werd uitgesproken. Wat heeft de wethouder gedaan om iets aan de pijn van die mensen te doen?

Wethouder Aarts antwoordt dat het bestuur op het moment dat die notulen op straat lagen zich heeft georiënteerd op wat men moest doen. Men heeft zich ook niet tot het bestuur gewend, maar tot de burgemeester. Het bestuur heeft de burgemeester laten weten wat de status van de stukken was en dat de onrust niet nodig was. De burgemeester heeft dat ook doorgegeven aan de betreffenden: 'u bent veilig'. Men wilde echter niet met de wethouder spreken. De wethouder had echter graag gepraat. De burgemeester heeft toen de onrust weggenomen met haar brief. Daarna is het echter toch doorgegaan. Men bleef met die notulen verdergaan en dat is jammer. Het is jammer dat men die brief kennelijk niet heeft opgevat als dat het in orde is en dat men zich geen zorgen hoeft te maken.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) vindt dat het hier over emotie gaat en onderlinge relaties die onder druk staan. Vindt de wethouder niet dat bij hem het initiatief had moeten liggen? Vindt de wethouder niet dat de boodschap aan de burgemeester overlaten, niet de juiste boodschap is in deze context waarin mensen bang zijn?

Wethouder Aarts antwoordt dat hij dit heel graag zelf had gedaan. Dat kon echter niet, omdat men niet met de wethouder wilde spreken. Die rol heeft de burgemeester toen op zich genomen. De burgemeester heeft geprobeerd om die onrust weg te nemen en dat heeft zij ook perfect gedaan.

De plv. voorzitter vraagt aan de wethouder om door te gaan met zijn termijn.

Wethouder Aarts deelt mee dat de vraag van M:OED dezelfde vraag is als die van het CDA, die de wethouder nog niet beantwoord heeft. Wat is er gebeurd na die vergadering? De wethouder deelt mee dat nooit met ontslag is gedreigd. Er is gewoon een rechtsvraag gesteld. Verder is enige context al doorgegeven. Het waren echter vertrouwelijke stukken en dan zou het toch heel merkwaardig zijn om die alsnog naar buiten te brengen. Verder is inderdaad nooit ontslag voorbereid. Er was een vraag vanuit het Shared Service Center over wat er kan en die is beantwoord. Daarnaast zijn ook nog meerdere vragen gesteld. Er zijn bijvoorbeeld ook reglementen opgevraagd. Verder is in de gemeente Maastricht dus nooit ontslag voorbereid of aan de orde geweest. Indien men dit zou willen zou het ook in de gemeente Maastricht voorbereid moeten worden en niet in het Shared Service Center. Deze mensen waren immers in dienst van de gemeente Maastricht.

De **PvdA** (Fokke) stelt per interruptie vast dat bestuurders van het Shared Service Center kennelijk tijd over hebben, want zij vergaderen over luchtfietserij. De PvdA is blij dat de uitkomst was dat het niet kon. De wethouder heeft het echter gewoon laten uitzoeken en dan moet de wethouder niet zeggen dat er geen mensen zijn ontslagen. Dat had er nog eens bij moeten komen. De PvdA vindt dat de wethouder dingen niet heel klein moet maken die niet klein zijn. Misschien had de wethouder meteen het gesprek over de notulen met die ambtenaren aan moeten gaan toen het in het stadhuis lag? Misschien had de wethouder de context toen moeten schetsen en dan had men hier vandaag misschien niet gestaan? De PvdA stelt voor om het eens om te draaien en te kijken naar wat er gebeurd is. De wethouder had immers heel veel onrust kunnen wegnemen.

Wethouder Aarts antwoordt dat de PvdA hem bijna verwijt dat er geen ontslagen zijn gevallen. Dit werd echter gevraagd en daarop moet de wethouder antwoord geven. Vervolgens maakt de PvdA het verwijt dat de wethouder het antwoord geeft, want daardoor maakt de wethouder het klein. De wethouder kan dit niet meer volgen en dat is ook niet fair in het debat. De wethouder beantwoordt alleen de vragen. Verder stelt de wethouder vast dat de PvdA een andere mening heeft.

De **PvdA** (Fokke) vindt het perfect dat de wethouder vragen beantwoordt. Men kan de vragen echter op veel verschillende manieren beantwoorden. De PvdA vindt dat uit de manier waarop de wethouder de vragen beantwoordt een mening spreekt waarvan de PvdA vindt dat die ook anders geformuleerd kan worden.

Wethouder Aarts probeert om duidelijkheid in het debat te brengen. De wethouder moet ook kunnen reageren als door de vraagstelling een verkeerd beeld wordt geschetst. Het zou niet goed zijn als dat niet kan. De wethouder begrijpt ook heel goed welke impact dit heeft gehad en de wethouder betreurt dit ook.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie vast dat de wethouder heel erg goed op de hoogte is van alle arbeidsrechtelijke rechten en plichten van ambtenaren. Toch laat de wethouder onderzoeken of beschermde GO- en RO-leden ontslagen kunnen worden, terwijl het bestuur dit ook al aan een advocaat heeft gevraagd. Die advocaat heeft geadviseerd om dat niet te doen. Waarom heeft de wethouder dit toch doorgezet? Wilde de wethouder misschien de aandacht van iets anders afleiden?

Wethouder Aarts weet niet wat de LPM met dit laatste bedoelt. De wethouder merkt op dat telkens dezelfde vragen worden gesteld. De wethouder gaat de vraag niet meer beantwoorden.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt zich af waar het inzicht van wethouder Aarts is gebleven.

Wethouder Aarts denkt dat hij alle vragen heeft beantwoord.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) geeft aan dat een vraag nog niet is beantwoord. De fractie vraagt waarom de wethouder geen aangifte heeft gedaan tegen de ambtenaren als dergelijke zware beschuldigingen bestonden. De wethouder heeft een duur recherchebureau ingeschakeld en 50.000 euro uitgegeven terwijl er alternatieven zijn.

Wethouder Aarts antwoordt dat hij geen 50.000 euro heeft uitgegeven. Het Shared Service Center heeft de melding gedaan en daarna zijn dingen gebeurd waarbij de wethouder niet was betrokken of gekend. M:OED kan dus niet zeggen dat de wethouder 50.000 euro heeft uitgegeven. Verder staat ook in de stukken dat het bestuur heeft geprobeerd om te de-escaleren. Er is eerst juridisch advies aangevraagd,

want de Wob schrijft voor dat je zorgvuldig moet zijn en feiten moet inwinnen. Het juridische advies was om deze weg te volgen. Het bestuur heeft dan ook het juridische advies gevolgd.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) vraagt of de wethouder heeft getracht te de-escaleren door het inzetten van een recherchebureau. Die kosten daarvan zijn gedragen door de gemeente Maastricht en daarvoor is het college uiteindelijk toch verantwoordelijk. Het gaat om 50.000 euro gemeenschapsgeld.

Wethouder Aarts begrijpt het niet. De wethouder heeft juist uitgelegd dat M:OED niet moet zeggen dat de wethouder het recherchebureau heeft ingeschakeld, want dat is feitelijk niet zo. Dat is binnen de procedure gebeurd en daar had de wethouder ook geen kennis van. De vraagstelling gaat dus uit van een verkeerde premisse. Natuurlijk is het college achteraf verantwoordelijk voor alles. Daarnaast gaat dit gedeelte ook over de periode die valt onder wethouder Janssen en daarover zijn afspraken gemaakt dat hij die vragen beantwoordt.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) is toch blij te horen dat de wethouder het eens is met de fractie dat de verantwoording over die 50.000 euro en ook de beslissing om het bureau in te schakelen uiteindelijk toch een verantwoordelijkheid is en blijft van het college.

Wethouder Aarts antwoordt dat wethouder Janssen dit gisteren meerdere malen zeer duidelijk heeft gezegd.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt per interruptie of de gemeentesecretaris het mandaat had om zomaar 50.000 euro gemeenschapsgeld over de balk te gooien.

Wethouder Aarts laat deze woorden aan de Partij Veilig Maastricht. De wethouder legt nogmaals uit dat dit onderdeel is van de beantwoording van wethouder Janssen.

De plv. voorzitter dankt wethouder Aarts en geeft het woord aan de burgemeester.

Burgemeester Penn-te Strake wil graag eerst een paar inleidende woorden spreken als burgemeester van Maastricht. Daarna zal de burgemeester ingaan op de vragen, voor zover deze over haar rol in dit dossier gaan. Vandaag wordt gesproken over ambtenaren die zich bedreigd voelen op de werkvloer en de vraag is of dit verwijtbaar toe te schrijven is aan het handelen van het college. De raad debatteert dus over het handelen van het college. Iedereen heeft een heel lastige periode achter de rug en voor sommigen duurt dit al veel te lang. Sommigen hebben ook meer geleden dan anderen. Mensen zijn tegen elkaar opgelopen en hebben daarbij flink pijn gehad. De burgemeester vindt dat heel erg spijtig. Dat wil ook niemand. Dit is echter wel gebeurd en de burgemeester staat hier nu in de eerste plaats als burgemeester. Als het goed gaat, krijgt de burgemeester altijd complimenten en als het niet goed gaat – zoals nu – kijkt men ook naar de burgemeester. Dat is terecht en dat is niet omdat een burgemeester alles in haar macht heeft, maar omdat de burgemeester het boegbeeld is van de stad. De burgemeester neemt die rol serieus en dat mag men ook van de burgemeester verwachten.

Daarnaast heeft de burgemeester in dit dossier ook zelf een aandeel gehad. De burgemeester komt daarop bij de aan haar gestelde vragen terug. De raad controleert vanavond het handelen van het college in dit dossier. De raad heeft in de afgelopen weken heel veel stukken ontvangen. Misschien vindt de raad dat nog niet voldoende stukken zijn aangereikt. Dat kan. De burgemeester wil eerst graag alle medewerkers een compliment geven, die in de afgelopen weken keihard en dag en nacht hebben gewerkt om zo veel mogelijk en zo goed mogelijk alles in orde te brengen. Dat is grote klasse; zoveel solidariteit en zoveel inzet voor de stad. De burgemeester deelt mee dat in die stukken feiten staan die onderbouwd zijn. Een goed oordeel moet in de eerste plaats gebaseerd zijn op controleerbare en vaststaande feiten. Hoor en wederhoor zijn daarbij heel belangrijk. In de pers is in de afgelopen weken veel aandacht geweest voor dit onderwerp. Het college heeft zich naar buiten toe terughoudend opgesteld en heeft geen weerwoord gegeven, want het college vindt dat de reactie naar de raad niet via de krant moet lopen. Het college legt primair verantwoording af aan de raad. Dat was steeds het uitgangspunt van het college. In dit dossier zijn stevige dilemma's geweest en er zijn ook op bepaalde momenten cruciale beslissingen genomen.

In antwoord op de vragen over de integriteit geeft de burgemeester aan dat de verantwoordelijkheid over de integriteit van de raadsleden bij de burgemeester ligt. Dat is geen vraag. Het gaat nu over de vraag wie de verantwoordelijkheid draagt over de integriteit van bestuurders en wie de verantwoordelijkheid draagt over de integriteit van de ambtenaren in de gemeente Maastricht. Sinds de laatste wijziging van de Gemeentewet in 2016 staat vast dat de burgemeester – artikel 170 lid 2 – expliciet de bestuurlijke integriteit bevordert. Bij die wet zit een circulaire van 9 december 2015 waarin staat dat de verantwoordelijkheid voor de ambtelijke integriteit bij het college ligt. Dit is onderdeel van de portefeuille personeelsbeleid. Dat is per definitie. Dat staat overigens ook al in het rekenkamerrapport van 2014. In hoofdstuk 3.2 staat dat de ambtelijke integriteit ligt in de portefeuille van de wethouder personeelszaken. In het collegebesluit van eind 2015 met een raadsinformatiebrief die naar de raad is gestuurd van 15 december 2015 leest men de implementatie van de 7 aanbevelingen van het rekenkamerrapport en de nieuwe regeling

integriteitsmeldingen. Het is dus zo dat al heel lang de portefeuillehouder personeelszaken de verantwoordelijke was voor de ambtelijke integriteit in de gemeente Maastricht. Dat was vroeger wethouder Aarts en dat is nu wethouder Janssen. Men kan het overigens wel anders regelen, maar dan moet men ook de portefeuille personeelszaken bij bijvoorbeeld de burgemeester leggen. Dan komt de verantwoordelijkheid voor de ambtelijke integriteit van de ambtenaren ook bij de burgemeester te liggen. Dat is echter in Maastricht niet zo geregeld. Feitelijk is het zo dat de burgemeester zich nooit met de portefeuille integriteit van ambtenaren heeft bemoeid in de vooronderstelling dat het ook niet haar verantwoordelijkheid was. Ten slotte geeft de burgemeester aan dat de ambtelijke integriteit in de jaarrekening ook verantwoord wordt onder het hoofdstuk bedrijfsvoering en dat is de portefeuille P&O. De burgemeester hoopt dat het nu duidelijk is.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie of de burgemeester van januari 2018 tot 2 juni 2018 waarnemend portefeuillehouder was van de portefeuille P&O en zelfs waarnemend voorzitter van het GO.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat zij geen waarnemend portefeuillehouder personeelszaken was. Dat is steeds wethouder Aarts geweest voor de gemeente Maastricht. De burgemeester was wel in één vergadering in februari 2018 waarnemend voorzitter van de vergadering van het GO. De burgemeester was dus waarnemend voorzitter van het GO van ergens begin januari 2018 totdat er een nieuwe wethouder was. De burgemeester heeft echter nooit de portefeuille personeelszaken gehad.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt uitleg over die tussenperiode. Hoe is de portefeuille bij wethouder Janssen terechtgekomen?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat de portefeuille P&O steeds bij wethouder Aarts is geweest. Een onderdeel van zijn portefeuille, namelijk het voorzitterschap van de GO-vergadering heeft de burgemeester waargenomen. De portefeuille is dus tot 18 juni bij wethouder Aarts geweest en daarna heeft wethouder Janssen dit meteen overgenomen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt op dat wethouder Aarts telkens heeft aangegeven dat hij niet meer verantwoordelijk was. Dat maakt alles heel erg moeilijk in deze discussie. De fractie krijgt geen beeld van wie voor wat verantwoordelijk was. Dat is heel belangrijk.

GroenLinks (Korsten) heeft een vraag over de andere kant van de afwegingen die toen zijn gemaakt. Waarom is ervoor gekozen om de burgemeester het voorzitterschap van het GO te geven? Het zou helderder zijn geweest als dit bij een van de andere wethouders terecht was gekomen.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat eind november 2017 bij het college een brief is binnengekomen van de leden van het GO waarin werd medegedeeld dat zij het vertrouwen in wethouder Aarts hebben opgezegd en dat zij om een gesprek vroegen met de gemeentesecretaris en de burgemeester. In een collegevergadering ergens in december is toen bedacht dat het een goed plan zou zijn en de wethouder vond dat ook prima. Begin januari is toen een gesprek geweest en daarna is een GO-vergadering in februari 2018 geweest. Daarna is er geen vergadering meer geweest omdat later de leden van het GO niet meer aan tafel wilden komen. Het was dus een verzoek van de GO-leden.

GroenLinks (Korsten) vindt dat als het GO het vertrouwen in de werkgever opzegt, dit niet het opzeggen van het vertrouwen is in een bepaalde persoon. Het klinkt een beetje lief in de oren om dan te zeggen dat de burgemeester dan maar het GO moet voorzitten, terwijl de kern van de zaak gaat over het vertrouwen in de werkgever. Dat kan daarmee toch niet van tafel zijn? Dit is dus misschien een beetje naïef?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat dit gewoon in de brief stond. Zij wilden graag een gesprek met de burgemeester en de gemeentesecretaris. Zij wilden niet meer met de wethouder in het GO zitten.

GroenLinks (Korsten) vraagt of de burgemeester dit niet een beetje lief vond van de vakbonden.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat het heel vervelend was dat het vertrouwen in de wethouder was opgezegd. Tegelijkertijd leek dit een opening om weer met elkaar in gesprek te gaan. De burgemeester vond het eigenlijk ook wel goed dat dit verzoek kwam.

De **PvdA** (Fokke) is per interruptie blij dat het punt van de Gemeentewet is opgehelderd. De Gemeentewet is ook een betere grondslag dan het rekenkamerrapport. Op de website staat bij burgemeester 'integriteit'. De PvdA stelt voor om daarvan 'bestuurlijke integriteit' te maken. Wat gebeurt als de mensen van de OR bij de burgemeester komen en het feitelijk over de wethouder gaat die P&O in zijn portefeuille heeft? Heeft de burgemeester in de periode april tot half juni toen gezegd dat zij die integriteitskwestie moest overnemen?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat de website wordt gecorrigeerd (toezegging). Dat is inderdaad verwarrend. De burgemeester is echter niet met de OR-leden aan tafel gegaan. De OR is door de gemeentesecretaris behandeld. De burgemeester zat alleen met de GO-leden aan tafel. Het GO ging ook alleen over het Shared Service Center. Verder begrijpt de burgemeester de vraag niet zo goed.

De **PvdA** (Fokke) legt uit dat ambtenaren naar de burgemeester komen om die drie bullets op de iPad te tonen. Dit gaat over een overleg waarbij de wethouder betrokken is. Op dat moment gaat het dus wel

degelijk over de integriteit van werknemers. Heeft de burgemeester over dat korte stukje van april tot het moment dat wethouder Janssen aantrad, wel de integriteit in volle omvang uitgeoefend?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat de PvdA dus spreekt over het moment dat de conceptnotulen verschenen. De burgemeester zal zo dadelijk daarop uitgebreid ingaan. De burgemeester is echter nooit portefeuillehouder ambtelijke integriteit geweest. De burgemeester is dus ook nooit bezig geweest met de integriteit van ambtenaren. Het was nog steeds wethouder Aarts die daarvoor verantwoordelijk was. Dit thema is dus nooit opgekomen.

Het **CDA** (Peeters) heeft nog een vraag over de verantwoordelijkheid. Het CDA vraagt om dit explicieter op te nemen in de integriteitsregeling, want dan is het voor iedereen helder. Is het – gelet op alles – niet verstandiger om ook dit deel van de ambtelijke integriteit bij het bestuursorgaan, de burgemeester onder te brengen in plaats van bij de wethouder P&O? Dan heeft men dit immers echt gescheiden.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat hiervan zeker wordt geleerd. Er is ook al een evaluatie afgesproken en een van de zaken zal daarbij de regeling van de integriteit zijn. Het is echter alleen mogelijk om de ambtelijke integriteit bij de burgemeester te leggen, als de burgemeester ook de portefeuille personeelsbeleid krijgt. Daarover is nog niet gesproken, maar de burgemeester zit daarop niet te wachten. Wethouder Janssen blijft ook niet (*lacht*).

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt per interruptie op dat alles een beetje moeilijk ligt. Telkens wordt verwezen naar een collega. Het is eigenlijk een hele brei. De burgemeester was waarnemend voorzitter van het GO. De burgemeester heeft in juni een brief geschreven naar de vakbonden met een aankondiging dat die notulen niet straffeloos gebruikt konden worden. In welke hoedanigheid heeft de burgemeester die brief geschreven? Was dat niet het moment waarop de burgemeester iedereen had moeten uitnodigen voor een gesprek? Alle collegeleden hebben immers verantwoordelijkheid voor de stad en verantwoordelijkheid voor het welzijn van de organisatie en de ambtenaren. Waarom heeft de burgemeester niet op dat moment aan de escalatie gedaan?

Burgemeester Penn-te Strake heeft op 11 juni een brief geschreven in de hoedanigheid van waarnemend voorzitter van het GO en niet in de hoedanigheid van burgemeester. Het is heel belangrijk om goed voor ogen te houden dat op het moment dat die bewuste notulen in de openbaarheid kwamen, dit een zorg was van het Shared Service Center. Dit was dus geen Maastrichtse aangelegenheid en er was dus ook niets aan de hand in de gemeente Maastricht. Die brief is geschreven omdat de landelijke vakbondsbestuurders een brief hadden geschreven op 25 mei.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie of er een uitnodiging is geweest om aan tafel te gaan zitten.

Burgemeester Penn-te Strake wil het graag chronologisch vertellen. Dit verhaal begint op 11 april. De burgemeester kreeg toen telefoon van de gemeentesecretaris die aangaf dat men hem in de overlegvergadering een papier wilde overhandigen waarvan men zei dat dit de notulen waren van een vergadering waarin iets heel zorgelijks zou staan. De gemeentesecretaris gaf toen ook aan dat het stuk op de printer was gevonden. De gemeentesecretaris kondigde toen aan dat de burgemeester een telefoontje zou krijgen van een van de regiobestuurders van de vakbonden. Dat gebeurde inderdaad en de vraag was om zo snel mogelijk met de burgemeester aan tafel te gaan. De burgemeester denkt als waarnemend voorzitter van het GO. Er is toen een afspraak gemaakt voor de volgende dag (12 april). De burgemeester heeft toen een gesprek gehad met de heren van de FNV en het CNV, dus de regiobestuurders en de gemeentesecretaris. Ergens staat dat dit een gesprek met ambtenaren is geweest, maar dat was niet het geval. In dat gesprek heeft men de burgemeester een iPad getoond met een tekst, waarvan de burgemeester niet wist wat het was. Dit zouden de notulen zijn van een vergadering van het bestuur van het Shared Service Center van 1 maart. Dat kon de burgemeester nog zien. Er stonden geen handtekeningen onder die tekst met die bewuste passage. Er zijn toen twee punten besproken: de medewerkers zijn erg ongerust geworden over wat zij gelezen hebben en het bestuur of de burgemeester moet zich distantiëren van deze tekst. Toen is gezegd dat ambtenaren niet bang hoeven te zijn en zich niet onveilig moeten voelen. Er was ook veel begrip voor de schrik van de ambtenaren. Er is echter ook gezegd – met name door de burgemeester – dat de burgemeester wel wilde weten wat dit voor een soort document is. Wat is de status van dit document? Het idee was dat dit de notulen van die vergadering waren. Toen is afgesproken dat de burgemeester zou onderzoeken wat die status was; of men hiermee überhaupt verder kon. Want als dit een vertrouwelijk stuk is, mag men hiermee niets doen. Verder is ook gezegd dat de mensen zich veilig moeten kunnen voelen. De gemeentesecretaris zou dit verder in de OR met de medewerkers oppakken. De vraag of de burgemeester zich kon distantiëren, kon de burgemeester niet beantwoorden omdat zij eerst wilde weten waarover het stuk gaat. Toen heeft de gemeentesecretaris de zorg voor de medewerkers op zich genomen en uiteindelijk heeft de gemeentesecretaris op 26 april in een OR-vergadering een verklaring afgelegd en aangegeven dat de veiligheid van de medewerkers inclusief alle medezeggenschapsleden is verzekerd als iedereen zich houdt aan de regels van goed ambtenaarschap. De gemeentesecretaris zou erop toezien dat die veiligheid ook door niemand werd geschonden. De

burgemeester had beloofd om de status van het stuk uit te zoeken en heeft toen gebeld met de directeur van het Shared Service Center. De directeur heeft toen gezegd dat hij het zou uitzoeken. De burgemeester heeft daarna, op 17 april een mail gekregen van de directeur van het Shared Service Center (deze mail zit bij de stukken) waarin werd medegedeeld dat het een vertrouwelijk vergadering van het Shared Service Center betrof. Men had de burgemeester een concept getoond. Het verslag dat al was vastgesteld, zag er echter anders uit. Verder werd aangegeven dat er een advocaat was geraadpleegd en dat het document niet verspreid mocht worden. Het was onrechtmatig verkregen. Diezelfde dag heeft de burgemeester samen met de gemeentesecretaris in de rondvraag van het college-overleg verteld wat hen was overkomen. Daarbij is ook vanzelfsprekend naar wethouder Aarts gekeken. Wat is dit? Wat moeten wij hiermee? Waar gaat het over? Wethouder Aarts heeft toen verteld wat hij hier ook heeft verteld. Precies hetzelfde. Het concept was een onjuiste weergave. Dat stond overigens ook in de mail van de directeur van het Shared Service Center. Het verslag was echter al vastgesteld. Er zijn rechtsvragen gesteld en de wethouder heeft aangegeven wat de omstandigheden waren waaronder dit is gebeurd. Het college heeft zich toen ook afgevraagd of men als bestuurder in een Shared Service Center zo'n vraag mag stellen. Het college heeft toen gemeend dat gelet op wat er was gebeurd, het stellen van rechtsvragen mag. Later hebben beide advocaten dit ook bevestigd. Het moet ook niet weggewimpeld worden dat de advocaten dit zeiden. De burgemeester hoort sommigen dit namelijk doen. Op zich mag men dus die vraag stellen en men moet daarbij ook kijken naar de omstandigheden. Die waren ook geschetst door de wethouder.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) heeft per interruptie een vraag over de reactie op het eerste moment waarop in het college melding wordt gemaakt van die conceptnotulen. De burgemeester gaf aan dat zij die vraag begreep. Is de burgemeester niet een heel klein beetje geschrokken toen zij die passages las?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt bevestigend. Natuurlijk was de burgemeester geschrokken. Dat zijn immers nogal 'woorden'. Daarom was het ook heel erg nodig dat men in het college uitleg kreeg. Die heeft wethouder Aarts ook gegeven. Daarnaast mocht men ook niets met de stukken doen.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) vraagt of de burgemeester het niet een beetje ongemakkelijk vond om dit te lezen. De burgemeester schakelt namelijk heel erg snel door naar de conclusie. De burgemeester kent ook de geschiedenis van het dossier. De burgemeester heeft daarnaast ook het voorzitterschap van wethouder Aarts overgenomen, juist omdat de verhoudingen slecht waren. In die collegevergadering werd toen vrij snel geconcludeerd dat een prima vraag is. Heeft de burgemeester niet even gedacht dat dit niet heel handig is in dit gevoelige dossier? Dit gaat de verhoudingen namelijk niet ten goede komen. Verder heeft de burgemeester ook bestuurlijke integriteit in haar portefeuille. Heeft de burgemeester zich niet zelf de vraag gesteld of toch niet de integriteit van een van de wethouders in het geding is?

Burgemeester Penn-te Strake legt uit dat zij nadat het college de toelichting had gekregen, heeft geconstateerd dat wethouder Aarts niet, niet integer heeft gehandeld. Dat is wat het college vond. De burgemeester spreekt nu voor zichzelf want zij is portefeuillehouder integriteit.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt per interruptie hoe de burgemeester dit heeft geconstateerd.

Burgemeester Penn-te Strake legt nogmaals uit dat het college de toelichting van de wethouder heeft gekregen. Het is belangrijk om die context te weten. Na de toelichting werd duidelijk wat er was gebeurd en hoe deze tekst op het papier is gekomen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt wat die toelichting was.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat dit het verhaal is wat de wethouder hier in de raadzaal heeft verteld. Dat verhaal heeft hij toen ook verteld.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat het vertrouwen in wethouder Aarts werd opgezegd. De wethouder was de portefeuillehouder P&O. Hoe moet wethouder Aarts omgaan met de integriteit van ambtenaren? Het vertrouwen in de wethouder is immers opgezegd. Wethouder Aarts gaat immers ook over de ambtelijke integriteit. De fractie vraagt uitleg.

Burgemeester Penn-te Strake legt uit dat de wethouder P&O nog steeds de wethouder P&O was. De burgemeester heeft alleen één keer het voorzitterschap van het GO waargenomen. Er is natuurlijk niets veranderd aan die portefeuille van de wethouder P&O als het gaat om de ambtelijke integriteit.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt nogmaals vast dat een portefeuillehouder P&O over de ambtelijke integriteit gaat. Dan is er iets aan de hand en de ambtenaren en de OR hebben het vertrouwen opgezegd in die wethouder. Hoe kan men dan nog over die integriteit gaan als die kwesties aan de hand zijn? Waar moeten die ambtenaren terecht?

Burgemeester Penn-te Strake legt nogmaals uit dat het niet de OR was die het vertrouwen heeft opgezegd. Dat waren de GO-leden. Dat is echt iets heel anders. De voorzitter van de OR was de secretaris en dat was niet de wethouder P&O. De burgemeester vindt dat dit nu echt de wereld uit moet. Het GO heeft

dus het vertrouwen opgezegd en dat gaat alleen over het Shared Service Center. Dat doet verder niets af aan alle taken en bevoegdheden die de portefeuillehouder personeelsbeleid in Maastricht had.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) gaat verder in op het de-escaleren. Wat heeft de burgemeester toen gedaan? Men kon immers bijna zeker weten dat het uit de hand zou gaan lopen. Heeft de burgemeester de OR- en GO-leden uitgenodigd voor een gesprek om die hele kwestie uit te spreken?

Burgemeester Penn-te Strake legt nogmaals uit dat het niet over de OR ging. De burgemeester heeft ook niets te maken gehad met de OR. De burgemeester heeft alleen met de GO-leden te maken gehad. De LPM moet daarover nu echt niet meer spreken. De burgemeester wil graag haar verhaal afmaken en dan wordt die vraag ook beantwoord.

De burgemeester heeft op 12 april de beide regiobestuurders van de bonden gebeld en toen heeft zij verteld wat het Shared Service Center aan haar had medegedeeld over de status van het document en dat men met dit document niets meer kon of mocht doen. Toen kon men daar dus ook niets meer mee. De burgemeester heeft vervolgens de inhoud van dat gesprek nog op 18 april per mail aan beide heren bevestigd. Die mail zit ook bij de stukken. Die mail was ook helemaal geen boze brief aan de ambtenaren, maar een mail aan de regiobestuurders met een referentie aan het gesprek dat de vorige dag was gevoerd. De burgemeester stelt vast dat er dus sprake is van veel misverstanden. In die mail staat – en dat is ook telefonisch zo besproken – dat op het moment dat er een vertrouwelijk stuk in omloop komt, er per definitie sprake is van een schending van de geheimhoudingsplicht en dat per definitie de verspreiding onrechtmatig is. Dat zegt echter helemaal niets over wie dat gedaan heeft en of dat verwijtbaar is. Dit is later herhaald in de brief van 11 juni.

Daarna zou op 26 april een BGO zijn. Dat zou de burgemeester ook waarnemen. Een BGO is een GO met de ambtenaren uit Heerlen, Sittard-Geleen en Maastricht samen die lid zijn van de bonden om te praten over het Shared Service Center. De burgemeester zou daar zitten samen met de directeur van het Shared Service Center en leden uit die diverse steden. De burgemeester zat daar samen met de directeur en toen kwam niemand opdagen. Wel kwamen de beide regiobestuurders van de beide bonden. Toen is de vergadering meteen gesloten, want zonder leden is er geen BGO. Op dat moment is wel – in een klein uurtje – de situatie doorgenomen; dat het flink was vastgelopen. Beide regiobestuurders zeiden dat de medewerkers niet meer aan tafel komen zolang het eenzijdig vastgestelde sociaal plan – door het bestuur van het Shared Service Center op aangeven van de drie colleges – op tafel ligt. Dat zijn de feiten. Daarnaast was de gemeentesecretaris nog in gesprek met de OR en op diezelfde dag is die verklaring afgegeven. Verder is het belangrijk dat men zich realiseert dat het geen kwestie was van binnen de gemeente Maastricht. De burgemeester wist ook helemaal niet of Maastrichtse medewerkers daarmee iets te maken hadden. Het waren immers de notulen van het Shared Service Center. Ook was er toen nog geen sprake van een crisis in de gemeente Maastricht.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) geeft per interruptie aan dat duidelijk in de conceptnotulen stond dat het Maastrichtse ambtenaren betrof.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt bevestigend, maar het feit dat het stuk was verspreid, was niet de zorg van de gemeente Maastricht. Daarmee kon Maastricht immers niets.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) geeft aan dat om een onderzoek wordt gevraagd naar de Maastrichtse situatie, naar ambtenaren die niet willig zijn om die te ontslaan of om aan hen een represaille uit te delen. Het ging toch duidelijk om Maastrichts personeel?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt bevestigend, maar men had inmiddels al begrepen dat daar niets aan gedaan zou worden, want dat kon helemaal niet. Dat had de advocaat immers al gezegd. Er was dus geen kwestie.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dit een heel belangrijk punt om vast te stellen, want die advocaat heeft niet alleen gezegd dat de conceptnotulen niet naar buiten hadden mogen komen. Er werd ook gezegd dat die mensen een beschermde positie hadden en op dat moment had de burgemeester kunnen zeggen dat met dat hele circus gestopt moest worden. Waarom heeft de burgemeester dat toen niet gedaan?

Burgemeester Penn-te Strake legt nogmaals uit dat dit geen kwestie was van de gemeente Maastricht. In een ander orgaan spraken bestuurders – waarin ook de wethouder van Maastricht zat, maar op eigen titel – over die kwestie en het was aan het Shared Service Center om daaraan al dan niet iets te doen. Het Shared Service Center heeft een advocaat geraadpleegd en die gaf aan dat hiermee niets kon worden gedaan worden. Dat was dus van tafel. De burgemeester gelooft echter ook meteen dat mensen zich nog steeds bedreigd voelden en dat zij daarvan last hadden, maar Maastricht was nergens mee bezig. Dat kon ook niet. Maastricht had helemaal geen recht, titel of plicht. Het was van het Shared Service Center.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat het toch Maastrichtse ambtenaren betrof. De vakbond heeft toch ook contact opgenomen met de burgemeester naar aanleiding van de aankondiging van de burgemeester dat dit niet straffeloos gebruikt kon worden?

Burgemeester Penn-te Strake legt nogmaals uit dat de ambtenaren niet bij haar zijn gekomen. Dat waren de regiobestuurders. Het betrof Maastrichtse ambtenaren die in het Shared Service Center werken en waarvoor het bestuur van het Shared Service Center verantwoordelijk is. Dat bestuur heeft dat toen uitgezocht en er was geen issue, anders dan dat de burgemeester zich wel kan voorstellen dat mensen zich onveilig voelden.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) begrijpt dit gewoon niet.

De **plv. voorzitter** geeft aan dat de LPM het met dit antwoord van de burgemeester moet doen.

50PLUS (Van Est) leest in het rapport van Pels Rijcken dat er staat 'voor zover dat derhalve al voor de drie heren zou gelden, dat zij in strijd met de ambtelijke geheimhouding zouden hebben gehandeld'. De fractie begrijpt niet dat de burgemeester enerzijds aangeeft 'dat is per definitie zo' en dat anderzijds Pels Rijcken een slag om de arm houdt. **50PLUS** vraagt uitleg.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat dit een heel goede vraag is. Dit is immers ook een punt van verwarring in het dossier. Het gaat uiteindelijk om de vraag of iets verwijtbaar is. Kan men iets aan iemand toerekenen? Moet die persoon daarvoor worden gestraft? Op het moment dat er een vertrouwelijk stuk plotseling opduikt, moet iemand iets gedaan zijn, maar het kan ook een hack zijn. Dat is wat werd bedoeld met te zeggen: zonder duiding, zonder verwijzing naar wie of wat ook. Dat is wat de advocaten zeggen; per definitie heeft iemand iets verkeerd gedaan.

50PLUS (Van Est) herhaalt dat er staat: 'voor zover dat derhalve'. Deze advocaat zegt dus niet dat zij per definitie hebben gehandeld in strijd met de ambtelijke geheimhouding. Dat staat er niet. De burgemeester kan het daarmee niet eens zijn, maar het gaat niet over verwijtbaarheid. Het gaat erom of zij zich schuldig hebben gemaakt aan de schending van de ambtelijke geheimhouding. Deze advocaat doet daarover geen uitspraak. **50PLUS** zou het dan ook niet 'per definitie' noemen. Of de burgemeester moet zeggen dat zij zich distantieert van Pels Rijcken en dan moet dat nog een keer worden uitgezocht. Deze advocaat heeft in ieder geval een andere mening dan de burgemeester.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat dit een woordenkwesie wordt. Het enige wat de burgemeester wil zeggen... En dat heeft Capra ook tegen het Shared Service Center gezegd en dat heeft Capra later ook nog een keer gezegd. En Pels Rijcken zegt dat ook. Men moet een verschil maken of deze mensen onrechtmatig hebben gehandeld. Of is in het algemeen per definitie ergens iets fout gegaan? Dat laatste heeft de burgemeester bedoeld te zeggen. De burgemeester spreekt ook niet over onze medewerkers, of het verwijtbaar is, of ze schuldig zijn. Het gaat niet over schuld in juridische zin. De burgemeester vindt dit alles echter wel heel lastig om uit te leggen.

50PLUS (Van Est) merkt op dat een onderscheid wordt gemaakt tussen verwijtbaarheid en in strijd met de ambtelijke geheimhouding. Dit is een zeer wezenlijk onderscheid dat gemaakt moet worden. Het is duidelijk dat de verwijtbaarheid niet meer aan de orde is. De vraag is nu of zij in strijd met de ambtelijke geheimhouding hebben gehandeld. De fractie vraagt om dit uit te zoeken.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat deze mensen niet onrechtmatig hebben gehandeld. De burgemeester deelt de opvatting van **50PLUS** in dezen als het over personen gaat. De burgemeester legt nogmaals uit dat op het moment dat een vertrouwelijk stuk in strijd met de regels in de openbaarheid gaat, het onrechtmatig verkregen is en daar mag men dus niets mee doen.

De **SP** (Pulles) vraagt per interruptie of op 26 mei door de regiobestuurders niet over de notulen en de mail is gesproken.

Burgemeester Penn-te Strake heeft niet op 26 mei met de regiobestuurders gesproken. Wel op 26 april. Het gesprek ging vooral erom dat de leden niet waren gekomen en waarom dat was. Dat had te maken met het vastgelopen overleg met de bonden, want er was een eenzijdige vaststelling van het sociaal plan geweest. Er is toen gesproken of er nog een mogelijkheid was en toen is gezegd dat als het plan van tafel gaat, zij misschien wel aan tafel komen. De burgemeester weet het verder niet, maar het was zeker niet het belangrijkste punt van dat gesprek.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie vast dat de burgemeester bij het antwoord op de vraag van **50PLUS** refereert aan Capra. Daarna is echter het advies van Pels Rijcken gekomen, die meteen een streep door het advies van Capra trok, waarna ook meteen de stekker uit het onderzoek werd getrokken. Waarom refereert de burgemeester aan Capra terwijl Pels Rijcken een mooi onderbouwde verklaring geeft waaraan de burgemeester zich meteen conformeert?

Burgemeester Penn-te Strake legt uit dat toen zij de brief schreef van 11 juni, Pels Rijcken nog helemaal niet in beeld was. Dat was pas een driekwart jaar later. Toen zij de brief schreef, had de burgemeester alleen de mail van de directeur van 17 april waarin stond dat Capra had gezegd dat het stuk onrechtmatig was verkregen en dat het een kwestie was van de schending van de geheimhoudingsplicht. De burgemeester kon op dat moment Pels Rijcken dus niet erbij betrekken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) zou het handig vinden als men dat advies ook zou meenemen. Dat men zou zeggen: 'en naderhand bleek dat Capra het bij het onjuiste eind had'.

Verder gaf de burgemeester aan dat het een kwestie was van het Shared Service Center. 'Het was geen Maastrichtse zaak'. Dat heeft de LPM toch goed begrepen?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat dit weer eenzelfde vraag is.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) wil dit graag weten omdat Maastricht een onderzoek heeft betaald. Plotseling was het dus wel een Maastrichtse kwestie. Waarom moet Maastricht een kwestie van het samenwerkingsverband oppakken? Waarom moet Maastricht daarnaar onderzoek doen? Waarom moet de stad Maastricht 45.000 euro betalen voor een kwestie van het samenwerkingsverband?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat wethouder Janssen dit gisteren allemaal heeft uitgelegd. Dat is gebeurd omdat op enig moment – begin juni – een melding is gekomen bij het IMI over het verhaal van het document dat plotseling opdook. De burgemeester kan echter de inhoud van de melding niet weergeven omdat dit niet mogelijk is. Toen is het integriteitsbureau dus een onderzoek gaan doen. De wethouder heeft gisteren ook verteld hoe dat allemaal gelopen is en dan is het dus wel een Maastrichtse kwestie. Er is namelijk een melding bij de gemeente Maastricht gedaan en dan moet men iets gaan doen. De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) begrijpt niet dat de burgemeester blijft volhouden dat het geen Maastrichtse kwestie is en dat de burgemeester dan niet haar rol zou pakken ten opzichte van die ambtenaren. Er wordt steeds fragmentarisch verwezen en al is er voortschrijdend inzicht, wil men toch niets doen met iets wat later is rechtgezet.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat iets doen met wat later is rechtgezet, wel heel ingewikkeld is. De burgemeester heeft al gezegd dat de BGO-leden, de GO-leden uitdrukkelijk hebben gezegd niet meer aan tafel te willen komen. Dan houdt het toch op? De burgemeester heeft niet gevoeld dat daar nog een mogelijkheid was. Dat bericht heeft de burgemeester ook niet gekregen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dat de burgemeester toch een verantwoordelijkheid heeft voor deze organisatie en dat het zeker gaandeweg een Maastrichtse kwestie is geworden. Die periode met het onderzoek ligt ook helemaal niet zo ver uit elkaar, want na het gesprek en na het tonen op die iPad is eigenlijk meteen besloten tot een onderzoek.

Burgemeester Penn-te Strake vraagt om haar verhaallijn eerst af te mogen maken want omdat dit nog niet klaar is...

De plv. voorzitter antwoordt bevestigend.

Burgemeester Penn-te Strake deelt mee dat dan duidelijk wordt dat het onderzoek van het IMI...

De plv. voorzitter geeft aan dat de PvdA een interruptie wil doen.

De **PvdA** (Fokke) heeft een vraag over het onderzoek. De PvdA vindt het ook vreemd dat als het over eigen ambtenaren gaat, het college deze afweging maakte. Het kan een juridische afweging zijn geweest, maar politiek gezien kan men heel anders daarover denken. De PvdA neemt kennis dat het college ook vond dat die vragen op deze manier binnen de context gesteld mochten worden. Dan begrijpt de PvdA echter nog niet waarom de burgemeester zich het lot van de Maastrichtse ambtenaren niet aantrekt. Waarom zet de burgemeester af en toe enorme schotjes en dan opeens kan de heer Lausberg een externe melding doen terwijl Maastricht alleen maar interne meldingen kent?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat het hele integriteitsmeldingsverhaal haar is ontgaan. De burgemeester komt hierop zo dadelijk nog terug. Het college heeft half juni gehoord dat er een melding is gemaakt bij het IMI en tot 17 december heeft de burgemeester daarover niets meer gehoord. Verder wil de burgemeester nu graag haar tijdlijn even afmaken. Er is namelijk nog een stukje waar van alles is gebeurd. De burgemeester wil dit graag uitleggen. Daarmee worden ook nog een aantal vragen beantwoord die gisteren zijn gesteld. Verder kan de burgemeester eventuele vragen over het integriteitsbureau en de meldingen niet beantwoorden. De burgemeester kent wel de regeling en zij weet inmiddels dat de Maastrichtse integriteitsregeling analoog wordt toegepast als er externe meldingen zijn. Dit behoort echter tot de portefeuille van de wethouder die daar ook alles van weet.

De **PvdA** (Fokke) merkt op dat er ook altijd een baas boven baas boven baas is. Dat is immers ook ooit afgesproken in het openbaar bestuur. De burgemeester is dus 'baas boven baas boven baas'. De burgemeester gaat er dus wel degelijk over. De PvdA heeft dat gisteren ook tegen wethouder Janssen gezegd over het mandaat. De burgemeester is dus verantwoordelijk voor het handelen van de gemeentesecretaris. Het is ook heel interessant dat externe meldingen analoog worden toegepast, maar een overheid moet toch betrouwbaar zijn over de regels die zij zelf maakt? En als er 'intern' staat, moet men dus met terugwerkende kracht zeggen dat de overheid niet echt een goed voorbeeld geeft. De PvdA begrijpt dus steeds beter die zaak van de parkeercontroleur. De PvdA vindt het dus heel vreemd dat een overheid gewoon een externe melding meeneemt in een regeling waarin alleen maar interne meldingen meegenomen mogen worden.

De plv. voorzitter stelt vast dat de PvdA geen vraag heeft.

Burgemeester Penn-te Strake deelt de mening van de PvdA dat het college verantwoordelijk is voor het handelen van de gemeentesecretaris. Daar moet men zich dus niet achter verschuilen. De burgemeester werpt ook verre van zich de beelden dat de gemeentesecretaris de zwarte piet zou krijgen. Het college

staat immers voor het handelen van de gemeentesecretaris en zo hoort dat ook. Uiteindelijk is het college dus verantwoordelijk voor wat de gemeentesecretaris doet. Daarover kan geen discussie zijn.

Vervolgens gaat de burgemeester verder met haar verhaal. Op 24 mei ontving de burgemeester weer als waarnemend voorzitter GO een brief van de landelijke bondsbestuurders. In die brief werd precies dezelfde gesteld als de regionale bestuurders ook hadden gesteld. De burgemeester heeft op 11 juni die brief beantwoord met precies dezelfde antwoorden, namelijk dat de medewerkers zich niet onveilig hoeven te voelen. Maar weet wel – en die boodschap was niet richting de ambtenaren gericht, maar tegen die landelijke bondsbestuurders – dat dit een onrechtmatig verkregen stuk is dat de landelijke bondsbestuurders niet mogen verspreiden. De burgemeester hecht eraan om nogmaals te zeggen dat dit niet tegen de ambtenaren was gericht. Tot slot is op 6 juli nog een keer een brief teruggekomen waarin teleurstelling werd uitgesproken over de brief van de burgemeester. De burgemeester was toen al op vakantie en zij heeft de brief voor het eerst twee weken geleden gezien. Dat maakt echter verder niet uit. Die brief is voor kennisgeving aangenomen en ook zo ingeboekt. Hoe ging het dan verder? In de tweede helft van juni meldde de gemeentesecretaris in het college dat er een melding was bij het IMI in verband met het in omloop komen van een vertrouwelijk document en dat ging over die conceptnotulen. Het college heeft dit voor kennisgeving aangenomen in de veronderstelling dat zoals gebruikelijk de gemeentesecretaris dat in mandaat met de bestuurlijke portefeuillehouder Janssen verder af zou wikkelen.

50PLUS (Van Est) vraagt per interruptie over de reactie van de brief van het CNV. Die brief is op 11 juni verstuurd. Toen was de melding al binnen. Was die melding bij de burgemeester toen al bekend?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt ontkennend. De melding was wel binnen gekomen. Dat is later ook uitgezocht. De burgemeester dacht dat die melding op 4 juni binnen is gekomen. Toen is die melding gewogen en op 13 juni is toen geoordeeld dat de melding ontvankelijk was. Het college wist van niets tot ergens half juni, toen de gemeentesecretaris meldde dat er een melding was. Toen de burgemeester dus de brief stuurde op 11 juni wist de burgemeester dus niets daarvan.

50PLUS (Van Est) vraagt of de burgemeester toen niet bedacht dat zij misschien toch de bonden moest informeren omdat de gemeente de veiligheid garandeert, maar dat er wel een onderzoek komt.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt ontkennend. Het zou immers een beetje raar zijn als de burgemeester externen op de hoogte zou stellen van integriteitsonderzoeken in de gemeentelijke organisatie waarvan de burgemeester zelf niets behoort te weten.

Op 17 december zat de burgemeester samen met de gemeentesecretaris om dingen van de week door te spreken en toen zei de gemeentesecretaris bij het naar buiten gaan, dat hij straks een bespreking heeft met wethouder Janssen. Daar wordt een beeld besproken van wat het IMI heeft bevonden in 'je weet wel, die kwestie van dat stuk dat niet verspreid had mogen worden. Daar komt ook een detectivebureau en daar komt Capra vertellen hoe het juridisch zit.' De burgemeester heeft toen aangegeven dat zij dit wel heftig vond en dat zij erbij wilde zitten. De burgemeester is toen naar wethouder Janssen gegaan en zij heeft gevraagd of dat oké was, omdat de burgemeester hierbij wel betrokken wilde zijn. 'Dit kan immers zo maar een groot ding worden.' Dat was natuurlijk prima. De drie instanties hebben de burgemeester toen 's middags rond 13.00 uur mondeling uitgelegd wat hun bevindingen waren.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt per interruptie vast dat de burgemeester pas op 17 december op de hoogte was van het onderzoek.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat zij wist dat een onderzoek door het IMI werd gedaan. De burgemeester heeft echter nooit geweten dat er een ander bureau – Hoffmann – was bijgeschakeld. Dat heeft de burgemeester nooit geweten.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt hoe het dan kan dat de opmerkingen van de burgemeester in het rapport Hoffmann zijn opgenomen en onder de conclusies zijn terecht gekomen. In januari – leest men bij Pels Rijcken – verwijst Pels Rijcken hiernaar en commentarieert Pels Rijcken dat de opmerkingen van de burgemeester bij de conclusies zijn terecht gekomen.

Burgemeester Penn-te Strake heeft geen idee waarover de LPM spreekt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) legt uit dat dit in het rapport Pels Rijcken staat. Pels Rijcken vond dat een vreemde gang van zaken.

Burgemeester Penn-te Strake vraagt om een schorsing om dit uit te zoeken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) wil eerst nog een vervolgvraag stellen. Op 12 december hebben twee GO-leden bij burgemeester Roemer het conceptrapport besproken. Is het niet vreemd dat die burgemeester van een andere gemeente dat conceptrapport wel al heeft en burgemeester Penn-te Strake niet?

Burgemeester Penn-te Strake vindt het heel vreemd als de burgemeester van Heerlen het wel zou hebben en zichzelf niet. Dat klopt. De burgemeester vindt het ook heel gek dat hij dat bespreekt met de

Maastrichtse GO-leden. De burgemeester weet niet welk beeld nu wordt geschetst. De burgemeester vindt dat dit eerst even nagetrokken moet worden.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) hoeft dit niet meer na te trekken.

De **plv. voorzitter** legt uit dat het zo niet werkt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) dacht even dat de LPM dit moest natrekken. De LPM is gewoon verbaasd dat de burgemeester pas op 18 december van het onderzoek wist, terwijl men in de gemeente Heerlen al vergadert over het conceptonderzoek.

Burgemeester Penn-te Strake denkt dat wethouder Janssen daarover straks uitsluitsel kan geven. De burgemeester vermoedt dat dit gaat over de bijeenkomst die wethouder Janssen heeft gehad met burgemeester Roemer. De burgemeester zal dit laten uitzoeken.

D66 (Eurlings) heeft een punt van orde. D66 zou graag willen weten waar de LPM die informatie vandaan heeft over die vergadering in Heerlen. Het zou immers handig zijn als iedereen in dit debat dezelfde informatie heeft.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) heeft deze informatie van de GO-leden. Er zijn twee GO-leden bij burgemeester Roemer op gesprek geweest en daar is het conceptrapport besproken. Op 18 december is wethouder Janssen dan bij burgemeester Roemer langsgekomen, maar van tevoren is dat rapport al besproken. Waarom weet de burgemeester dat pas op 18 december?

Burgemeester Penn-te Strake heeft dit op 17 december gehoord. De burgemeester kan echter niet zeggen waarom zij niet weet waarom op 12 december iets in Heerlen is besproken. De burgemeester wil ook graag eerst checken of dat klopt. De burgemeester kan echter ook niets vertellen over iets wat zij niet weet.

De **plv. voorzitter** stelt vast dat de burgemeester de vraag heeft beantwoord.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt niet dat de burgemeester kan zeggen dat dit in Heerlen is gebeurd. Het gaat erom dat Maastricht een onderzoek betaalt en dat dit eerst in Heerlen wordt besproken en dat de burgemeester van niks weet.

Burgemeester Penn-te Strake vindt dit ook curieus.

D66 (Eurlings) heeft een punt van orde. D66 vraagt of die informatie gedeeld kan worden. Is dit openbaar? Anders kan dit niet worden besproken.

De **plv. voorzitter** stelt voor dat de LPM die informatie in de pauze met de andere raadsleden deelt.

Burgemeester Penn-te Strake proeft en leest dat men haar niet gelooft. Dat is een serieuze zaak. Het gaat bijvoorbeeld over – de burgemeester heeft dat gisteren horen zeggen – hoe het kan dat iedereen in het stadhuis in rep en roer was en dat de burgemeester niet geweten heeft dat in de kerken onder haar kamer verhoren zijn gehouden. De burgemeester geeft aan dat er zes gesprekken in het stadhuis zijn geweest tussen 22 november en 29 november. De burgemeester heeft dit vorige week gehoord naar aanleiding van de berichtgeving. De burgemeester legt uit dat in het stadhuis wel meer mensen komen. Dat doet er echter niet toe. De burgemeester wil echter wel een punt maken, want als de raad haar niet gelooft is er sprake van een heel ander probleem. Dat is dan namelijk een integriteitskwestie. De burgemeester wil daarvan dan een punt maken, want dat wordt dan ook het punt van de raad. De burgemeester kan namelijk niet verder als zij niet wordt geloofd en als de raad denkt dat de burgemeester liegt. Dus als er teksten komen 'het is niet aannemelijk'. De burgemeester wil hier vanavond weg met de zekerheid dat de raad haar gelooft. Anders kan men samen niet meer verder. De burgemeester vindt dit een serieuze kwestie. Dat is ook niet om de raad onder druk te zetten. De burgemeester meent dit echter zeer serieus.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) heeft een punt van orde. De fractie vraagt om een korte schorsing.

De **plv. voorzitter** wil dit eerst afronden en daarna wordt de vergadering tien minuten geschorst.

Burgemeester Penn-te Strake is bijna klaar.

De **plv. voorzitter** stelt vast dat de PvdA ook een ordevoorstel heeft.

De **PvdA** (Fokke) vindt dat in dit dossier al heel veel is geëscaleerd en de PvdA heeft geen zin in nog meer escalatie. De PvdA begrijpt wat de burgemeester zegt, maar een gemeenteraad mag ook gewoon aan het begin van een debat vragen stellen. Die vragen mogen ook heel scherp worden gesteld. De PvdA begrijpt ook dat de burgemeester dit zwaar aanzet, maar de gemeenteraad mag ook gewoon terechte vragen stellen. De raad kan in de tweede termijn ook nader ingaan op het antwoord van de burgemeester. Nu de Partij voor de Vrijheid echter om een schorsing vraagt, denkt de PvdA dat nu helemaal de fik in Mosae Forum gaat. De PvdA wil het echter graag rustig houden.

Verder heeft de burgemeester aangegeven dat zij in volle omvang verantwoordelijk blijft voor wat de gemeentesecretaris heeft gedaan. Vindt de burgemeester met de kennis van nu, het heel verstandig hoe het allemaal is gelopen? Is er niets mis met dat onderzoek? Wat is daarover de mening van de burgemeester?

Burgemeester Penn-te Strake vindt het duidelijk. Het college heeft nooit gewild dat men hierop uit zou komen. Het college heeft ook ervoor gekozen om het rapport van Pels Rijcken te volgen. Het gaat echter niet zozeer over het inschakelen van een bureau, maar over de methodiek die Hoffmann heeft toegepast. Daarvan zegt de advocaat dat dit een te zwaar middel is geweest. Indien men dat van tevoren had geweten, had men dit natuurlijk niet gedaan.

De **PvdA** (Fokke) stelt vast dat dit sec gaat over dat punt.

De **Partij voor de Vrijheid** (Betsch) heeft een punt van orde. De heer Betsch dacht dat zijn collega om een schorsing had gevraagd.

De **plv. voorzitter** antwoordt bevestigend. De plv. voorzitter stelt voor dat de raad de burgemeester haar laatste zinnen laat afmaken en om dan te schorsen. De plv. voorzitter stelt vast dat de raad hiermee akkoord gaat.

Burgemeester Penn-te Strake dankt. De burgemeester geeft aan dat het geen betoog behoeft dat medezeggenschap cruciaal is voor het goed functioneren van een organisatie. Verder behoeft het ook geen betoog dat de medewerkers zich absoluut veilig moeten kunnen voelen op de werkvloer. Het college zal zich tot het uiterste inspannen om de rechten van de medewerkers te beschermen en te respecteren. Het college heeft zo goed mogelijk laten zien wat het college gedaan heeft en onder welke omstandigheden dat is gedaan en ook waarom. De raad heeft het laatste woord en het college zal dit natuurlijk respecteren. De burgemeester hoopt ook echt dat dit buitengewoon sombere boek zo snel mogelijk wordt gesloten. Het bestuur moet verder. De prachtige stad Maastricht verdient dat en de medewerkers verdienen dat.

De **plv. voorzitter** stelt voor om te schorsen. De plv. voorzitter vraagt hoelang de raad wil schorsen.

GroenLinks (Korsten) geeft aan dat de Partij voor de Vrijheid gevraagd heeft om vijf minuten te schorsen naar aanleiding van hetgeen de burgemeester heeft gezegd. GroenLinks vraagt met welk doel de Partij voor de Vrijheid dit heeft gedaan. Daarna is misschien ook een langere schorsing nodig om als fracties even terug te kijken op de beantwoording van het college.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) kan ook instemmen met een langere schorsing.

GroenLinks (Korsten) geeft aan dat het anders is als de Partij voor de Vrijheid specifiek over de woorden van de burgemeester een schorsing wilde van vijf minuten en daarna daarop wil terugkomen. Als dat zo is, moet pas daarna die langere schorsing worden aangevraagd. Met welk doel vroeg de Partij voor de Vrijheid dus die schorsing?

De **plv. voorzitter** vraagt of de Partij voor de Vrijheid in de tweede termijn hierop terugkomt.

De **Partij voor de Vrijheid** (Geurts) kan instemmen met een langere schorsing en komt hierop in de tweede termijn terug.

De **plv. voorzitter** stelt voor om een half uur te schorsen.

Het **CDA** (Peeters) deelt die mening.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) vindt het een beetje verwarrend. Is dit een schorsing tussen de eerste en de tweede termijn of een schorsing tijdens de eerste termijn? De interruptie van M:OED ging uitdrukkelijk over de eerste termijn van de burgemeester. De fractie wil die interruptie ook wel nu doen.

De **plv. voorzitter** gaat hiermee akkoord. Als de Liberale Partij Maastricht (Nuyts) ook nog een vraag heeft, kan dat. Daarna wordt de vergadering een half uur geschorst.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) wil per interruptie nog reageren op de zware woorden van de burgemeester. Het voelt alsof de burgemeester op dit punt midden in het debat om vertrouwen vraagt. M:OED kan zich die vraag voorstellen, maar niet op dit punt in het debat. De fractie zou die vraag liever zien aan het einde van het debat. Er zijn immers nog vragen en men is nog in dialoog met elkaar. De burgemeester vraagt om vertrouwen want anders is sprake van een zwaar probleem. Dat zijn zware woorden. M:OED vraagt zich dan af wat verder met dit debat gaat gebeuren.

De **plv. voorzitter** antwoordt dat dit een statement is.

Burgemeester Penn-te Strake wil hierop wel een antwoord geven. De burgemeester vindt dat dit ook aan het einde van het debat mag, maar de burgemeester wil hier niet weggaan als zij niet weet hoe de raad erover denkt. Het hoeft echter niet nu.

Het **CDA** (Peeters) heeft een punt van orde. Op het moment dat men nu nog doorgaat met deze termijn, wil het CDA ook verzoeken om de vergaderorde te hanteren. Dan moeten dus ook alle spreekgestoeltes worden gebruikt, want anders raakt men het overzicht kwijt.

De **plv. voorzitter** vraagt of de raad nu een half uur wil schorsen. Of wil de raad eerst de eerste termijn afmaken? De plv. voorzitter stelt vast dat de raad de eerste termijn eerst wil afmaken. Dan moet de burgemeester dus terug naar het spreekgestoelte.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) geeft per interruptie aan dat Pels Rijcken bij punt 2.15 aangeeft dat 'onder 2.7 van het geanonimiseerd rapport en het niet geanonimiseerd rapport worden opvattingen van onder meer de gemeentesecretaris en burgemeester zoals deze heeft begrepen genoteerd onder de conclusies.'

Burgemeester Penn-te Strake weet niet waarover dit gaat. De burgemeester moet dat opzoeken.

De plv. voorzitter stelt voor dat de burgemeester in de tweede termijn hierop terugkomt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of de burgemeester ook is ondervraagd. Heeft de burgemeester met de rechercheurs gesproken over hoe de burgemeester iets genoteerd wil hebben?

Burgemeester Penn-te Strake heeft met Hoffmann gesproken op 17 december. Hoffmann heeft toen een presentatie gegeven en de burgemeester is niet gehoord. De burgemeester heeft dus niet gestuurd en is hierbij niet betrokken geweest.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) wil per interruptie nog ingaan op iets van de eerste termijn. De burgemeester heeft naar 2 brieven van 11 juni en van 17 december verwezen. Het college werd op een bepaald moment op de hoogte gebracht van de rapporten van het recherchebureau. De burgemeester heeft toen voor het eerst kennisgenomen van het feit dat ambtenaren zijn doorzocht. Het betrof gedeeltelijk dezelfde ambtenaren die ook werden geraakt door de ontslagdreiging in de conceptnotulen. Daarvan was de burgemeester al in april op de hoogte. De burgemeester stuurt vervolgens op 11 juni een brief waarbij een ferme tik wordt uitgedeeld richting die betreffende ambtenaren vanwege het lekken. Vervolgens gaat op 17 december de brief uit waaronder ook de handtekening van de burgemeester staat en waarin eigenlijk de beschuldigingen richting de ambtenaren worden geuit. Heel kort daarna ziet de burgemeester dat een recherchebureau actief is geweest naar dezelfde ambtenaren die gelekt zouden hebben en die ook met ontslag zijn bedreigd. Hoe kijkt de burgemeester op dat moment daarop terug? Beseft de burgemeester ook op dat moment dat er wel eens een verband zou kunnen zijn tussen beide zaken? Is dit wel heel handig? Want uiteindelijk draagt het college toch die eindverantwoordelijkheid. Schrikt de burgemeester dan niet? De burgemeester had dit misschien wel willen weten en misschien had men dit ook beter kunnen managen als het college op de hoogte was geweest? Wat dit wel een proportionele maatregel? M:OED mist enige reflectie op dit soort vragen in het betoog van de burgemeester.

Burgemeester Penn-te Strake maakt een correctie. Op 11 december is een brief uitgegaan naar de 4 betrokken medewerkers. Die brief is niet door het college ondertekend. Die brief is door de gemeentesecretaris gestuurd op advies van Capra. Het college heeft die brief niet gezien. De veronderstelling van M:OED dat het college toen al iets had moeten bedenken, is dus niet juist. De burgemeester kende immers het hele rapport niet. Op 17 december krijgt het college vervolgens een presentatie, maar die was anoniem. De burgemeester heeft niet gehoord over wie het ging. Men kon zich misschien wel iets daarbij bedenken, maar dat is niet met naam en toenaam gepresenteerd.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) geeft aan dat de gemeentesecretaris samen met de portefeuillehouder een paar dagen na die presentatie met de betreffende ambtenaren is gaan spreken. Dan is dus de logische vervolgvraag: wanneer wist de burgemeester het wel om welke ambtenaren het ging?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat dit op de dag na die presentatie in het college is gesproken. De burgemeester weet nu ook niet precies over wie het ging. De burgemeester kan echter wel iets bedenken. Dit is echter helemaal niet aan de orde geweest. De burgemeester denkt ook dat de wethouder samen met de gemeentesecretaris in januari met die medewerkers heeft gesproken. Het loopt allemaal een beetje door elkaar. Op 17 december wist de burgemeester dat het IMI een onderzoek deed naar hoe het document verspreid is. Dan vertelt Hoffmann de bevindingen en zegt Capra dat er disciplinair gestraft moet worden. Het college hoort dat aan. Het onderzoek was ook nog niet klaar, want de betrokkenen moesten nog hun reactie geven op het rapport. Het was dus niet zo dat het ging over '4 mij bekende medewerkers die in gevaar waren'. Dat was niet de situatie voor de burgemeester. De burgemeester wist immers niet eens officieel wie het waren. De burgemeester kon misschien wel iets erbij bedenken. De gesprekken zijn gevoerd door de gemeentesecretaris en later ook met de wethouder erbij. Misschien was dat ook wel eerder, maar dat weet de burgemeester niet.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) vindt de datum niet zo relevant, als wel de feiten en met name de opeenvolgende feiten. De vraag is eigenlijk heel simpel. Is er bij de burgemeester geen enkel moment geweest in die periode waarin de burgemeester dacht 'dit gaat niet goed'? Hier moet het college misschien wat mee?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt ontkennend. Dat is op geen enkel moment geweest. Dat is ook nooit zo bij integriteitsonderzoeken. Het zou ook niet wenselijk zijn dat een college zich gaat bemoeien met integriteitsonderzoeken. De burgemeester zou dat heel onwenselijk vinden. Het college wist ook niet waarop dit zou uitdraaien. Het antwoord is dus nee. Het college is daarmee niet bezig geweest.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) legt uit dat de achtergrond van deze vraag is dat het niet om zo maar een integriteitsonderzoek ging. Het integriteitsonderzoek ging ook vrij ver door het inzetten van het recherchebureau. Juist door de combinatie met het feit dat het om dezelfde ambtenaren ging die enkele maanden daarvoor nog in dezelfde kwestie met ontslag werden bedreigd. Het maakt ook niet uit of de burgemeester dit op 18 december hoorde of op 10 januari. Er is een moment geweest waarop de burgemeester ook wist als lid van het college dat het om dezelfde ambtenaren ging. De vraag is dus wat op dat moment gebeurt. Beseft de burgemeester dat dingen heel erg mis zijn gelopen?

De plv. voorzitter legt uit dat de burgemeester al heeft gezegd dat zij niet wist over welke ambtenaren het ging. Dan kan de burgemeester deze vraag dus ook moeilijk beantwoorden.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt bevestigend. De burgemeester wist ook niet dat een recherchebureau was ingeschakeld. Dat was niet bekend. Zo'n onderzoek heeft zijn eigen dynamiek en voltrekt zich buiten de waarneming om van de burgemeester. Achteraf gezien, begreep de burgemeester dat in 41 mailboxen is gezocht. Daar had ook van alles en nog wat uit kunnen komen. Dat het uiteindelijk getrechterd wordt... De burgemeester heeft echter niet geweten over welke ambtenaren het ging, tot aan het einde.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) legt nogmaals uit dat de portefeuillehouder en de gemeentesecretaris een gesprek hebben gevoerd met de betreffende ambtenaren op 23 januari. Is er geen enkel moment geweest voor 23 januari dat ook de overige leden van het college wisten om welke ambtenaren het ging?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt dat zij niet precies weet wanneer het college wist over welke ambtenaren het ging. Er is een second opinion aangevraagd begin januari. Het college was daarmee echter helemaal niet bezig totdat duidelijk werd dat Pels Rijcken zegt dat niet gestraft moet worden en toen heeft de wethouder een gesprek met de betrokkenen gehad samen met de gemeentesecretaris. Het lag ook niet op de weg van de burgemeester om met de betrokkenen te spreken.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) stelt vast dat de burgemeester het niet geweten heeft en dat de burgemeester daarmee ook niet bezig is geweest. Wellicht had dit echter toch gemoeten met de wijsheid van nu?

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt ontkennend. De burgemeester blijft erbij dat een burgemeester zich vooral niet met integriteitsonderzoeken moet bemoeien als het over ambtenaren gaat.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dit zo spijtig voor het herstel van het vertrouwen. De fractie is ook verbaasd dat het conceptrapport bij de Heerlense burgemeester lag. Op 12 december hebben de GO-leden met burgemeester Roemer hierover gesproken en burgemeester Roemer heeft het college toen van een advies voorzien. Burgemeester Roemer moet het conceptrapport dus veel eerder hebben gehad. Morgen zullen de GO-leden op verzoek van de raad een verklaring afleggen dat zij bij burgemeester Roemer zijn geweest op 12 december en wat zij daar hebben gezien en meegemaakt.

Burgemeester Penn-te Strake vraagt of dit GO-leden van Maastricht of van Heerlen zijn.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat dit de GO-leden van Maastricht zijn. De fractie is verbaasd dat de burgemeester dit allemaal niet weet en dat de burgemeester schijnbaar hierbuiten is gehouden. Of dat de burgemeester zich hiermee niet wilde bemoeien.

Burgemeester Penn-te Strake antwoordt ontkennend. De burgemeester legt uit dat dit niet zo is geweest. De LPM legt de burgemeester woorden in de mond. De burgemeester wist het niet en de burgemeester is net zo verbaasd als de LPM als blijkt dat op 12 december de GO-leden van Maastricht de rapportages al kenden en besproken hebben met de collega van de burgemeester in Heerlen. De burgemeester wil dit graag uitzoeken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of de burgemeester dit had behoren te weten.

De **PvdA** (Fokke) vraagt om na de schorsing, de partijen die moties indienen als eerste te laten spreken zodat men daarop kan reageren.

De plv. voorzitter legt dit verzoek aan de raad voor. Aldus wordt afgesproken. De plv. voorzitter schorst de vergadering tot 22.30 uur.

Schorsing van 22.03 uur tot 23.15 uur

Tweede termijn

De plv. voorzitter heropent de vergadering en start met de tweede termijn.

D66 (Eurlings) heeft een punt van orde. Tijdens de schorsing heeft de fractie van de LPM de informatie gekregen van de mail van de GO-leden. D66 heeft de mail nog niet gelezen, maar wel aan de griffie gevraagd om de mail door te sturen aan de fractievoorzitters. D66 stelt voor om deze mail eerst te lezen zodat iedereen dezelfde informatie heeft. D66 heeft hiervoor toestemming.

De plv. voorzitter stelt voor om toch gewoon door te gaan met de vergadering. In deze ronde mogen nieuwe vragen worden gesteld, maar geen herhalingen.

50PLUS (Van Est) heeft per interruptie gevraagd of de opdracht van 1 maart kan worden aangereikt. Dit zou nog uitgezocht worden. Wordt dit nog voor het begin van de tweede termijn aangereikt? De fractie heeft dit aan wethouder Aarts gevraagd.

De plv. voorzitter antwoordt dat dit een vraag is waarop het college nog niet heeft geantwoord. De plv. voorzitter geeft aan dat de opdracht van het Shared Service Center momenteel nog niet overlegd kan worden.

De plv. voorzitter inventariseert vervolgens wie moties gaat indienen en stelt vast dat de SP (Pulles), de Liberale Partij Maastricht (Nuyts), Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) en de Partij voor de Vrijheid (Betsch) moties gaan indienen. De volgorde van spreken is: de Partij voor de Vrijheid (Betsch), de SP (Pulles), Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) en daarna de Liberale Partij Maastricht (Nuyts). Aldus akkoord.

De **Partij voor de Vrijheid** (Betsch) heeft geen vragen meer. De Partij voor de Vrijheid dient een motie in namens de gehele oppositie.

Motie Partij voor de Vrijheid van wantrouwen

Besluit;

het vertrouwen in wethouder J. Aarts op te zeggen.

De plv. voorzitter geeft aan dat er een correctie is in de spreekvolgorde. De griffier heeft namelijk weet van de inhoud van de moties en zij geeft aan dat het nu de beurt is van Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen).

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) dankt het college voor de antwoorden. Tegelijkertijd constateert de fractie dat het college in haar antwoorden zelfs met de wijsheid van nu, blijft volhouden dat het college juist heeft gehandeld en dat het college geen spijt heeft van de gemaakte keuzes, zoals het lichten van mailboxen en het ondervragen van ambtenaren door een recherchebureau. M:OED had vandaag van het college een grote en welgemeende sorry verwacht en dat is niet gebeurd. Het beeld blijft bestaan dat de inzet van het college steeds is geweest om zelf buiten schot te blijven. Het college is ook niet scheutig geweest met het aanreiken van informatie en het meest belangrijke is dat het college geen voorbeeld stelt van een goed werkgever. Dat mag men echter juist van de overheid verwachten. Het blijft ook volstrekt ongeloofwaardig dat het college al die tijd van niets heeft geweten, terwijl zich van alles afspeelde. En als het al echt zo was, hoe zwak is dat dan? De combinatie tussen de ontslagdreiging in de notulen en het daaropvolgende onderzoek naar diezelfde ambtenaren voelt niet lekker. M:OED kan zich goed voorstellen dat bij de bonden het beeld is ontstaan dat lastige ambtenaren hoe dan ook moesten worden aangepakt. Als dit niet via ontslag mogelijk was, dan maar straffen via een integriteitsonderzoek. Hierdoor is het vertrouwen tussen bestuur en ambtenaren volledig weg en dat kan pas langzaam terugkomen als fouten worden toegegeven en verantwoording wordt afgelegd. M:OED constateert dat dit inzicht nog steeds ontbreekt. Hoe kan het vertrouwen weer opgebouwd worden als men alleen maar bezig is met het straatje schoon te vegen? Het handelen van dit college verdient wat M:OED betreft dan ook een onvoldoende. Daarom dient M:OED namens de hele oppositie de volgende motie van afkeuring in.

Motie M:OED van afkeuring

Besluit;

om uit te spreken dat de wijze van opereren van het college van Maastricht in dit dossier af te keuren en het college op te roepen alles op alles te zetten om de onderlinge verhoudingen te herstellen.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) gaat verder met haar bijdrage. De fractie wil nog graag het woord richten naar de collega's in de raad en met name naar de collega's van de coalitie. M:OED heeft de kritische vragen van de coalitie gehoord, maar heeft ook gezien dat men tijdens het debat erg stil was. Het leek op blaffen maar niet bijten. Dit dossier overstijgt coalitiedwang en doet een appel aan de morele verantwoordelijkheid van de raad. Vandaag is het woord aan de gemeenteraad van Maastricht, coalitie en oppositie gezamenlijk om eensgezind en vastberaden achter de ambtenaren te gaan staan. Dit is het moment om nee te zeggen. Nee tegen intimidatie en spionage. Nee tegen angst. Nee tegen

machtsmisbruik en nee tegen verdere escalatie. M:OED gelooft dat het kan en dat men in Maastricht beter kan. M:OED rekent op de collega's in deze raad.

De plv. voorzitter geeft aan dat de LPM gisteren de motie al heeft toegelicht. Na de SP begint de voorzitter met de andere fracties voor de tweede termijn.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat dat zij ook nog beschouwingen heeft. Dat moet mogelijk zijn.

De plv. voorzitter vraagt of dit dan ook de tweede termijn van de LPM is.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) heeft geen idee. Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch een motie ingediend en aansluitend haar bijdrage gedaan. Iedereen moet die gelegenheid krijgen.

De plv. voorzitter antwoordt dat de LPM gisteren de motie al heeft ingediend. De voorzitter probeert de vaart erin te houden.

De **SP** (Pulles) heeft gisteren gevraagd naar de manier waarop mensen zijn verhoord door Hoffmann. De SP vraagt dat niet voor niks. Het gangbare uitgangspunt in Nederland is dat men in de gelegenheid moet zijn om verhoor te kunnen weigeren of in ieder geval het recht heeft om te zwijgen. Ook heeft men het recht om zich te laten bijstaan in een verhoor door een advocaat of door andersoortige bijstand. De SP hecht daaraan en het is kwalijk als dat niet op een juiste manier aan de ondervraagden is medegedeeld. Dat bevestigt namelijk het beeld dat men is overvallen en overdonderd en niet goed is geïnformeerd over hun positie op dat moment. De SP betreurt deze werkwijze.

In reactie op het verhaal van de 3 portefeuillehouders zou de SP graag zien dat het college open kaart speelt met alle 41 gedupeerden en dat zij met hen individuele gesprekken voert om zo het vertrouwen enigszins weer op te bouwen.

Vervolgens zou de SP graag de motie willen toelichten die de SP indient. De SP is van mening dat de koers die vanaf maart 2018 is gevaren steeds meer heeft geleid tot een kokervisie bij de verschillende spelers. Daar waar sprake had moeten zijn van een integrale blik en een integrale visie, leek alleen nog te gelden of er sprake was van een mogelijke schending van geheimhoudingsplicht en wat schrijft de regeling integriteitsmeldingen voor. De SP is van mening dat er te veel vanuit deze twee vragen is geacteerd waardoor er weinig kans was op de-escalatie. Vandaag staat men met een vuistdik dossier in een stad die in beroering is, met vakbonden die kwaad zijn en ambtenaren en OR-leden die bezorgd zijn over hun positie. Daarbovenop heeft men een SSC Z-L waaraan de stad Maastricht nog altijd niet actief kan deelnemen. Daarom dient de SP een motie in omdat de fractie vindt dat dit hoofdstuk afgesloten moet worden en dat de blik richting toekomst moet worden gericht. Vervolgens leest de SP het dictum voor.

Motie SP Normalisering verhoudingen

Besluit:

- *roept het college op om zo voortvarend mogelijk de relatie met de vakbonden, de GO en OR te normaliseren,*
- *roept het college op om nog voor de behandeling van de Kadernota te komen met een plan dat bijdraagt aan het terugdringen van onveiligheidsgevoelens en herstel van vertrouwen bij de medewerkers van de gemeente Maastricht,*
- *de gemeenteraad van Maastricht hierover actief op de hoogte te houden.*

Verder wil de SP het woord richten tot de burgemeester die stellig heeft gezegd dat een vertrouwensbreuk tussen raad en burgemeester niet wenselijk is. De SP vertrouwt erop dat de burgemeester en het college deze kwestie voortvarend en met een integrale blik gaanaanpakken en dat de burgemeester dit tot een juiste conclusie weet te brengen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) overziet het hele debat en de reacties van het college op de vragen en vindt dit getuigen van het reduceren van een politiek uitermate gevoelig dossier tot een puur formeel juridisch betoog dat onder de misplaatste titel feitenrelaas wordt gepresenteerd. Bij een politiek debat in dit heikele dossier behoort een politiek-bestuurlijke reactie waarin kwesties van behoorlijk bestuur en bestuurlijke ethiek een centrale rol dienen te spelen. Daarbij dienen hoge esthetische standaarden ten aanzien van het eigen politiek-bestuurlijk handelen de boventoon te voeren. Helaas heeft de LPM van dit alles niets kunnen bespeuren. Er was slechts sprake van een volstrekt niet overtuigende poging om het eigen straatje schoon te vegen. Daarmee heeft het college zich bij de LPM en bij de burgers van Maastricht volstrekt ongeloofwaardig gemaakt. Het denken en handelen in dit hele dossier is illustratief voor wat in de bestuurskundige literatuur bekend staat als groepsdenken. In zo'n geval getuigt een groep – in dit geval het college – van een hoge mate van zich verheven voelend zelfbesef en een interne gerichtheid met verwaarlozing van signalen van buiten en een permanent centraal stellen van de eigen belangen van de groep. Groepsdenken treedt vooral op in crisissituaties en kenmerkt zich door een collectieve

blikvernaauwing, rationalisaties van het eigen handelen en van stereotyperingen van outsiders. Er heerst binnen de groep een enorme conformeringsdruk. Ten koste van alles wordt consensus nagestreefd waarbij de groepsleden zichzelf censureren en op eventuele dissidenten druk wordt uitgeoefend. Het zal dan ook niet verbazen dat bij groepsdenken vaak een inadequate besluitvorming plaatsvindt. Alternatieven worden onvoldoende onderkend. De onderhavige casus is illustratief voor alle gevallen die groepsdenken kent. Hoe komt dat allemaal? Is er sprake van een politieke naïviteit van het college? Is er sprake van strategisch onhandig handelen van het college? Is er sprake van ethisch abject handelen van het college? De Liberale Partij Maastricht vindt dat niet sprake is van of-of maar van en-en.

De fractie licht toe dat het college in dezen in politiek opzicht volstrekt naïef is geweest door het niet vroegtijdig onderkennen van het potentiële explosieve karakter van dit dossier. Het college heeft in dezen strategisch buitengewoon onhandig gehandeld door het inzetten en achteraf onterecht rechtvaardigen van disproportionele onderzoeksmethoden. Het college heeft merkwaardigerwijs gehandeld zonder de hoogwaardige integriteitsnormen voor het eigen handelen te hanteren, terwijl men dat van anderen wel vereist en daar zelfs spionagemethoden voor inzet. De conclusie moet dus zijn dat dit college in deze zaak volstrekt onacceptabel heeft gehandeld. Het college heeft gedurende het hele proces onvoldoende toegezien op en gewaakt over het gebeuren zonder dat er een document is dat dit rechtvaardigt en door het exclusieve mandaat aan de gemeentesecretaris te verlenen en de eigen politieke verantwoordelijkheid daarmee op een laag pitje te zetten. Het is ook navrant dat een hoofdpersoon in dit dossier, de gemeentesecretaris niet in de raadsvergadering aanwezig was en niet kon worden gehoord. Met dit alles heeft het college de stad Maastricht bepaalt geen goede dienst bewezen. Dit heeft wederom bijgedragen aan het negatieve beeld in den lande van een toch al door vele affaires gekenmerkt lokaal bestuur. Vervolgens leidt de fractie de motie in die over de rehabilitatie van de ambtenaren gaat. De ambtenaren hebben een hele tijd onder een abnormale druk gestaan en waarvan Pels Rijcken heeft gezegd dat de stekker hieruit getrokken moet worden. De LPM kan misschien wel namens de gehele raad zeggen dat de raad met de ambtenaren meevoelen en de fractie zou graag namens de hele raad openlijk excuses willen aanbieden. De LPM schaamt zich ook heel diep dat de gedupeerden met een briefje zijn afgehandeld. Daarom dient de LPM deze motie in.

Motie van genoegdoening LPM

Besluit:

Verzoekt het college ter genoegdoening aan betrokken ambtenaren een passende en voor hen, acceptabele compensatie en een publiekelijk excuus aan te bieden, om daarmee een eerste stap te zetten in het herstel van het vertrouwen.

De Liberale Partij Maastricht zou ook heel trots zijn als de raad deze motie volledig steunt.

De plv. voorzitter geeft nu het woord aan het CDA voor de tweede termijn met het verzoek om ook te reageren op de moties.

Het **CDA** (Peeters) betreurt ten zeerste de gang van zaken in dit dossier dat tot zo veel onrust, zorgen en commotie heeft geleid. Het debat tot dusver heeft wel het nodige verduidelijkt. De communicatie heeft echt te wensen overgelaten. Dat was en is schadelijk voor de gemeente Maastricht als werkgever. Het CDA is dan ook blij dat er meer duiding is gekomen in dit dossier, maar toch betreurt het CDA ten zeerste dat de verhoudingen van alle kanten zijn verstoord en nog steeds onder druk staan. Dit is echt onwenselijk. P&O is van groot belang. Het CDA ziet in de reactie van het college een formele procedurele benadering van het dossier. Het CDA begrijpt dat er procedures zijn en dat die bijvoorbeeld worden gestart als meldingen worden gedaan. Toch is het in dezen van belang om ook stil te staan bij de impact die dit handelen kan hebben op de werkvloer, in dit geval op het personeel van het Shared Service Center. Meer aandacht voor de menskant en in ieder geval meer empathisch vermogen had wellicht escalatie kunnen voorkomen. Waarschijnlijk, want dat is natuurlijk achteraf bekeken. Een goede handelswijze bij integriteitsvraagstukken is mede van belang gelet op de meldingsbereidheid binnen een organisatie. Het CDA maakt zich daarom ook zorgen over de toekomst. Het CDA vraagt om een reactie van de wethouder. De drempel mag door dit debat niet extra zijn verhoogd.

Het CDA heeft in dit debat ook gezien dat het college in ieder geval bereid is geweest om aan de oproep van het CDA te voldoen om openheid van zaken te geven en om hun verhaal te vertellen zodat de raad in ieder geval het volledige beeld heeft en dan is het aan de raad om daarin een afweging te maken. Het college heeft ook betreurd dat die mensen zo zijn behandeld, bijvoorbeeld bij het externe onderzoek. Het CDA hecht daaraan veel waarde. Het CDA hecht er dan ook waarde aan om een aantal gedane toezeggingen hier uit te spreken en te laten optekenen. Het CDA hoort dan graag van het college of die juist zijn.

De eerste toezegging is dat de regeling integriteitsmeldingen naar aanleiding van dit dossier wordt aangepast samen met de mensen van de OR en ook samen met het personeel, zodat veel hiaten worden bekeken en aangepast. De tweede toezegging is dat voor de externe melders iets wordt geregeld en dat het niet moet komen uit de jurisprudentie. De derde toezegging is dat de wijze waarop de gemeentesecretaris omgaat met zijn mandaat onder de loop wordt genomen. De vierde toezegging is dat deze 41 personen waarvan de mailbox is veiliggesteld een individueel gesprek krijgen. Het CDA vindt dit laatste erg belangrijk. Het CDA vraagt of het college ook een bericht laat uitgaan naar de organisatie zodra die gesprekken met deze 41 personen zijn gevoerd, zodat de anderen ook weten dat hun mailbox in ieder geval niet bij die 41 mailboxen zat. Dat signaal is voor de onrust op de werkvloer cruciaal. Verder resteert de vraag hoe de raad geïnformeerd wordt in de toekomst. Het is immers belangrijk dat de raad bij dit dossier in de vervolgstappen wordt meegenomen, zodat men hier niet weer staat over anderhalf jaar. Het is dus van belang dat de toezeggingen op korte termijn worden gerealiseerd en dat moet ook mogelijk zijn. Dit is immers heel belangrijk voor het normaliseren van de verhoudingen. Het CDA benadrukt nogmaals dat de fractie ervan uit gaat dat in het belang van de stad Maastricht, maar ook van het personeel van het Shared Service Center alle betrokken partijen constructief gaan samenwerken aan het normaliseren van de verhoudingen.

Ten aanzien van de motie van de Partij voor de Vrijheid geeft het CDA aan dat een motie van wantrouwen te zwaar is, omdat het ook niet meer de portefeuillehouder betreft. Wat lost men hiermee op? Het CDA vindt dat deze persoon niet meer onderwerp is van P&O. De motie is dan ook niet op zijn plaats, ook vanwege de openheid die men heeft gegeven. Dit staat ook los van hetgeen in het verleden allemaal is gebeurd. Het gaat immers om de casus van nu.

Ten aanzien van de motie van de SP geeft het CDA aan dat dit past in het beeld dat het CDA heeft. Men moet door. Het CDA heeft dat ook al gehoord van een aantal mensen van de vakbonden, van de OR en in de gemeenteraad. Morgen moet immers wel weer iedereen aan het werk. Wil men ervoor zorgen dat het onveiligheidsgevoel wordt opgelost en het gevoel van intimidatie wordt aangepakt, dan zal men nu stappen moeten zetten. Dit is in die motie ook verwoord. Het CDA steunt deze motie.

Ten aanzien van de motie van de LPM vraagt het CDA naar de reactie van de wethouder. Het CDA komt daarop nog terug. Ten aanzien van de motie van afkeuring geeft het CDA aan te betreuren dat de oppositie een dergelijke zware motie op dit moment inzet. De motie van de SP geeft ook deze lading. Het is belangrijk om naar de toekomst te kijken en om de verhoudingen te normaliseren. Het CDA denkt dat het college wel het besef heeft gehad.

Maastricht: Open Eerlijk en Democratisch (Maassen) deelt per interruptie mee dat de motie van afkeuring is ingediend door de hele oppositie en niet alleen namens M:OED.

Het **CDA** (Peeters) dankt voor die toevoeging. Dit is echter momenteel een te zwaar signaal. Het CDA wil het hierbij laten.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt zich per interruptie af waar deze geweldige ommezwaai van het CDA vandaan komt. Het CDA trok immers van leer toen dit allemaal begon.

Het **CDA** (Peeters) herinnert aan 2017 toen ook het een en ander aan de hand was. In de motie van toen was sprake van twee zaken. Er lag een businesscase van het Shared Service Center die absoluut niet voldeed in de ogen van het CDA. Daarnaast kwam toen ook naar buiten dat intimidatie had plaatsgevonden. Het CDA heeft daarvan gezegd dat daarover het debat moet worden aangegaan. In dat debat is toen die motie gekomen, die werd gesteund door Partij Veilig Maastricht, de LPM, het CDA en de heer Hoen. Dit was echter geen motie van afkeuring en geen motie van wantrouwen.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Steijns) vindt met name dat de beeldvorming in dit dossier de hoofdrol heeft vervuld. Deze ontwikkeling is niet goed voor het imago van de stad. Het is slecht voor het stadsbestuur, maar ook voor de totale ambtelijke organisatie. Daarnaast heeft de fractie in de eerste termijn ook al uitgesproken dat de Seniorenpartij ook de onrust die is ontstaan betreurt. Verstoorde verhoudingen zijn in dit proces ook niet wenselijk. De fractie spreekt dit nadrukkelijk uit naar alle betrokken partijen. Daarnaast heeft de Seniorenpartij aangegeven dat zorgvuldigheid voor snelheid gaat. Men moet ervoor zorgen dat het dossier compleet is, zodat gedegen afwegingen gemaakt kunnen worden. Dat was voor de Seniorenpartij prioriteit nummer 1.

Aan de hand van de reacties vanuit het college in de eerste termijn is de zienswijze van de Seniorenpartij bevestigd. Daarnaast is ook de complexiteit van het dossier bevestigd. De Seniorenpartij waardeert dan ook de wijze waarop vanuit het college op dit dossier is gereageerd in alle openheid. De toezegging om de gemeentelijke regeling zowel voor wat betreft de integriteit als ook de mandatering onder de loop te nemen en te actualiseren is dan ook op zijn plaats, evenals de afstemming van deze regelingen met eventuele landelijke en/of Europese regelgeving. Zorgvuldigheid moet in ieder geval ervoor zorgen dat iedere vorm van negatieve belevingssfeer in de toekomst wordt voorkomen. Verder heeft de fractie in de eerste termijn ook aangegeven dat die verstoorde verhoudingen leiden tot een zorgelijke situatie. Het is dan ook op zijn

plaats om voortvarend te werken aan het herstel van de relatie met en door alle betrokken partijen. Door de toezegging van het college heeft de raad ook kunnen vernemen dat het college in ieder geval die inspanningsverplichting heeft opgepakt. 'Vertrouwen is de ander de ruimte geven om iets op de eigen manier te doen.' Het is dus waardevol om ruimte te bieden aan de eigenheid van de ander. Met andere woorden, een normalisatie kan alleen door alle betrokken partijen tot stand worden gebracht middels wederzijds respect en met oog voor ieders verantwoordelijkheid. Vanuit dit punt wordt ook duidelijk hoe de Seniorenpartij aankijkt tegen de moties. Dat betekent dat de Seniorenpartij alleen haar steun kan uitspreken voor de motie van de SP.

GroenLinks (Korsten) dankt het college voor de antwoorden op alle vragen die in de eerste termijn zijn gesteld. Dit heeft inderdaad voor veel meer context in het verhaal gezorgd en ook heel veel feiten naar boven gebracht. Daarmee is het beeld dat GroenLinks in de eerste termijn schetste van actie-reactie aangevuld. Het is alsof een soort van kettingreactie is opgetreden. GroenLinks betreurt dat ten eerste en de fractie denkt dat dit voor meerdere mensen in deze zaal geldt. GroenLinks is ook heel tevreden met de beantwoording van de vragen over de ontslagdreiging. GroenLinks heeft uit het verhaal van de wethouder afgeleid dat er in de intentie van die notulen geen dreiging heeft gelegen voor individueel ontslag en verder heeft de fractie ook uit de rest van de antwoorden opgemaakt dat er ook op geen enkel moment en op geen enkele manier is gezocht naar manieren om dat wel te doen. GroenLinks is daarover des te tevredener omdat mevrouw Korsten zelf een heel trouw vakbonds lid is. Mevrouw Korsten zou nooit in een stad willen wonen waar het stadsbestuur serieus zou overwegen om naar kaderleden, vakbondsleden, OR-leden, GO-leden maar een pink uit te steken bij het uitoefenen van hun reguliere taken. Dat is niet acceptabel en GroenLinks is blij dat de wethouder – die bij deze zaak was betrokken – dat ook met zoveel woorden heeft gezegd en dat hij ook op de tafel zou zijn gesprongen. Daarnaast is mevrouw Korsten natuurlijk ook een raadslid van de gemeente Maastricht. GroenLinks is ook erg bezig met het antwoord op de vraag hoe men het beste kan borgen dat politieke besluiten die meerdere malen zijn genomen in deze en in andere raden tot uitvoering worden gebracht.

Verder werd GroenLinks blij met de toezegging dat de mensen wiens mailbox is ingezien in een persoonlijk gesprek hiervan op de hoogte worden gesteld. Het CDA heeft ook gevraagd om te melden in de organisatie als die gesprekken allemaal zijn gehouden zodat de gevoelens van onrust worden teruggedrongen.

GroenLinks is verder ook blij dat de code integriteit opnieuw bekeken wordt en dat daarin extra waarborgen worden neergelegd voor als er ooit integriteitsmeldingen worden gedaan – bijna niet mogelijk – over OR-leden en GO-leden. Het zou ook goed zijn als die procedure in goed overleg met het personeel en de OR wordt opgesteld zodat ook in dat proces van het vaststellen van die code weer gewerkt kan worden aan het herstel van het vertrouwen.

Verder is GroenLinks ook blij dat de gemeentesecretaris de facto analoog handelde met andere externe meldingen. GroenLinks deelt ook de opvatting van de PvdA dat de regeling nog niet helemaal compleet is opgeschreven. GroenLinks is ook blij dat de PvdA dit allemaal secuur heeft uitgezocht. Het is heel goed dat het college dit nu wel gaat doen. Daarnaast is GroenLinks ook blij dat een volmondig excuus is aangeboden aan de vier ambtenaren en de fractie is ook blij dat er een plan van aanpak over omgangsvormen, over het herstel van vertrouwen in de maak is. Verder is GroenLinks ook tevreden over de uitleg van de burgemeester over de taakverdeling rond de integriteitsportefeuilles. Dat is helder, maar in een casus merkt men wel hoe moeilijk het kan zijn dat sommige aspecten zo gescheiden blijven. Dit blijft nog wel een vraag. Hoe kan men met twee gescheiden portefeuilles integriteit in zo'n casus toch ervoor zorgen dat men integraal blijft optreden en zaken blijft signaleren?

Overall, betreurt GroenLinks dat er over en weer geen mogelijkheid is gezien om de-escalerend op te treden. Dat geldt voor het college, maar ook voor de bonden. GroenLinks ziet ook nog steeds een actie-reactie ketting ontstaan. GroenLinks heeft bijvoorbeeld de inbreng van de Liberale Partij Maastricht over wat er in Heerlen wel of niet zou hebben plaatsgevonden niet ervaren als een de-escalatie. Men kan nu natuurlijk zeggen dat voor die de-escalatie het college als enige verantwoordelijk is. GroenLinks vindt van niet. Het lijkt dan ook niet nuttig om al te zware maatregelen richting individuele leden van het college te nemen. Daar schiet men niets mee op. Dat is niet gerecht en niet toekomstgericht.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) begrijpt per interruptie de opmerking van GroenLinks niet. Het lijkt wel alsof GroenLinks het dossier niet heeft doorgekeken. Dit had helemaal niets met de-escalatie te maken. **GroenLinks** (Korsten) antwoordt bevestigend.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) legt uit dat het college steeds afstand neemt van verantwoordelijkheden en dat op een gegeven moment dossiers bij een andere gemeente liggen, terwijl het college van niets weet. Het gaat erom dat het college een vinger aan de pols moet houden en dat gebeurt niet.

GroenLinks (Korsten) gaat hierop niet reageren omdat het geen vraag is. GroenLinks wil vooral verder vooruit met het herstel van vertrouwen, met het vlot trekken van het overleg en om samen met het personeel bouwen aan een mooie, stevige toekomstbestendige organisatie om samen de opgaves die in de

stad liggen tegemoet te treden en op een goede manier aan te pakken. GroenLinks zal daarom alleen de motie van de SP steunen.

D66 (Eurlings) heeft nog een aantal vragen uit de eerste ronde openstaan. Volgens de artikel 47-vragen is een melding gedaan bij de arbeidsinspectie. Er zou ook een formele melding worden opgenomen voor de inspecteur. Heeft de raad deze stukken ook ontvangen? Wanneer is aan de melder instemming gevraagd om zijn identiteit bekend te maken? Uit de tijdlijn blijkt dat de conceptnotulen verspreid zijn nadat de aangepaste notulen zijn vastgesteld. Is dit juist?

Verder vindt D66 dat vanuit het college nog steeds best vaag wordt gereageerd op de resultaten en de concrete voorbeelden om de relatie te verbeteren. Er wordt wel gezegd 'we gaan in gesprek', maar de motie van de SP geeft bijvoorbeeld ook nog specifieke suggesties. D66 steunt dit dan ook graag. Ook vraagt D66 het college om een reactie op de mail die werd aangekaart door de LPM. D66 hoort graag van het college of het klopt dat er een gesprek is geweest tussen de heer Roemer en de GO-leden waarin is gesproken over het rechercheonderzoek. Verder is het belangrijk dat D66 geen reden tot twijfel heeft aan de waarheid van de informatie die de burgemeester heeft gegeven. Bij dezen spreekt D66 ook het vertrouwen uit. D66 is blij met de toezeggingen, zoals de toezegging richting de 41 personen. Verder steunt D66 ook de suggestie van het CDA over het signaal wat daarna breed in de organisatie moet worden gedaan om ook de ontstane onrust te kunnen dempen. D66 vraagt hoe de raad verder in dit proces wordt betrokken. Verder is D66 ook blij met de toezegging dat verder wordt gekeken naar de regeling rondom de integriteitsmeldingen en dat dit in overleg wordt gedaan. Verder is D66 ook blij dat wordt gekeken naar hoe met externe meldingen wordt omgegaan en dat de code mogelijk wordt aangepast. Daarnaast is D66 ook blij dat nog een keer wordt gekeken naar de mandaatregeling, hoe zo'n rechercheonderzoek in de mandaatregeling ligt en of er nog veranderingen te wensen zijn. Verder is D66 ook blij met de extra waarborgen die de fractie in het debat heeft gehoord ten aanzien van de relatie en de omgang met bijvoorbeeld de OR, de vakbondsleden en de GO-leden.

Verder vindt D66 de motie van de LPM sympathiek, maar het is belangrijker om meer aandacht te geven aan het herstel van het vertrouwen. De motie is iets wat men op dit moment uitspreekt, maar D66 kiest liever voor een langere termijnoplossing waarin men echt plannen gaat opstellen en waarin de raad ook wordt betrokken. Daarom spreekt D66 brede steun uit voor de motie van de SP. Het is heel erg belangrijk dat wordt gekeken naar hoe deze organisatie zo integer mogelijk zou kunnen zijn en waarin men zo breed mogelijke integriteitsschendingen – of wat dan ook – kan melden. Maar vooral ook hoe men als stad Maastricht een veilige werkgever kan zijn en dat men richting toekomst vooral in het belang van deze stad vooruit gaat kijken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) meldt per interruptie dat als men het vertrouwen wil herstellen voor de lange termijn, men ergens moet beginnen. Indien men mensen iets vreselijks heeft aangedaan dan moet men iets anders doen en niet alleen maar een brief sturen met 'sorry voor het ongemak'. De fractie wil een volledige rehabilitatie van deze ambtenaren en dat een genoegdoening wordt gedaan. D66 stelt de motie van de LPM geheel anders voor dan de tekst luidt. Er wordt dus veel meer gevraagd dan alleen een excuusbrief.

De plv. voorzitter vraagt welke vraag de LPM aan D66 wil stellen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) heeft geen vraag.

De **PvdA** (Fokke) is misschien wel op een bepaalde manier sprakeloos. Het lijkt dat de politiek in Maastricht anno 2019 vooral is verworden tot 'en gaat over tot de orde van de dag'. Dat mag, want iedereen wil over tot de orde van de dag, maar het is wel heel vreemd als men zegt: 'we passen een paar regelingen aan en er is iets niet goed gegaan'. Een gemeenteraad dient ook een gemeentebestuur ter verantwoording te roepen. De PvdA mist dit in deze gemeenteraad. De PvdA vraagt zich ook af hoe levend de democratie in de gemeenteraad van Maastricht anno 2019 is. De PvdA durft dit echt ernstig te betwijfelen. Indien men naar het dossier kijkt, moet men gewoon vaststellen dat er op 1 maart iets niet helemaal goed is gegaan. Daar mag men ook heel verschillend over denken, maar het blijft een feit dat er gewoon woorden zijn gezegd en dingen zijn besproken. De PvdA accepteert dat niet. Zo praat men niet over werknemers van Maastricht. Niet in een vergadering in Maastricht, maar zeker ook niet in een vergadering met mensen uit Heerlen en Sittard erbij. Zo maakt men de ambtenaren immers volstrekt belachelijk. De PvdA heeft pijn in het hart dat diegene die bij die vergadering was hiervan geen afstand heeft genomen. De PvdA vindt dat zo iemand geen visitekaartje meer kan zijn van de stad Maastricht. Dat is ook de reden waarom de PvdA de motie van wantrouwen tegen wethouder Aarts heeft gesteund. De PvdA vindt dat niet prettig, maar de PvdA begrijpt niet waarom dit dossier keer op keer op keer zo moest escaleren. Eerst op 1 maart. Vervolgens worden de brieven geschreven en gebeurt er nog niks. Er wordt eigenlijk alleen maar geëscaleerd en het dossier wordt heel erg groot. Dan kan men zeggen: 'het was de gemeentesecretaris.' Maar het stadsbestuur blijft wel verantwoordelijk voor alles wat de gemeentesecretaris heeft gedaan. Dan kan men op 23 of 24 januari een briefje sturen en naar aanleiding van een second opinion van Pels Rijcken zeggen

'sorry, bedankt, we gaan over tot de orde van de dag', maar daarvoor zit men niet in deze gemeenteraad van Maastricht. De PvdA (Fokke) heeft aan beide kanten gestaan en de PvdA heeft als coalitiepartij heel zure appels moeten doorbijten, waarvan mevrouw Fokke in haar privéleven heel veel last heeft gehad. Een raadslid staat in de raad echter wel om haar werk te doen. De PvdA stelt vast iedereen zijn eigen afwegingen maakt, maar als iemand die van democratie houdt, is mevrouw Fokke vandaag ook een beetje teleurgesteld. De PvdA wil dat graag in alle eerlijkheid en openheid delen. Dit dossier vraagt echt om tegen bestuurders te zeggen: 'luister, dit had zo gewoon niet mogen gebeuren'. Vandaar ook de motie van afkeuring tegen het bestuur, omdat men verantwoordelijk is voor de daden van een gemeentesecretaris. Er zijn 41 mailboxen bekeken. Pels Rijcken zegt dat dit gewoon buiten proportie is. Er is ook gewoon een externe melding als intern aangenomen. Dat is helemaal in strijd met de eigen regeling. Het is goed dat dit wordt opgelost, maar het stadsbestuur moet ook daarover ter verantwoording worden geroepen. Dit had niet mogen gebeuren en daarvan neemt de PvdA ook afstand. Het is niet meer dan logisch dat voor de toekomst orde op zaken wordt gesteld. De PvdA is eigenlijk verbaasd dat men hier überhaupt nog de vraag moet stellen of die 41 mensen wel of niet op de hoogte zijn gesteld. Dat had al lang moeten gebeuren. Dat was het eerste wat het college had moeten doen. De PvdA denkt dat totdat het doorsijpelde dat het 41 mensen waren, heel lang mensen hebben gedacht dat het misschien om 5 of hoogstens 6 mensen ging. De PvdA denkt dat heel veel mensen niet hadden gedacht dat het om 41 mensen ging. Het is dus merkwaardig dat de raad die vraag nog moet stellen.

De PvdA kan dus in de gemeenteraad van Maastricht weer een treurige avond aan het rijtje toevoegen. De PvdA had gedacht dat in deze raad gesproken zou worden over mobiliteit, over economie, over leuke dingen maar dus niet over zo'n dossier. Het is heel erg spijtig, maar als zulke zaken gebeuren moet een bestuur verantwoording afleggen en dan moet de raad haar werk doen. Want anders wordt de raad niets meer en niets minder dan een tandeloze tijger. Hoe springlevend is de democratie in Maastricht anno 2019? De PvdA maakt zich daarover oprecht zorgen.

De PvdA zal de motie van de SP niet steunen, omdat die al in de M:OED-motie zit die de PvdA steunt. Daarnaast vindt de PvdA de LPM-motie buitengewoon sympathiek, maar het is niet meer dan logisch dat alles wat in die motie staat gewoon moet gebeuren.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt per interruptie om de laatste zin nog eens te herhalen. 'Het is niet meer dan logisch dat alles wat in die motie staat gewoon moet gebeuren.' Wanneer heeft de PvdA dat meegemaakt? Waarom staat men dan hier? Dan waren al die dingen niet gebeurd.

De **PvdA** (Fokke) houdt van democratie, maar het wordt moeizaam als mensen die het eigenlijk met elkaar eens zijn met elkaar in discussie gaan. Moet de PvdA het nu oneens zijn met de LPM? De motie is overbodig omdat het niet meer dan logisch is dat het college op die manier aan de slag gaat. De PvdA is niet voor 'fopmoties'. Het moet gewoon gebeuren. Dus chapeau, met alles wat in de motie staat – zeker het dictum – moet het college inderdaad keihard aan de slag.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt dit een zwak betoog.

De **PvdA** (Fokke) vindt de motie overbodig en steunt de motie daarom niet.

De **VVD** (Van de Wouw) stelt vast dat de raad uitgebreide antwoorden heeft ontvangen van het college en daaruit blijkt nogmaals dat het een ingewikkeld dossier is. In de bijdrage van de VVD in de eerste termijn heeft de fractie aangegeven dat deze hele situatie een grote impact heeft op de betrokken medewerkers en op de gemeentelijke organisatie. Daarom is het goed dat de wethouder heeft aangegeven dat het college zich hiervan bewust is en dat het college betreurt dat mensen schade hebben ondervonden. Ook vindt de VVD het nog steeds belangrijk dat het raadsbesluit wordt uitgevoerd en dat het Shared Service Center wordt ingericht. De VVD roept het college op om met alle partijen aan tafel te gaan zitten, het vertrouwen te herstellen en samen aan de slag te gaan. De VVD realiseert zich dat dit niet van vandaag op morgen gaat. Het is wel van belang om hierin stappen vooruit te zetten. Daarom zal de VVD de motie van de SP steunen en de overige moties niet.

Partij Veilig Maastricht (Meese) schaamt zich als volksvertegenwoordiger voor hetgeen hier is gebeurd en wordt doodgeknuffeld door de coalitie. Partij Veilig Maastricht begrijpt nu heel goed waardoor de kloof tussen burger en politiek steeds groter wordt. Er heerst grote angst onder de ambtenaren over wat er gebeurt als zij eenmaal in het Shared Service Center zitten. De gemeente Maastricht heeft dan immers niets meer te vertellen over deze ambtenaren. De directeur gaat dit Shared Service Center runnen met de mensen en middelen die hij tot zijn beschikking heeft. Een van de pijnpunten in de onderhandelingen was de arbeidsgarantie. Het antwoord is dat men uitgaat van vijf jaar, maar dit is niet met zekerheid te zeggen. Het zou dus zomaar kunnen zijn dat deze directeur gaat reorganiseren en dat de mensen die het nu niet met hem eens zijn als eerste kunnen vertrekken. Dit gehoord hebbende – de negatieve beoordelingen van de OR, de rechtszaken die de gemeentes verloren hebben met als dieptepunt dit spionageschandaal – is het in de ogen van Partij Veilig Maastricht van groot belang dat men nog een keer serieus gaat kijken of

men dit Shared Service Center nog wel wil. Tevens geeft Partij Veilig Maastricht hierbij aan dat zodra er nieuwe informatie komt, de fractie een nieuw debat zal aanvragen.

Partij Veilig Maastricht steunt de motie van wantrouwen en de motie van treurnis. Daarnaast steunt Partij Veilig Maastricht de andere moties niet.

50PLUS (Van Est) dankt het college voor het beantwoorden van de vragen. Na de eerste termijn van het college heeft 50PLUS zich afgevraagd welke Agatha Christie-titel het meest toepasselijk zou zijn. Vrouw in nood? Voor de burgemeester. De vierde man? Dubbele zonden? 50PLUS heeft nog getwijfeld tussen een drama in drie bedrijven. De beste titel is echter nog 'het mysterieuze manuscript'.

Dit debat gaat over vertrouwen. Het was de bedoeling dat na afloop van het debat er weer vertrouwen zou zijn in de politiek en in het college, maar de moeizame beantwoording van de vragen hebben dit vertrouwen eerder kwaad dan goed gedaan. Met alle waardering voor het betoog van wethouder Janssen, heeft 50PLUS het gevoel overgehouden dat hier een reconstructie was van hetgeen al uit alle correspondentie was gebleken, maar alle antwoorden moesten er wel haast uitgetrokken worden. Wethouder Janssen deed denken aan de overijverige politie-inspecteur van Agatha Christie die alles via het boekje doet, maar steeds verbaasd staat te kijken als Hercule Poirot het complot ontmaskert. Hij doet met alle goede bedoelingen de verkeerde dingen. Waarom krijgt 50PLUS niet het antwoord of er genoeg functiescheiding was tussen het recherchebureau en het toezichthoudende advocatenkantoor? Natuurlijk was dit moeilijk, omdat op de website stond dat Capra gewoon samenwerkt met Hoffmann. Een toezichthouder moet echter onafhankelijk zijn. Met de kennis van toen, was het voor 50PLUS beter geweest om een onafhankelijker en kritischer toezichthouder te benoemen en dan waren waarschijnlijk eerder de vragen gesteld over rechtmatigheid en proportionaliteit.

Ten aanzien van de notulen blijft 50PLUS zich verbazen waarom niet gewoon is weergegeven wat er is gebeurd. Als die vraag gesteld had mogen worden, waarom stond die dan niet gewoon in de notulen vermeld? In het verslag van 4 april waarin de notulen zijn goedgekeurd ziet men ook alleen de passage dat dat deel eruit moest, maar wordt het rapport besproken in deze vergadering? Ook dat weet 50PLUS niet. Waarom wordt de vraag die 50PLUS in de eerste termijn heeft gesteld niet beantwoord? Is het college bereid om haar mening te herzien dat de ambtenaren zich schuldig hebben gemaakt aan het overtreden van de ambtelijke geheimhoudingsplicht? Pels Rijcken stelt dit ter discussie. Is het college bereid om haar mening te herzien? Wat is het zelfreinigende vermogen van dit college? De erkenning dat Pels Rijcken gelijk heeft en dat we het met de kennis van nu anders hadden moeten doen? En dat de wethouder zijn best doet om het vertrouwen te herstellen? Wat 50PLUS ook nog bijna zou geloven. Dit is hooguit een bloemetje uit de uitverkoop. 50PLUS heeft gisteren gezegd dat de heer Van Est zich evenals de ambtenaren onveilig voelt als zonder zijn medeweten ambtenaren de opdracht kunnen geven om de correspondentie tussen de heer Van Est en een ambtenaar kunnen lezen. Het college heeft 50PLUS niet het vertrouwen gegeven dat dit in de toekomst is gezekerd. Daarom vraagt 50PLUS om voortaan het persoonlijke mailadres van de heer Van Est te gebruiken. De fractie zal de griffie vragen om dit adres toe te voegen op de website.

Net zoals in alle goede Agatha Christies komt Hercule Poirot door een zin van iemand anders tot een eindoordeel. Toen deze Hercule Poirot op weg was naar de raadzaal waren de bodes weer driftig aan het werk en de kompaan zei 'het zijn toch een paar goede mannen'. Poirot verstijfde en zei: 'een paar goede mannen? Dat betekent a few good men. Mon Dieu Poirot, tu es un imbécile.' De film a few good men liep niet goed af. En toen viel alles op zijn plaats. Als vragen gesteld hadden mogen worden, die op 1 maart gesteld hadden moeten zijn en B en W op 12 april ermee wordt geconfronteerd door de CNV, waarom dan niet gewoon op 13 april open kaart gespeeld met de CNV, dat de vragen zijn gesteld om de GO-leden te beschermen? Dat je zo gevochten hebt voor hun onschendbaarheid. Dan hadden de CNV-bestuurders de wethouder op beide wangen gezoend. Dan had de wethouder wel kunnen zeggen dat hij boos was dat de vertrouwelijke notulen waren verspreid en dat hij dat ging onderzoeken. Open kaart, het probleem opgelost. Maar ja, wat is het nu? Heeft de wethouder gevochten of niet gevochten als een leeuw? Of wilde de wethouder misschien die individuen een lesje leren zodat ze weer in het gareel liepen, maar liep het uit de hand doordat de notulen in niet bedoelde handen terecht kwamen? Daarom moet 50PLUS met pijn in het hart zeggen dat de wethouder voor de fractie alle krediet heeft verspeeld.

Dit is een trieste dag voor de democratie in Maastricht. Men had zo mooie voornemens. Het motto was 'samen', maar 50PLUS heeft steeds meer de indruk dat het motto is 'het college spreekt en de meerderheid zegt amen'.

Groep Gunther (Gunther) vindt dit ook een trieste avond. Er zijn mensen die te maken hebben gekregen met intimidatie over hun werkplek. De fractie sloot de eerste termijn gisteren af met de woorden 'foei, foei'. Groep Gunther denkt dat een koffiemelkreclame van vroeger meer impact had als wat vandaag hier gebeurde. Dit kan men niet afdoen met een heel zachte 'foei, met een sorry, we zullen het nooit meer doen.' De heer Gunther als vakbondsman weet wat het is om met de directie of met bestuurders om de tafel te zitten. Als men het vertrouwen in elkaar opzegt, heeft dat een heel goede reden. En als men dat na een

jaar nog niet opgesopt heeft, dan is men geen knip voor de neus meer waard. Dat is ook de reden waarom Groep Gunther de motie van wantrouwen tegen wethouder Aarts steunt. Daarnaast vindt Groep Gunther ook dat het college eerder had kunnen ingrijpen. Dat was ook de reden voor Groep Gunther om die motie van afkeuring te steunen.

Ten aanzien van de moties van de LPM en de SP geeft Groep Gunther aan het gebeurde niet af te willen doen met een simpele foei. Dat is te soft. Men had hard moeten ingrijpen en Groep Gunther vindt het jammer dat de partijen die vakbonden achternalopen 'hun eigen verloochenen'.

De plv. voorzitter geeft het woord aan het college.

Wethouder Janssen vraagt om een schorsing van tien minuten.

De plv. voorzitter schorst de vergadering tot 00.40 uur.

Schorsing van 00.30 tot 00.40 uur.

De plv. voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan wethouder Janssen.

Wethouder Janssen zal de gestelde vragen nog even nalopen. Het CDA heeft gevraagd of de vier toezeggingen bevestigd kunnen worden. De eerste toezegging betreft de aanpassing van de regeling met betrekking tot de interne meldingen. De wethouder heeft dit inderdaad toegezegd. De wethouder bevestigt dit bij dezen nogmaals. De tweede toezegging gaat over het regelen van de externe meldingen. De wethouder bevestigt ook dat nogmaals. De derde toezegging gaat over het mandaat van de gemeentesecretaris onder de loep nemen. Ja, de gemeentesecretaris en de wethouder zullen ook dat onder de loep nemen en dat is bij dezen wederom bevestigd. De vierde toezegging gaat over het persoonlijk in gesprek te gaan met de 41 mensen waarvan de mailboxen gezien zijn. De gemeentesecretaris en de wethouder hebben vanochtend al in een gesprek met de medewerkers van het Shared Service Center in Maastricht die toezegging gedaan. Die toezegging doet de wethouder gestand. Bij dezen bevestigt de wethouder dit nogmaals.

In antwoord op D66 geeft de wethouder aan dat er nog geen rapport is van de arbeidsinspectie. De arbeidsinspecteur is begonnen aan zijn onderzoek. Vervolgens is hij schijnbaar ziek geweest en recent heeft hij zijn werk weer hervat, althans de gesprekken. De wethouder wil ook heel graag in gesprek gaan met de arbeidsinspectie. Niet om te vernemen met wie zij hebben gesproken, maar om te horen wat er speelt in de gemeente en hoe het college daarvan werk kan maken. Ditzelfde wil de wethouder ook graag doen met de arboarts, uiteraard ook in overleg met de gemeentesecretaris en voor zover dit binnen het medische geheim mogelijk is, om te bekijken wat op dat gebied gedaan kan worden. De wethouder wil dit ook samen doen met het plan van aanpak. Het concept ligt er al. De bedoeling is om te kijken naar de ongewenste omgangsvormen in de gemeente en hoe men dat kan verbeteren. Verder is de toestemming van de melder voor het bekendmaken van zijn naam ontvangen op 6 februari. Daarnaast geeft de wethouder aan dat het gebruik van de conceptnotulen in de nieuwsflits in mei is gebeurd. Dat is dus ruim na het vaststellen van de notulen op 4 april gebeurd. Dat is dus ook gebeurd nadat de regiobestuurders daarvan in kennis zijn gesteld.

Verder heeft de wethouder begrepen dat de mail van de LPM ging over een gesprek van de heer Roemer op 12 december met mensen van het GO. In de schorsing is contact opgenomen met de heer Roemer. De heer Roemer verklaarde op dat moment aan burgemeester Penn-te Strake dat hij op 12 december een gesprek heeft gehad met wethouder Janssen en de twee regiobestuurders en dat daar niet is gesproken over het rechercheonderzoek en dat in dat gesprek ook geen sprake is geweest van een conceptrapport. De heer Roemer heeft bevestigd wat wethouder Janssen gisteren zei; dat in het betreffende gesprek gesproken is over een onderzoek dat als zodanig is opgestart na de melding en dat wethouder Janssen daar heeft gezegd dat dit inderdaad in een afrondende fase is. De heer Roemer heeft pas vorige week zaterdag van het rapport van Hoffmann kennisgenomen. Toen is ook de commotie in Heerlen ontstaan. De wethouder voegt toe dat de heer Roemer zich wel vergist in de datum, want het gesprek met de heer Roemer en de twee regiobestuurders was op 7 december. Dit staat ook zo in de tijdslijn opgenomen.

De Liberale Partij Maastricht (Nuyts) merkt per interruptie op dat in de verklaring staat dat wethouder Janssen er niet bij was. Het was een gesprek op 12 december met twee GO-leden van Maastricht. Er staat dat uit dit gesprek bleek dat de heer Roemer op dat moment inzage heeft gehad in de conceptrapportage van Hoffmann en dat hij het college van advies had voorzien. Het ging erom dat de burgemeester zei dat zij pas op 17 of 18 december op de hoogte was. De fractie vroeg zich af hoe het mogelijk was dat een burgemeester van Maastricht haar eigen rapportage niet heeft gezien, maar de burgemeester van Heerlen wel op 12 december en dus ook al eerder. De heer Roemer heeft immers een advies geschreven.

Wethouder Janssen antwoordt dat burgemeester Penn-te Strake heeft verklaard – en wethouder Janssen bevestigt dit – dat zij op 17 december in een gesprek met de gemeentesecretaris, wethouder Janssen, Hoffmann en Capra kennis heeft genomen in een mondelinge vorm van de bevindingen van Hoffmann en een eerste reactie daarop van Capra. Op 7 december is een conceptrapport binnen gekomen bij het IMI en het IMI heeft dat dezelfde dag ter hand gesteld van de gemeentesecretaris, zowel digitaal als op papier. De hard copy daarvan heeft de gemeentesecretaris op 12 december 's middags tussen 16.00 en 16.30 uur aan wethouder Janssen overhandigd. Dit is wat de wethouder kan verklaren en dit is wat de wethouder weet. De heer Roemer heeft verklaard hetgeen de wethouder zojuist heeft verteld in het telefoongesprek circa 2 uur geleden tijdens de schorsing. Voor de rest heeft de heer Roemer niets verklaard aan de burgemeester. De wethouder kan daarover dus ook geen uitspraak doen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt per interruptie op dat de burgemeester van Maastricht ook als GO-voorzitter betrokken is bij dit dossier. Het bevreemdt dan dat de burgemeester van Heerlen eerder op de hoogte is van het rapport.

De plv. voorzitter geeft aan dat de LPM weer geen vraag stelt, maar zichzelf herhaalt.

In antwoord op 50PLUS geeft **wethouder Janssen** vervolgens aan dat de formele term is – en dat heeft Pels Rijcken ook geschreven in het rapport – dat er geen sprake is van ambtelijk rechterlijk plichtsverzuim. Daar heeft het college zich achter geschaard. De wethouder wil dit bij dezen nogmaals herhalen.

Ten slotte geeft de wethouder nog kort een reactie. De wethouder heeft willens en wetens geopteerd voor het portefeuilleonderdeel P&O. Wethouder Janssen heeft dit gedaan omdat de wethouder denkt dat op dat gebied nog heel wat moet gebeuren in de stad Maastricht. De raad heeft zich daarover vandaag en gisteren ook nadrukkelijk uitgesproken. De wethouder heeft dat gedaan omdat de wethouder dacht en nog steeds denkt dat hij daarin een bevorderende rol kan spelen. De wethouder hoopt dat nu een punt gezet kan worden achter dit hele dossier en dat die stappen gezet kunnen worden. De wethouder steekt heel graag zijn hand uit naar iedereen die dit betreft. De wethouder hoopt om op korte termijn aan tafel te kunnen om niet alleen in dit dossier, maar in alle dossiers in het belang van de ambtenaren en in het belang van de stad op een goede wijze te kunnen gaan aanpakken.

De plv. voorzitter brengt de moties in stemming. De plv. voorzitter stelt vast dat de wethouder daarover niet wil adviseren. De plv. voorzitter brengt allereerst de motie van de PVV in stemming. De plv. voorzitter stelt vast dat niemand een stemverklaring afleggen.

De plv. voorzitter opent de stemming.

Uitslag: 13 stemmen voor en 24 stemmen tegen. Daarmee is het motie van wantrouwen van de PVV verworpen.

De plv. voorzitter brengt de motie van M:OED in stemming. De plv. voorzitter stelt vast dat niemand een stemverklaring afleggen.

De plv. voorzitter opent de stemming.

Uitslag: 13 stemmen voor en 24 stemmen tegen. Daarmee is het motie van afkeuring van M:OED verworpen.

De plv. voorzitter brengt de motie van de LPM in stemming. De plv. voorzitter stelt vast dat niemand een stemverklaring afleggen.

De plv. voorzitter opent de stemming.

Uitslag: 1 stemmen voor en 36 stemmen tegen. Daarmee is het motie van genoegdoening van de LPM verworpen.

De plv. voorzitter brengt de motie van de SP in stemming. De plv. voorzitter stelt vast dat niemand een stemverklaring afleggen.

De plv. voorzitter opent de stemming.

Uitslag: 25 stemmen voor en 12 stemmen tegen. Daarmee is het motie van de SP aangenomen. Aldus besloten.

De plv. voorzitter sluit onder dankzegging om 01.00 uur de vergadering.

